

RIKSDAGENS SVAR 304/2014 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av försäkringsbolagslagen och vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagar om ändring av försäkringsbolagslagen och vissa lagar som har samband med den (RP 344/2014 rd).

Beredning i utskott

Ekonomiutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (EkUB 30/2014 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap. 18 § och rubriken för del III,
ändras 1 kap. 3 och 4 § samt rubriken för 11 §, 2 kap. 2—6 §, 12 § och mellanrubriken före 18 §, 3 kap. 3, 9, 13 och 17 §, rubriken för del II, rubriken för 6 kap., 6 kap. 4 §, 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 4 § 8 mom., 19 § och 29 § 5 punkten, rubriken för 9 kap. samt 9 kap. 1, 3, 4 och 12 §, 10—12 kap., 13 kap. 1 och 2 §, 14 kap. 5 §, 15 kap. 1 §, 16 kap. 5 § 3 mom. och 12 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 §, 21 kap. 2, 7 och 17—19 §, 22 kap. 2 §, 23 kap. 1 § 2 mom. och 2—4 §, mellanrubriken före 25 kap. 1 § samt 25 kap. 1, 3, 9 och 13 §, mellanrubriken före 23 § samt 24 §, 26 kap., 29 kap. 5 § 1 mom. 5 och 6 punkten samt 30 kap. 3 § 1 mom. 10 punkten, av dem 2 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 981/2013 och 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 893/2008 och 981/2013, rubriken för 6 kap., 6 kap. 8 § 2 och 5 mom., 10, 12, 16, 18 och 21 § samt 29 kap. 5 § 1 mom. 5 punkten sådana de lyder i lag 981/2013, 6 kap. 4 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 211/2009, 9 kap. 3 §, 19 kap. 3 §, 20 kap. 3 § och 21 kap. 2 § sådana de lyder i lag 1170/2010 samt 23 kap. 2 och 4 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 893/2008, samt
fogas till 1 kap. nya 2 a och 3 a—3 c §, till 11 § ett nytt 2 mom., till kapitlet en ny 11 a §, till 1 kap. 15 § ett nytt 4 mom., till 16 a §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 2 mom. och till kapitlet en ny 25 §, till 2 kap. nya 1 a, 9 b, 18 a och 18 b §, till 3 kap. en ny 19 a §, till 6 kap. 9 §, sådan den lyder i lag 981/2013, nya 3 och 4 mom., till 6 kap. 11 §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 3 mom., till kapitlet en ny 12 a §, till 6 kap. 17 §, sådan den lyder i lag 981/2013, ett nytt 4 mom., till kapitlet nya 20 a—20 c § samt en ny mellanrubrik före dem, en ny mellanrubrik före 7 kap. 1 §, till lagen ett nytt 8 a kap., till 9 kap. en ny 5 §, i stället för den 5 § som upphävts genom lag 1170/2010, samt nya 5 a—5 d §, en ny rubrik för del III före 10 kap., till lagen ett nytt 13 a kap., till 23 kap. en ny mel-

lanrubrik före 1 § och till 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 893/2008, ett nytt 2 mom., varvid det ändrade 2 mom. blir 3 mom., till 25 kap. nya 4—8 §, i stället för de 4—8 § som upphävts genom lag 893/2008, och en ny mellanrubrik före 5 § samt till kapitlet nya 25—27 §, som följer:

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

Allmänna bestämmelser

2 a §

Europeiska unionens lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den finns det bestämmelser om försäkringsbolag i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, samt i tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen.

På sådana små försäkringsbolag som avses i 3 b § tillämpas inte vad som i kommissionens förordning och tekniska standarder föreskrivs om det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. 8—20 § och om det offentliggörande av uppgifter som avses i 8 a kap.

3 §

Livförsäkring, skadeförsäkring och återförsäkringsverksamhet

Med *livförsäkring* avses verksamhet som hänförs till de livförsäkringsklasser som avses i lagen om försäkringsklasser (526/2008) och med *skadeförsäkring* verksamhet som hänförs till de skadeförsäkringsklasser som avses i den lagen.

Med *återförsäkringsverksamhet* avses verksamhet som består i att överta sådana risker som

ett försäkringsbolag, återförsäkringsbolag eller en försäkringsförening som avses i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) har överlåtit.

3 a §

Risker

Med *teckningsrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende försäkringsförpliktelsens värde till följd av felaktiga tariffer och antaganden om avsättningar.

Med *marknadsrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen som direkt eller indirekt orsakas av svängningar i nivån eller volatiliteten när det gäller marknadspriserna för tillgångar, skulder och finansiella instrument.

Med *kreditrisk* avses risken för förlust eller negativ förändring avseende den finansiella ställningen till följd av svängningar i kreditvärdigheten hos emittenter, motparter och gäldenärer för vilka försäkrings- eller återförsäkringsföretag är exponerade i form av motparts- eller räntemarginalrisker eller koncentrationer av marknadsrisker.

Med *operativ risk* avses risken för förlust till följd av att interna rutiner visat sig otillräckliga eller fallerat, orsakad av personal eller system eller av externa händelser.

Med *likviditetsrisk* avses risken för att försäkrings- och återförsäkringsföretag inte kan avyttra placeringar och andra tillgångar för att uppfylla sina finansiella åtaganden när de förfaller till betalning.

Med *koncentrationsrisk* avses varje riskexponering som kan leda till en förlust som är så stor att den kan hota ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags solvens eller finansiella ställning.

3 b §

Små försäkringsbolag

Med *litet försäkringsbolag* avses, om inte annat följer av 2—4 mom., ett bolag som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets totala premieinkomst överstiger inte 5 000 000 euro per år,

2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens totala försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § överstiger inte 25 000 000 euro per år,

3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11—15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen,

4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 500 000 euro, eller de totala försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 2 500 000 euro, eller de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 10 procent eller de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 10 procent.

Ett försäkringsbolag är inte ett litet försäkringsbolag, om försäkringsbolaget eller Finansinspektionen i samband med koncessionsansökan uppskattar att något av de belopp som anges i 1 mom. kommer att överskridas under de följande fem åren.

Om något av de belopp som anges i 1 mom. överskrids under tre på varandra följande år är försäkringsbolaget inte längre ett litet försäkringsbolag från ingången av det fjärde kalenderåret. Ett litet försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskridits.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster, är bolaget inte ett litet försäkringsbolag.

Om Finansinspektionen på ansökan av försäkringsbolaget har konstaterat att inget av de belopp som anges i 1 mom. har överskridits under de tre senaste på varandra följande åren och om de inte förväntas bli överskridna under de följande fem åren, blir försäkringsbolaget ett litet försäkringsbolag från ingången av det följande kalenderåret. Försäkringsbolagets ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för Finansinspektionens bedömning.

3 c §

Captivebolag för försäkring

Med *captivebolag för försäkring* avses ett försäkringsbolag vars syfte är att försäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken captivebolaget självt hör. Som ett captivebolag för försäkring betraktas dock inte ett försäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller av ett annat företag inom finansbranschen.

4 §

Återförsäkringsbolag och captivebolag för återförsäkring

Med *återförsäkringsbolag* avses ett försäkringsbolag som bedriver endast återförsäkringsverksamhet och därmed direkt sammanhängande affärsverksamhet. Om inte något annat föreskrivs i denna lag ska på ett återförsäkringsbolag tillämpas vad som föreskrivs om skadeförsäkringsbolag.

Med *captivebolag för återförsäkring* avses ett återförsäkringsbolag vars syfte är att återförsäkra risker endast för sitt moderföretag eller för den företagsgrupp till vilken bolaget självt hör. Som ett captivebolag för återförsäkring betraktas dock inte ett återförsäkringsbolag som ägs av ett försäkringsföretag eller en försäkringsbolagsgrupp som avses i 26 kap. 2 § 2 mom. eller ett annat företag inom finansbranschen.

11 §

EES-stat och tredjeland

Med *tredjeland* avses en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

11 a §

Hemstat

Med *hemstat* avses vid skadeförsäkringsverksamhet den EES-stat där det försäkringsföretag som försäkrar risken har sin bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den EES-stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkringsverksamhet den EES-stat där återförsäkringsbolaget har sin bolagsrättsliga hemort.

15 §

Separationsprincipen

Med *kompositbolag* avses ett livförsäkringsbolag som på något annat sätt än försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal bedriver skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 eller 2 enligt lagen om försäkringsklasser.

16 a §

Proportionalitetsprincipen

Proportionalitetsprincipen beaktas inte vid tillämpning av 2 kap. 1 a §, 8 och 9 kap. eller 27—29 kap.

25 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de förändringar i det

europiska konsumentprisindex som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

1 a §

Startkapital

Ett försäkringsaktiebolag ska ha ett aktiekapital och ett ömsesidigt försäkringsbolag ska ha ett garantikapital eller en grundfond (*startkapital*).

Startkapitalet ska uppgå till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet samt försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—16 enligt lagen om försäkringsklasser,

2) 2 000 000 vid bedrivande av annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) 3 000 000 euro i ett återförsäkringsbolag,

4) 1 000 000 euro i ett captivebolag för återförsäkring.

I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag föreskrivs om grundkapitalet för försäkringsbolag som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring.

2 §

Bildande av försäkringsbolag

För bildandet av ett försäkringsbolag ska upprättas ett avtal om bolagsbildning. På bildande av försäkringsbolag tillämpas i övrigt bestämmelserna om aktiebolag i 2 kap. 1, 2 och 4 § i aktiebolagslagen. Utöver vad som föreskrivs i nämnda 2 § ska i avtalet om bildande av ett försäkringsbolag anges startkapitalets belopp.

Om ett ömsesidigt försäkringsbolag såsom startkapital har en grundfond ska

1) avtalet om bolagsbildning undertecknas av den som tillskjutit grundfonden, med iakttagande av vad som i 2 kap. 1 § i aktiebolagslagen föreskrivs om aktiebolags aktieägare,

2) det penningbelopp som tillfaller det ömsesidiga försäkringsbolaget tas upp som en separat post i det bundna egna kapitalet vid tillskjutandet av grundfonden,

3) i avtalet om bolagsbildning med avvikelse från bestämmelserna i 2 kap. 2 § 1 mom. 2—4 punkten i aktiebolagslagen nämns den som tillskjutit grundfonden, grundfondens belopp och tiden för betalning av grundfonden.

3 §

Ansökan om koncession

För bedrivande av försäkringsverksamhet ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession beviljas för bestämda försäkringsklasser och klassgrupper enligt lagen om försäkringsklasser. Koncessionen kan på sökandens begäran begränsas till att gälla en del av en försäkringsklass enligt den lagen.

Återförsäkringsbolag beviljas koncession i enlighet med sökandens begäran för antingen återförsäkring av skadeförsäkring, återförsäkring av livförsäkring eller för alla former av återförsäkringsverksamhet.

Koncessionen är i kraft inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och på begäran av sökanden också utanför samarbetsområdet.

Till koncessionsansökan ska fogas

- 1) en verksamhetsplan,
- 2) en sådan redogörelse om bolagets styrelseledamöter och verkställande direktör som avses i 6 kap. 4 och 5 §,
- 3) en redogörelse för de delägare och ägare av garantiandelar som ska lämna en sådan anmälan som avses i 4 kap. 5 § samt om deras innehav,
- 4) en redogörelse för att bolaget kan bedriva verksamhet i enlighet med företagsstyrningssystemet enligt 6 kap.,
- 5) en redogörelse för att bolagets startkapital innan koncessionen beviljas uppgår till minst det belopp som anges i 1 a §,
- 6) en redogörelse för att bolaget innan koncessionen beviljas uppfyller det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,

7) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, genom dess medräkningsbara kapitalbas enligt 12 kap. 11 §,

8) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 §, genom dess medräkningsbara primärkapital enligt 12 kap. 11 §,

9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital på det sätt som avses i 13 a kap. 3 §, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag, och

10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §.

Om koncessionsansökan gäller trafikförsäkring ska i ansökan i enlighet med 14 a § i trafikförsäkringslagen (279/1959) uppges namn och adress på de skaderegleringsrepresentanter som utses i varje annan EES-stat.

I lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag finns bestämmelser om ett sådant försäkringsbolags koncession som bedriver lagstadgad pensionsförsäkring.

4 §

Utvidgning av koncessionen

Ett försäkringsbolag ska hos Finansinspektionen ansöka om utvidgning av koncessionen, om bolaget ämnar utvidga sin verksamhet till sådana försäkringsklasser eller klassgrupper som inte nämns i den gällande koncessionen, eller om ett försäkringsbolag som har beviljats koncession inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet ämnar bedriva försäkringsverksamhet utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Till ansökan ska fogas en sådan verksamhetsplan som avses i 3 § 4 mom. 1 punkten och en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller åtminstone solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet enligt 4 § och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Ett livförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för skadeförsäkring, eller ett ska-

deförsäkringsbolag som ansöker om koncession också för livförsäkring ska visa att det i fortsättningen uppfyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom. och att det förbinder sig att uppfylla de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Bestämmelserna i 6 § om beviljande av koncession gäller på motsvarande sätt utvidgning av koncession.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att begära yttrande

Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

I den begäran om yttrande som avses i 1 mom. ska den som ger yttrandet uppmanas att särskilt bedöma aktieägarnas lämplighet samt de chefers lämplighet och tillförlitlighet som deltar i ledningen för ett annat företag i samma grupp samt att lämna de upplysningar som gäller dessa omständigheter och som är relevanta när det gäller att bevilja koncession eller utöva tillsyn över försäkringsbolaget.

Beviljande av koncession

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.

Koncession ska beviljas om

1) det på grundval av redogörelsen för den tilltänkta försäkringsverksamheten samt för försäkringsbolagets verksamhetsplan och delägere enligt 3 § kan anses att försäkringsbolaget i sin verksamhet följer sunda och försiktiga affärsprinciper,

2) försäkringsbolagets ledning uppfyller de krav som ställs på den,

3) försäkringsbolaget kan bedömas ha kapacitet att bedriva verksamhet på det sätt som företagsstyrningssystemet förutsätter,

4) försäkringsbolagets startkapital uppgår till minst det belopp som anges i 1 a § och försäkringsbolaget i fortsättningen uppfyller åtminstone det lägsta minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 4 mom., och om

5) försäkringsbolaget enligt den utredning som lagts fram i ärendet i fortsättningen kan anses uppfylla solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, de nominella kapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §.

Om försäkringsbolaget hör till ett finans- och försäkringskonglomerat vars moderföretag inte har hemort i Finland och som inte är ett konglomerat som avses i 6 § 1 eller 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, är en ytterligare förutsättning för beviljande av koncession att man kan försäkra sig om att en utländsk myndighet har tillräcklig behörighet att övervaka hela konglomeratet på ett sätt som motsvarar denna lag eller att försäkringsbolagets tillhörighet till konglomeratet inte på något annat sätt äventyrar stabiliteten i bolagets verksamhet. Försäkringsbolagets tillhörighet till ett

konglomerat som avses i detta moment anses äventyra stabiliteten i bolagets verksamhet såvida det inte kan visas att konglomeratets solvens, riskkoncentrationerna, konglomeratets interna kontroll och riskhanteringsmetoder samt, i fråga om ett konglomerats holdingföretag, ägarnas och ledningens lämplighet och tillförlitlighet motsvarar kraven enligt denna lag och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Om ett beslut inte har getts inom den i 1 mom. angivna tiden, kan sökanden anföra besvär. Besvären anses då gälla ett avslagsbeslut med anledning av ansökan. Besvär kan anföras tills ett beslut med anledning av ansökan har getts. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om beslutet. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om de beslut som gäller beviljande av koncession och återkallande av koncession.

12 §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följdena av betalningsdröjsmål i 2 kap. 5—7 § i aktiebolagslagen tillämpas också på försäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § ska

1) grundfonden i ett ömsesidigt bolag betalas i pengar,

2) av aktierna i ett försäkringsaktiebolag samt av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt försäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det startkapital som anges i 1 a § i detta kapitel.

Särskilda bestämmelser om publika försäkringsbolag, finansiell återförsäkringsverksamhet och specialföretag

18 a §

Risker och rapportering till följd av finansiell återförsäkringsverksamhet

Försäkringsbolag som ingår avtal om finansiell återförsäkring eller bedriver finansiell återförsäkringsverksamhet måste kunna identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera risker som uppstår genom sådana avtal eller verksamheter.

Med *finansiell återförsäkringsverksamhet* avses återförsäkring där det avtalas om att det högsta möjliga ersättningsbeloppet, till följd av en betydande försäkringsrisk och en tidsrisk i fråga om när förpliktelserna realiseras, överstiger premierna under avtalets livslängd med ett begränsat men betydande belopp. Finansiell återförsäkring har dessutom åtminstone en av följande egenskaper:

1) uttryckligt och materiellt beaktande av pengars tidsvärde,

2) avtalsvillkor som syftar till att utjämna det ekonomiska resultat som avtalet ger parterna under dess giltighetstid i syfte att genomföra den eftersträlvade risköverföringen.

18 b §

Bildande av specialföretag

Med *specialföretag* avses, oberoende av om det är ett registrerat aktiebolag eller inte, ett företag, annat än ett försäkringsbolag, som övertar risker från försäkringsbolag och till fullo finansierar sin exponering för sådana risker genom inkomster från emissioner av skuldebrev eller någon annan sådan finansieringsmekanism där återbetalningsrättigheterna för dem som tillhandahåller sådana lån eller en sådan finansieringsmekanism är efterställda ett sådant företags återförsäkringsskyldigheter.

För bildande av ett specialföretag ska en ansökan om koncession göras hos Finansinspektionen. Koncession ska beviljas om specialföreta-

get uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i kommissionens förordning.

3 kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

3 §

Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om filialer

Finansinspektionen ska inom tre månader från mottagandet av försäkringsbolagets anmälan samt all utredning som avses i 2 § sända de upplysningar som den fått till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen etableras och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Finansinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan försäkringsbolaget söka ändring genom besvär. Besvären anses då gälla Finansinspektionens avslagsbeslut. Besvär kan anföras tills Finansinspektionen har fattat beslut om att sända upplysningarna. Finansinspektionen ska underrätta besvärsmyndigheten om att beslut har getts i det ärende som besvären gäller. Bestämmelser om anförande och behandling av besvär finns till övriga delar i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning eller filialens generalagent inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. eller 6 kap. 4 § 1 och 3 mom. som gäller bolagets ledning. Filialen kan inte etableras om Finansinspektionen har vägrat sända upplysningarna.

9 §

Finansinspektionens skyldighet att sända upplysningar om fritt tillhandahållande

Finansinspektionen ska inom en månad från mottagandet av den anmälan och de utredningar som avses i 8 § underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där bolaget har för avsikt att fritt tillhandahålla försäkringstjänster, om försäkringsbolagets anmälan och underrätta försäkringsbolaget om att upplysningarna har sänts.

Finansinspektionen ska till de upplysningar som sänds foga ett intyg om att försäkringsbolaget uppfyller solvens- och minimikapitalkraven enligt 11 kap. i den omfattning som den planerade verksamheten kräver och en redogörelse för de försäkringsklasser inom vilka försäkringsbolaget har rätt att bedriva verksamhet samt en redogörelse för de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

Om upplysningarna inte har sänts inom den tid som anges i 1 mom. kan sökanden anförda besvär med iakttagande av bestämmelserna i 3 § 3 mom.

Finansinspektionen kan vägra att sända upplysningarna om den har anledning att misstänka att försäkringsbolagets solvens inte är tillräcklig eller att dess förvaltning inte har organiserats på ett behörigt sätt, eller att försäkringsbolagets ledning inte uppfyller de krav enligt 6 kap. 2 § 2 mom. som gäller bolagets ledning. Fritt tillhandahållande av försäkringstjänster kan inte inledas om Finansinspektionen har vägrat att sända upplysningarna.

13 §

Tillämplig lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i 12 § tillämpas bestämmelserna i 14—18 § på direkt försäkringsverksamhet som bedrivs av en sådan filial till ett skadeförsäkringsbolag som är etablerad i Schweiziska edsförbundet (*Schweiz*). Dessutom bestäms filialens startkapital och kapitalkrav enligt denna lag.

17 §

Överlåtelse av försäkringsbestånd

Om ett finländskt skadeförsäkringsbolag överlåter det schweiziska försäkringsbeståndet eller en del av det till ett försäkringsföretag som har sin hemort i Schweiz ska Finansinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz inhämta bekräftelse på att det övertagande företaget är tillräckligt solvent med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Om det överlåtande bolaget är ett försäkringsföretag som har sin hemort i Schweiz och det övertagande bolaget är ett finländskt skadeförsäkringsbolag med filial i Schweiz, ska Finansinspektionen på begäran ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i Schweiz bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen av försäkringsbeståndet i tillräcklig utsträckning uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.

19 a §

Meddelande om betydande problem i tredjeländer

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om alla betydande problem som försäkringsbolag har mött vid etablering och utövande av verksamhet i ett tredjeländ.

DEL II

FÖRVALTNING, BOKSLUT OCH OFFENTLIGGÖRANDE AV UPPGIFTER

6 kap.

Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placering av tillgångar

4 §

Styrelseledamöternas behörighet

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska det i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kunsknad om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven enligt 1—3 mom.

Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1, 3 och 4 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.

Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.

8 §

Allmänna krav på företagsstyrningen

— — — — —
 Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, om intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. Dessutom ska av verksamhetsprinciperna framgå grunderna för en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om bolaget använder denna. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och rapporteringsförfarandet.

— — — — —
 Bestämmelser om de krav som ställs på försäkringsbolags företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 1 i kommissionens förordning.

9 §

Funktioner som förutsätter särskild behörighet

— — — — —
 Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I meddelandet ska redogöras för lämpligheten och tillförlitligheten hos de personer som svarar för centrala funktioner.

Bestämmelser om uppgifter i anslutning till de centrala funktioner som avses i 11, 14, 15 och 18 § finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitten 1 och 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om de personers lämplighet och tillförlitlighet som svarar för funktioner vilka kräver särskild behörighet finns dessutom i avsnitt 3 i det kapitlet.

10 §

Riskhantering

Försäkringsbolaget ska ha ett riskhanteringssystem som avser både risker som ska ingå vid beräkning av solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 3 § och risker som inte ska beaktas vid beräkningen. Riskhanteringen ska innefatta fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen.

Försäkringsbolaget ska ha en riskhanteringsstrategi som inte får strida mot bolagets affärsstrategi.

Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:

- 1) beviljande av försäkringar,
- 2) överföring av de försäkringsrelaterade ansvarsförpliktelserna till ansvarsskulden enligt 9 kap. och till de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,
- 3) hantering av kapital och ansvarsförpliktelser,
- 4) derivatinstrument och liknande åtaganden samt andra placeringar,
- 5) likviditet,
- 6) hantering av koncentrationsrisker,
- 7) hantering av operativa risker,
- 8) återförsäkring och andra medel för riskreducering,
- 9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta,
- 10) en likviditetsplan vari prognosticeras framtida kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om en sådan justering används.

Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktelserna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillstålla Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

- 1) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. och de kapitalbasmedel som avses i 12 kap. är för de antaganden som

ligger till grund för de riskfria räntesatserna för relevanta durationer,

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) hur känsliga försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalbasmedel enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar, och

c) effekterna av att matchningsjusteringen sätts till noll, samt

3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel, och

b) effekterna av att volatilitetsjusteringen sätts till noll.

11 §

Riskhanteringsfunktion

Om försäkringsbolaget för beräkning av solvenskapitalkravet använder en intern modell som är godkänd i enlighet med 11 kap. 21 §, ska riskhanteringsfunktionen ansvara för

1) planering, testning och kvalitetssäkring av den interna modellen,

2) dokumentering av den interna modellen, inbegripet senare ändringar av den,

3) analys av och rapportering om den interna modellens funktion,

4) information till styrelsen och verkställande direktören om resultaten och utvecklingen av den interna modellen och om hur insatserna för

att avhjälpa tidigare påvisade svagheter fortskri-
der.

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolaget ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

1) bolagets totala solvensbehov,

2) fortlöpande iakttagande av kapitalkraven i 11 kap. och av kraven på försäkringstekniska avsättningar i 10 kap.,

3) hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell.

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av tillämpningen av matchnings- och volatilitetsjusteringen och av övergångsåtgärderna enligt lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (/), samt

2) utan att de omständigheter som nämns i 1 punkten beaktas.

En bedömning enligt 1 mom. 3 punkten ska genomföras samtidigt som resultaten av den interna modellen anpassas till solvenskapitalkravet, om en intern modell används för beräkning av solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § och i den interna modellen används ett riskmått eller en tidsperiod enligt 25 § 1 mom. i det kapitlet som avviker från riskmättet och perioden enligt 2 § i det kapitlet.

12 a §

Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning

Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § regelbundet och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap.

Försäkringsbolaget ska rapportera till Finansinspektionen om resultaten av sin risk- och solvensbedömning.

Risk- och solvensbedömningen ska alltid beaktas i försäkringsbolagets strategiska beslut.

Försäkringsbolagets kapitalkrav enligt 11 kap. får inte baseras på en risk- och solvensbedömning av bolaget.

16 §

Utläggning på entreprenad

Ett försäkringsbolag som lägger ut sina funktioner eller sina uppgifter på entreprenad behåller trots detta ansvaret för att uppfylla sina förpliktelser enligt lag samt enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå.

Centrala funktioner eller uppgifter får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att

1) kvaliteten hos bolagets företagsstyrningssystem försämras väsentligt,

2) den operativa risken ökar i otillbörlig utsträckning,

3) Finansinspektionens tillsynsmöjligheter försämras, eller till att

4) försäkringstagarna, de försäkrade och ersättningstagarna får sämre service.

Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.

Avtal om att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad ska ingås skriftligen.

Bestämmelser om beaktande av vissa omständigheter i samband med entreprenadavtal finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 4 i kommissionens förordning.

17 §

Ersättningssystem

Bestämmelser om de principer som ska iaktas i fråga om ersättningssystemet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 5 i kommissionens förordning.

18 §

Aktuariefunktion

Försäkringsbolaget ska upprätta en aktuariefunktion.

Aktuariefunktionen ska

1) koordinera beräkningen av ansvarskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,

2) säkerställa lämpligheten hos de metoder och modeller som används samt av de antaganden som görs vid beräkningen av ansvarskulden enligt 9 kap. och de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap.,

3) bedöma om data som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. är tillräckliga och av den kvalitet som krävs,

3 a) jämföra bästa skattningar enligt 10 kap. 6 § med den faktiska utvecklingen,

3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i sådana fall som avses i 10 kap. 11 §,

4) informera bolagets styrelse om graden av tillförlitlighet och lämplighet vid beräkningarna av ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsättningarna,

5) ge bolagets styrelse ett utlåtande om den allmänna försäkringspolicyn för tecknande av försäkring,

6) ge bolagets styrelse ett utlåtande om lämpligheten av de utnyttjade återförsäkringsarrangemangen,

7) bidra till att det riskhanteringssystem som avses i 10 § genomförs effektivt och delta i upprättandet av den risk- och solvensbedömning som avses i 12 §.

Aktuariefunktionen ska minst en gång om året ge styrelsen en rapport om de uppgifter som den har utfört och resultaten av dessa samt om eventuella brister och om rekommendationer för att avhjälpa bristerna.

Aktuariefunktionen ska skötas av personer som med hänsyn till riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet har tillräckliga kunskaper i försäkrings- och finansmatematik och tillräcklig yrkeskompetens.

Placering av tillgångar

20 a §

Aktsamhetsprincipen

Ett försäkringsbolag får placera sina tillgångar endast i egendom och finansiella instrument som är förenade med risker som bolaget kan identifiera, mäta, övervaka, hantera, kontrollera och rapportera. Bolaget ska beakta dessa risker i bedömningen av sina totala solvensbehov i enlighet med 12 §.

Försäkringsbolags tillgångar ska placeras på ett sätt som garanterar säkerhet, likviditet, lönsamhet och tillgänglighet för portföljen som helhet.

Tillgångarna ska placeras med beaktande av arten och varaktigheten hos de förpliktelser enligt 10 kap. som följer av försäkringsavtalen. Tillgångarna ska placeras i alla försäkrades intresse, med hänsyn till bolagets offentliggjorda mål för placeringarna och övriga målsättningar. I händelse av intressekonflikter mellan bolaget och de försäkrade förmånerna ska placeringarna göras i de försäkrades intresse.

Förutom i fråga om fondförsäkringar kan derivatavtal användas endast ifall de bidrar till att reducera riskerna eller underlättar en effektiv portföljförvaltning.

Placeringar och tillgångar som inte är föremål för handel på en reglerad marknad enligt lagen om handel med finansiella instrument ska hållas på aktsamma nivåer.

Bestämmelser om placering av försäkringsbolags tillgångar finns dessutom i avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning.

20 b §

Diversifiering av tillgångar

Försäkringsbolagets placeringar ska vara tillräckligt diversifierade för att undvika överdrivet beroende av en viss tillgång, emittent eller företagsgrupp eller av ett geografiskt område samt alltför stor riskkoncentration i portföljen som helhet.

20 c §

Fondförsäkringar

På fondförsäkringar som avses i 15 § i lagen om försäkringsklasser ska denna paragraf tillämpas utöver 20 a §.

Försäkringstekniska avsättningar för fondförsäkringar enligt 10 kap. ska så exakt som möjligt täckas med tillgångar som hör till placeringsobjekt som bestämmer dessa försäkringars värdeutveckling.

Värdet på tillgångsposter som hör till placeringsobjekt som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling måste fortlöpande kunna bestämmas och tillgångsposterna måste kunna omvandlas till pengar i enlighet med försäkringsvillkoren. Till de tillgångsposter som bestämmer fondförsäkringars värdeutveckling får inte räknas försäkringsbolagets egna aktier eller andelar.

Om fondförsäkringen innefattar försäkringsbolagets löfte om bibehållet placerat kapital eller någon annan förmån som bolaget garanterar ska i placeringsverksamheten, i fråga om den ökning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. som följer av löftet eller förmånen, iaktas 20 a och 20 b §.

Placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar ska hållas åtskilda från övriga tillgångar.

21 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt 4 § 4 mom. och 9 § 3 mom. ska tillställas Finansinspektionen,

2) organiseringen av sådan intern kontroll och riskhantering i försäkringsholdingsammanslutningar som avses i 26 kap. 39 §,

3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 4 mom. samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom.,

4) förfarandena vid identifiering av kunder enligt 13 § 1 mom. och om riskhantering enligt 13 § 2 mom.,

5) meddelande om utläggning på entreprenad enligt 16 § 3 mom.

7 kap.

Revision och särskild granskning

Revision

1 §

6 §

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden enligt 9 kap., till ansvarsskulden enligt 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och till solvenskapitalet enligt

16 § i den lagen samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om andra omständigheter som framkommit i samband med revisionen.

8 kap.

Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern

4 §

Tillämpning av bokföringslagen

Bestämmelserna i 6 kap. 4 § 2 mom. i bokföringslagen tillämpas inte på dotter- eller intresseföretags ansvarsskuld enligt 9 kap. i denna lag eller på placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar. Användningen av detta undantagsförfarande ska uppges i noterna till koncernbokslutet.

19 §

Värdering till verkligt värde av placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar

De placeringar som utgör täckning för fondförsäkringars ansvarsskuld enligt 9 kap. ska i balansräkningen tas upp skilt för sig, till verkligt värde. Förändringar i det verkliga värdet ska tas upp som intäkter eller kostnader i resultaträkningen.

Överföringar av tillgångar mellan placeringar och de placeringar som utgör täckning för fondförsäkringar genomförs till verkligt värde.

29 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter som beror på försäkringsverksamhetens speciella karaktär om

5) hur ansvarsskulden enligt 9 kap. ska tas upp i det särskilda bokslut som avses i 8 kap. 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt om hur kapitalbasen enligt 12 kap. ska tas upp i samband med det särskilda bokslutet som avses i 8 kap. 24 § eller i verksamhetsberättelsen, samt om

8 a kap.

Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

1 §

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2—6 §.

Försäkringsbolaget får utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som krävs enligt 2—4 §.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

En lägesrapport som avses i 1 § ska innehålla

1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till bolagets riskprofil,

3) en beskrivning av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet, separat för varje riskkategori,

4) separata beskrivningar i fråga om tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och andra skulder av underlagen och metoderna för deras värdering samt en redogörelse för betydande skillnader mellan dessa underlag och metoder, om motsvarande poster värderas i bokslutet,

5) vid behov uppgifter om tillämpning av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om tillämpningsområdet samt om effekterna av att justeringarna eventuellt sätts till noll.

Lägesrapporten ska också innehålla en beskrivning av dispositionen av kapitalet, som tar upp åtminstone

1) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,

2) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,

3) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln enligt 11 kap. 7 § och de antaganden som ligger till grund för den interna modell som företaget använder vid beräkningen av solvenskapitalkravet, och

4) en redogörelse för avvikelens storlek, ursprung, följder och för eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits, om minimikapitalkravet inte uppfyllts eller solvenskapitalkravet har inte uppfyllts till väsentliga delar under rapporteringsperioden, även om avvikelsen senare rättats till.

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten ska separat framgå

1) det solvenskapitalkrav som beräknats enligt 11 kap.,

2) höjning av kapitalkrav som ålagts enligt 25 kap. 4 § eller effekten av de bolagsspecifika parametrar som försäkringsbolaget ska använda i enlighet med 11 kap. 18 §,

3) ett sammandrag av Finansinspektionens skäl för att ålägga försäkringsbolaget höjning av kapitalkravet enligt 2 punkten eller användning av bolagsspecifika parametrar enligt 2 punkten.

Om Finansinspektionen i ett senare skede gör en separat uppskattning av det slutliga beloppet för solvenskapitalkravet, ska ett försäkringsbolag i samband med offentliggörandet av lägesrapporten meddela att höjningen av kapitalkravet blir slutgiltigt efter att Finansinspektionen gjort sin uppskattning.

5 §

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 2 mom. får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra för-

säkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

Försäkringsbolaget ska i lägesrapportering om solvens och finansiell ställning ange att information inte offentliggjorts, med uppgift om skälen till detta.

6 §

Uppdatering av lägesrapporten på grund av en betydande förändring

Försäkringsbolaget ska uppdatera lägesrapportens uppgifter om bolagets solvens och finansiella ställning om det inträffar en betydande förändring som inverkar väsentligt på de uppgifter som tidigare offentliggjorts. Försäkringsbolaget ska offentliggöra information om förändringen och följderna av denna.

Informationen ska uppdateras och offentliggöras omedelbart alltid då

1) minimikapitalkravet inte längre är uppfyllt och Finansinspektionen antingen bedömer att försäkringsbolaget inte kommer att kunna överlämna någon kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § eller då Finansinspektionen inte erhåller någon sådan plan inom en månad efter det datum då det framkom att minimikapitalkravet inte uppfyllts, eller

2) det har skett ett väsentligt underskridande av solvenskapitalkravet och Finansinspektionen inte inom två månader från det datum då underlåtelsen upptäcktes har erhållit någon plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 §.

Om kapitalkraven inte har uppfyllts ska Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget omedelbart offentliggör en utredning varav framgår

1) i vilken utsträckning kapitalkravet inte har uppfyllts,

2) orsakerna till och följderna av att kravet inte uppfyllts,

3) vilka korrigerande åtgärder bolaget har vidtagit.

Om försäkringsbolaget trots planen inte har korrigerat avvikelsen från minimikapitalkravet inom tre månader från det att den konstaterades eller avvikelsen från solvenskapitalkravet inom sex månader från det att den konstaterades, ska försäkringsbolaget offentliggöra avvikelsen vid utgången av tidsfristen. Försäkringsbolaget ska samtidigt offentliggöra uppgifter om omständigheter som avses i 3 mom. samt om eventuella ytterligare planerade korrigerande åtgärder.

9 kap.

Ansvarsskuld i bokföringen

1 §

Ansvarsskuld i bokföringen

I detta kapitel är ansvarsskuld det ansvar som uppkommer till följd av ett försäkringsbolags försäkringsavtal. Ansvarsskulden består av premieansvar och ersättningsansvar. Till ansvarsskulden räknas också ansvar som uppkommer till följd av tilläggsförmåner enligt 13 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget ska ha betryggande beräkningsgrunder för bestämmande av ansvarsskulden. Ansvarsskulden ska alltid vara tillräcklig så att försäkringsbolaget vid en skälig bedömning kan fullgöra de förpliktelser som uppkommer till följd av bolagets försäkringsavtal.

Om Finansinspektionen har skäl att anta att ansvarsskulden inte är tillräcklig på det sätt som avses i 2 mom., kan Finansinspektionen kräva att de statistiska beräkningselement och den diskontering som tillämpas vid bestämmandet av ansvarsskulden för skadeförsäkring fastställs på förhand.

3 §

Ersättningsansvar

Ersättningsansvaret motsvarar obetalda ersättningar och andra belopp som ska betalas med anledning av inträffade försäkringsfall samt i ett skadeförsäkringsbolag dessutom ett utjämningsbelopp enligt 4 §.

4 §

Utgjenningsbelopp

Med *utgjenningsbelopp* avses ett för skaderiska år ackumulerat belopp. Utgjenningsbeloppet har ett minimibelopp, ett maximibelopp och ett målbelopp.

Ett skadeförsäkringsbolag ska ha beräkningsgrunder för bestämmande av utgjenningsbeloppet. Försäkringsbolaget ska ansöka om Finansinspektionens fastställelse av beräkningsgrunderna.

5 §

Utgjenningsbeloppets målbelopp

Om försäkringsbolagets solvenskapitalkrav beräknas med den standardformel som avses i 11 kap., är utgjenningsbeloppets målbelopp det samma som beloppet av det primära solvenskapitalkravet enligt en sådan standardformel som beaktar endast de kapitalkrav som hänför sig till försäkringsriskmodulerna samt motpartsrisken i fråga om det kapitalkrav som sammanhänger med motpartsrisken för avgiven återförsäkring.

Om solvenskapitalkravet helt eller delvis beräknas med den interna modell som avses i 11 kap., är utgjenningsbeloppets målbelopp det samma som solvenskapitalkravet enligt en sådan modell som bolaget använder med beaktande av samma risker som vid en beräkning enligt 1 mom.

5 a §

Utgjenningsbeloppets minimibelopp och maximibelopp

Utgjenningsbeloppets minimibelopp är noll.

Utgjenningsbeloppets maximibelopp är fyra gånger det målbelopp som föreskrivs i 5 §. Utgjenningsbeloppets maximibelopp är dock 10 gånger målbeloppet när det är fråga om ett försäkringsbolag som huvudsakligen bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder enligt vilka utjämningsbeloppet inte överskrider målbeloppet.

5 b §

Överföring av utjämningsbelopp

Med *överföring av utjämningsbelopp* avses ökning eller minskning av utjämningsbeloppet under en räkenskapsperiod.

Överföring av utjämningsbelopp under en räkenskapsperiod baseras på skadeförsäkringsbolagets korrigerade skadekvot och korrigerade premieintäkter. Skadeförsäkringsbolaget ska i beräkningsgrunden för utjämningsbeloppet fastställa en skadekvot för ökning och en skadekvot för minskning av utjämningsbeloppet. Om den korrigerade skadekvoten underskrider öknings-skadekvoten ska utjämningsbeloppet ökas. Om den korrigerade skadekvoten överskrider minskningsskadekvoten ska utjämningsbeloppet minskas. Ökningsskadekvoten får inte vara större än minskningsskadekvoten.

Öknings- och minskningsskadekvoterna ska väljas så att den på bolagets prognos för försäkringsrörelsen och fördelningen av ersättningskostnaderna baserade uppskattningen av utvecklingen av utjämningsbeloppet leder till att en ökning som motsvarar målbeloppet nås tidigast inom 10 och senast inom 20 år.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 2 mom. kan öknings- och minskningsskadekvoterna för sådana små försäkringsbolag som avses i 1 kap. 3 b § bindas till den genomsnittliga korrigerade skadekvoten under tidigare år.

5 c §

Ränta på utjämningsbelopp

I samband med överföring av utjämningsbelopp krediteras ränta på utjämningsbeloppet. Räntan får inte överskrida en sådan fem års riskfri ränta på euron enligt 10 kap. 7 § som används vid solvensberäkningen då försäkringstekniska avsättningar diskonteras, utan beaktande av

matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §.

Försäkringsbolaget kan ha också sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet som innebär att ränta inte krediteras då utjämningsbeloppet överstiger målbeloppet.

5 d §

Beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet då försäkringsbolaget befinner sig i en specifik situation

Om ett försäkringsbolag inte längre tecknar ny försäkringsrörelse eller dess korrigerade skadekvot annars inte ger en korrekt bild av bolagets teckningsrisker, kan Finansinspektionen för försäkringsbolaget fastställa sådana beräkningsgrunder för utjämningsbeloppet att i stället för den korrigerade skadekvoten och de korrigerade premieintäkterna vid överföring av utjämningsbeloppet används andra storheter som bättre beskriver försäkringsbolagets teckningsrisker.

12 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

1) beräkningsgrunderna för skadeförsäkringsbolags utjämningsbelopp och om ändring av grunderna,

2) beräkning av korrigerade skadekvoter och om beräkning av korrigerade premieintäkter,

3) val av öknings- och minskningsskadekvoter,

4) överföring av utjämningsbelopp,

5) bindande av öknings- och minskningsskadekvoter för små försäkringsbolag till en genomsnittlig korrigerad skadekvot,

6) kreditering av ränta på utjämningsbeloppet,

7) beräkning av utjämningsbeloppet under ett pågående år.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

maximiräntan enligt 8 § 2 mom. och 10 § 4 mom.

DEL III

SOLVENS

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

Allmänna bestämmelser

1 §

Värdering av tillgångar och skulder

För ett försäkringsbolags solvensberäkning ska bolagets tillgångar och skulder värderas till det belopp för vilket tillgångarna skulle kunna bytas och skulderna överlåtas eller regleras i en transaktion mellan parter som har kännedom om saken och är oberoende av varandra och har ett intresse av att transaktionen genomförs, om inte något annat föreskrivs i detta kapitel.

Vid värdering av skulder får försäkringsbolagets egen kreditvärdighet inte tas i beaktande.

Bestämmelser om metoder och antaganden vid värdering av tillgångar och skulder finns dessutom i avdelning I kapitel II i kommissionens förordning.

2 §

Försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

Vid solvensberäkningen ska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar motsvara det belopp som försäkringsbolaget skulle vara tvunget att betala om det omedelbart skulle föra över sina försäkringsförpliktelser till ett annat försäkringsbolag.

Vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna ska alla förpliktelser som följer av försäkringsavtalet beaktas och dessutom

1) kostnaderna för att uppfylla försäkringsförpliktelserna,

2) minskningen av penningvärdet,

3) värdet av de finansiella garantier och avtalade optioner som erbjuds inom försäkringsavtal samt sådana eventuella förändringar i finansiella och andra förhållanden som är relevanta för utnyttjande av avtalade optioner,

4) andra tilläggsförmåner än de som avses i 3 punkten och andra prestationer som ska betalas till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare i framtiden, oberoende av om det har ingåtts bindande avtal om betalningen av förmåner, med undantag för överskottsmedel enligt 12 kap. 4 § som hör till primärkapitalet.

Bestämmelser om antaganden som har samband med beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som har samband med värderingen av sådana finansiella garantier och optioner inom försäkringsavtal som avses i 2 mom. 3 punkten finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 3 i den förordningen.

Beräkning av försäkringstekniska avsättningar

3 §

Kvalitetsnormer för beräkning av försäkringstekniska avsättningar

De försäkringstekniska avsättningarna ska beräknas på ett ansvarsfullt, tillförlitligt och objektivt sätt.

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska information från de finansiella marknaderna och allmänt tillgängliga uppgifter om teckningsrisker utnyttjas.

Försäkringsbolaget ska ha processer och metoder för att säkerställa att de uppgifter som används vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna är lämpliga, tillräckliga och exakta.

Bestämmelser om uppgifter som används vid beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna och om uppgifternas kvalitetskrav finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning.

4 §

Gruppering av förpliktelser

Vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna ska försäkringsbolaget fördela sina förpliktelser enligt försäkringsavtalen på homogena riskgrupper. Fördelningen på riskgrupper ska göras åtminstone enligt försäkringsgrenar.

Bestämmelser om gruppering av förpliktelser finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 5 i kommissionens förordning.

5 §

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna

Värdet av de försäkringstekniska avsättningarna ska vara lika med summan av bästa skattningen enligt 6 § och en riskmarginal enligt 10 §, om inte något annat följer av 2 mom.

Om pålitliga marknadsvärden är tillgängliga för finansiella instrument vilkas kassaflöden på ett säkert sätt kan konstateras motsvara kassaflödena för försäkringsbolagets förpliktelser, ska värdet av de försäkringstekniska avsättningarna till denna del bestämmas på grundval av marknadsvärdet för dessa finansiella instrument.

Bestämmelser om beräkning enligt 2 mom. finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 5 och avsnitt 6 i kommissionens förordning.

6 §

Bästa skattning

Bästa skattningen är det förväntade nuvärdet av de framtida kassaflödena i anslutning till regleringen av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal, vilket beräknas enligt det sannolik-

hetsvägda genomsnittet för kassaflödet med användning av de räntesatser som avses i 7 §.

Bästa skattningen ska beräknas som ett brutobelopp, utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Dessa belopp ska beräknas separat i enlighet med 12 §.

För beräkningen av bästa skattning ska användas tillförlitliga och uppdaterade uppgifter, realistiska antaganden samt lämpliga försäkringsmatematiska och statistiska metoder.

Bestämmelser om när försäkringsförpliktelser ska beaktas i de försäkringstekniska avsättningarna och hur försäkringsförpliktelsernas utsträckning i tiden ska beaktas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 1 i kommissionens förordning. Bestämmelser om antaganden som ligger till grund för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna finns i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning och bestämmelser om antaganden som ligger till grund för kassaflödesprognoser finns i underavsnitt 3.

7 §

Räntesatser

Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan i enlighet med 8 § anpassas genom matchningsjustering eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering i enlighet med den paragrafen.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt uppgifter om riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget ange räntesatserna genom användning av de metoder som föreskrivs i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering, och försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.

Bestämmelser om antaganden, metoder och parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

9 §

Justering av metoder och antaganden för beräkning av bästa skattning

Försäkringsbolaget ska ha upprättat processer och metoder för att regelbundet jämföra bästa skattningar och de antaganden som dessa bygger på med gjorda erfarenheter.

Om de bästa skattningarna systematiskt avviker från de gjorda erfarenheterna ska försäkringsbolaget korrigera de försäkringsmatematiska metoder som används eller de antaganden som görs eller bådaddera.

10 §

Riskmarginal

Riskmarginalen är en post som ska tilläggas den bästa skattningen för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som avses i 2 § 1 mom.

Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att kunna täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid.

Bestämmelser om beräkning av riskmarginalen finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 4 i kommissionens förordning.

11 §

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Under specifika omständigheter får för beräkningen av den bästa skattningen användas lämpliga uppskattningar eller individuella beräkningsmetoder, om försäkringsbolaget inte har tillräckliga data som uppfyller kvalitetskraven för att kunna tillämpa en tillförlitlig försäkringsmatematisk metod på någon viss grupp av de förpliktelser som följer av försäkringsavtal eller på belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag. Vid beräkningen av den bästa skattningen och riskmargi-

nalen får i begränsad utsträckning användas också förenklade metoder.

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

12 §

Fordringar enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag

Vid beräkning av värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska 1—11 § tillämpas.

Vid beräkningen av värdet på fordringar som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag ska försäkringsbolaget dessutom beakta tidsskillnaden mellan utbetalning av ersättningar och senare inbetalning av ersättningar enligt återförsäkringsavtal och andra ersättningsfordringar. Resultatet av denna beräkning ska anpassas för att ta hänsyn till förväntade förluster till följd av motpartsfallissemang.

Bestämmelser om belopp som kan återkrävas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 3 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

13 §

Finansinspektionens rättigheter

Ett försäkringsbolag ska på begäran av Finansinspektionen visa att nivån på dess försäkringstekniska avsättningar enligt detta kapitel är tillräcklig och att bolaget använder relevanta metoder och adekvata statistiska data för beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna.

Om försäkringsbolaget vid beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna inte iakttar bestämmelserna i detta kapitel får Finansinspek-

tionen kräva att bolaget ska öka de försäkringstekniska avsättningarnas belopp så att det motsvarar en nivå som beräknats enligt detta kapitel.

14 §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska årligen ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om

1) tillgången på den finländska marknaden på försäkringsprodukter som innehåller långsiktiga garantier och om försäkringsbolagens beteende som långsiktiga investerare,

2) antalet försäkringsbolag som använder

a) matchningsjusteringen,

b) volatilitetsjusteringen,

c) förlängningen av återhämtningsplanen i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom.,

d) de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen,

3) effekterna på försäkrings- och återförsäkringsföretags finansiella ställning av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen, den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier samt de övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, både på nationell nivå och i anonym form för varje enskilt företag,

4) effekterna av matchningsjusteringen, volatilitetsjusteringen och den symmetriska justeringen av kapitalkravet för aktier på försäkrings- och återförsäkringsföretags investeringsbeteende och huruvida de tillämpar otillbörlig nedsättning av kapitalet,

5) effekterna av förlängningar av en eventuell återhämtningsperiod i enlighet med 25 kap. 5 § 4 mom. på försäkringsbolagens insatser för att återskapa nivån på den medräkningsbara kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet eller för att reducera riskprofilen i syfte att säkerställa solvenskapitalkravet, samt om

6) huruvida försäkringsbolag, när de utnyttjar övergångsåtgärder som anges i 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, följer de planer som avses i 11 § 7 och 8 mom. och 12 § 7 och 8 mom. och om möjligheterna att minska beroendet av dessa övergångsåtgärder, samt om åtgärder som har vidtagits eller förväntas vidtas av företagen och tillsynsmyndigheterna, inom ramen för lagstiftningen.

15 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering.

11 kap.

Kapitalkrav

Allmänna bestämmelser

1 §

Uppfyllelse av kapitalkrav

I detta kapitel föreskrivs om solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav (*kapitalkrav*).

Försäkringsbolag ska fortlöpande uppfylla kapitalkraven med en tillräcklig kapitalbas vars kvalitet och belopp uppfyller kraven i 12 kap.

2 §

Solvenskapitalkrav

Solvenskapitalkravet ska säkerställa att försäkringsbolaget med stor sannolikhet kan uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska beaktas försäkringsbolagets alla mätbara risker, icke-förväntade förluster i den pågående affärsverksamheten och den nya af-

färsverksamhet som kan förväntas under de följande 12 månaderna.

Solvenskapitalkravet bestäms enligt sannolikhetsfördelningen av de värdeförändringar i primärkapitalet enligt 12 kap. 2 § som sker under en ettårsperiod, så att högst 0,5 procent av värdeförändringarna är värdeförluster som överstiger solvenskapitalkravet.

3 §

Beräkning av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolag ska beräkna solvenskapitalkravet med standardformeln enligt 7—18 § eller med en intern modell enligt 19—29 §, vars användning övervakas i enlighet med 30—34 §.

Solvenskapitalkravet ska beräknas under antagandet att försäkringsbolaget kommer att fortsätta bedriva sin verksamhet.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas åtminstone

- 1) teckningsrisk vid skadeförsäkring,
- 2) teckningsrisk vid livförsäkring,
- 3) teckningsrisk vid sjukförsäkring,
- 4) marknadsrisk,
- 5) kreditrisk, och
- 6) operativ risk.

Den operativa risken omfattar också rättsliga risker men inte risker till följd av strategiska beslut och inte heller renommérisker.

Vid beräkningen av solvenskapitalkravet beaktas effekterna av riskreduceringstekniker. Vid beräkningen ska hänsyn tas till kreditrisken och andra risker i samband med användningen av riskreduceringsteknikerna.

4 §

Minimikapitalkravet och beräkning av det

Minimikapitalkravet ska motsvara det belopp av medräkningsbart primärkapital enligt 12 kap. 11 § 2 mom. under vilket de försäkrade förmånerna skulle exponeras för en oacceptabel grad av risk om försäkringsbolaget fortsätter sin verksamhet.

Om inte något annat följer av 3 och 4 mom. ska minimikapitalkravet beräknas som en linjär funktion av de variabler som beskriver omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet och riskexponeringen. Bestämmelser om beräkningen finns dessutom i avdelning I kapitel VII artiklarna 248—251 i kommissionens förordning.

Minimikapitalkravet uppgår till minst 25 procent och högst 45 procent av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav.

Trots bestämmelserna i 1 mom. uppgår minimikapitalkravet till minst

1) 3 700 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet som hör till skadeförsäkringsklasserna 10—15 enligt lagen om försäkringsklasser och för livförsäkringsbolag,

2) 2 500 000 euro för skadeförsäkringsbolag som bedriver annan skadeförsäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten,

3) 3 600 000 euro för återförsäkringsbolag, samt

4) 1 200 000 euro för captivebolag för återförsäkring.

Bestämmelser om minimikapitalkravet för kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII artikel 252 i kommissionens förordning.

5 §

Frekvens för beräkning av kapitalkravet

Solvenskapitalkravet ska beräknas minst en gång per år och minimikapitalkravet minst en gång per kvartal. Solvenskapitalkravet behöver dock inte beräknas kvartalsvis enbart med tanke på minimikapitalkravet enligt 4 § 3 mom.

Om de risker som är relevanta för försäkringsbolagets solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats ska försäkringsbolaget utan dröjsmål beräkna solvenskapitalkravet på nytt.

De beräkningsresultat som avses i 1 och 2 mom. ska rapporteras till Finansinspektionen. Om minimikapitalkravet bestäms enligt de procentgränser som avses i 4 § 3 mom. ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om orsakerna till detta.

6 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har grundad anledning att anta att risker som är relevanta för ett försäkringsbolags solvenskapitalkrav väsentligt har förändrats sedan den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget gör en förnyad beräkning av solvenskapitalkravet.

Standardformel för solvenskapitalkrav

7 §

Standardformelns struktur

Solvenskapitalkravet, beräknat enligt standardformeln, ska vara lika med summan av

- 1) det primära solvenskapitalkravet enligt 8 §,
- 2) kapitalkravet för operativ risk enligt 14 §,
- 3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.

8 §

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Beräkningen av det primära solvenskapitalkravet ska omfatta enskilda riskmoduler för åtminstone teckningsrisk vid skadeförsäkring, teckningsrisk vid livförsäkring, teckningsrisk vid sjukförsäkring, marknadsrisk och motpartsrisk samt undergrupper av riskmoduler enligt vad som föreskrivs i 9—13 §.

Teckningsriskerna vid skadeförsäkring, livförsäkring och sjukförsäkring ska hänföras till riskmodulerna för skadeförsäkring, livförsäkring eller sjukförsäkring (*försäkringsriskmodul*) beroende på vilken försäkringsriskmodul som bäst anger riskens karaktär.

För varje riskmodul eller undergrupp av en riskmodul ska beräknas kapitalkrav som ska kalibreras i enlighet med 2 § 2 mom. Kapitalkraven aggregeras till det primära solvenskapitalkravet.

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *Solvens II -direktivet*. Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

9 §

Teckningsriskmodulen för skadeförsäkring

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas riskerna i skadeförsäkringsförpliktelser, med beaktande av osäkerheten när det gäller de befintliga försäkringsförpliktelserna samt sådan ny försäkringsrörelse som förväntas tecknas inom de följande 12 månaderna.

I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i anslutning till skadeförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser och risken för negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I teckningsriskmodulen för skadeförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) premierisker och risker för försäkringstekniska avsättningar inom skadeförsäkring,
- 2) katastrofrisker inom skadeförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler samt om sammanslagning av kapitalkrav inom skadeförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 2 i kommissionens förordning.

10 §

Teckningsriskmodulen för livförsäkring

I teckningsriskmodulen för livförsäkring beaktas förlustrisken i anslutning till livförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsproces-

ser samt risken för negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I teckningsriskmodulen för livförsäkring ska beaktas åtminstone följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) dödsfallsrisk,
- 2) livsfallsrisk,
- 3) handikapprisk,
- 4) kostnadsrisk vid livförsäkring,
- 5) omprövningsrisk,
- 6) annullationsrisk,
- 7) katastrofrisker inom livförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkrav i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom livförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 3 i kommissionens förordning.

11 §

Modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring

I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring beaktas åtminstone förlustrisken i sjukförsäkringsförpliktelser och affärsverksamhetsprocesser samt risken för negativ förändring av värdet av de försäkringstekniska avsättningarna. I modulen för teckningsrisk vid sjukförsäkring ska beaktas åtminstone

- 1) ändrade nivåer och utvecklingslinjer eller ändrad volatilitetsgrad beträffande kostnaderna för skötsel av försäkringsavtal,
- 2) variationer såväl i tidpunkter, frekvens och svårighetsgrad för de försäkrade händelserna som i tidpunkter och belopp för betalning av ersättningarna,
- 3) katastrofrisker inom sjukförsäkring.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom sjukförsäkringen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 4 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) ränterisk,
- 2) aktiekursrisk, som innehåller en symmetrisk justering,
- 3) fastighetsrisk,
- 4) räntemarginalrisk,
- 5) valutarisk,
- 6) marknadsriskkoncentrationer.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

13 §

Motpartsriskmodulen

I motpartsriskmodulen beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrade kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I motpartsriskmodulen ska behandlas åtminstone

- 1) försäkringsbolagets riskreducerande avtal,
- 2) fordringar på försäkringsförmedlare,
- 3) kreditrisker som inte omfattas av den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten.

Vid bedömningen av de riskexponeringar som avses i 1 mom. ska hänsyn tas till säkerheter som innehas av försäkringsbolaget eller som ställts för dess räkning, och till de risker som är förknippade med säkerheterna. I motpartsriskmo-

dulen ska för varje motpart beaktas det berörda försäkringsbolagets samlade riskexponering för motparten i fråga, oberoende av den rättsliga formen av motpartens avtalsmässiga förpliktelser gentemot bolaget.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

14 §

Kapitalkravet för operativ risk

För operativa risker ska beräknas ett kapitalkrav till den del som de operativa riskerna inte har beaktats vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet.

I fråga om livförsäkringsavtal där försäkringstagarna bär placeringsrisken ska man vid beräkningen av kapitalkravet för operativa risker ta hänsyn till de årliga kostnaderna för dessa försäkringsförpliktelser.

I fråga om annan försäkringsverksamhet än den som avses i 2 mom. ska man vid operativa risker ta hänsyn till försäkringsverksamhetens volym, uttryckt i premieintäkter och försäkringstekniska avsättningar. Kapitalkravet för operativ risk är då högst 30 procent av det primära solvenskapitalkravet.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för operativ risk finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 8 i kommissionens förordning.

15 §

Förlusttäckningskapacitet

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latent skatteskulderna.

I förlusttäckningskapaciteten ska hänsyn tas till den riskreducerande effekten av framtida tilläggförmåner enligt försäkringsavtal i den ut-

sträckning som försäkringsbolaget kan visa att en minskning av tilläggsförmånerna kan användas för att täcka oförutsedda förluster då dessa uppstår. Den riskreducering som kan uppnås genom framtida tilläggsförmåner får inte vara större än summan av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och de latent skatdeskulderna som avser dessa framtida förmåner.

Vid tillämpning av 2 mom. ska värdet av framtida tilläggsförmåner under ogynnsamma omständigheter jämföras med dessa förmåners värde enligt antagandena för beräkningen av den bästa skattningen enligt 10 kap. 6 §.

Bestämmelser om beräkning av förlusttäckningskapaciteten finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Anpassning av standardformeln

16 §

Förenklad beräkning av riskmoduler

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av kommissionen, om det är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

17 §

Användning av bolagsspecifika parametrar på ansökan av försäkringsbolaget

Ett försäkringsbolag kan på ansökan och med Finansinspektionens samtycke ersätta en del av parametrarna i försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika.

De bolagsspecifika parametrarna ska beräknas med stöd av interna uppgifter från bolaget eller uppgifter som är relevanta för bolagets verksamhet.

Bestämmelser om tillämpning av bolagsspecifika parametrar finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 12 i kommissionens förordning.

18 §

Användning av bolagsspecifika parametrar på yrkande av Finansinspektionen

Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag ersätter en del av de parametrar som används i beräkningen av försäkringsriskmodulerna med parametrar som är bolagsspecifika, om försäkringsbolagets riskexponering som är relevant för solvenskapitalkravet väsentligt avviker från antagandena enligt standardformeln.

Interna modeller för beräkning av solvenskapitalkrav

19 §

Användning av en intern modell

Ett försäkringsbolag får på ansökan och med Finansinspektionens samtycke använda antingen en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet.

Försäkringsbolaget får använda en partiell intern modell för beräkning av en eller flera av följande:

- 1) en eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som ingår i det primära solvenskapitalkravet enligt 8 § 1 mom.,
- 2) solvenskapitalkravet för operativ risk enligt 14 §, eller
- 3) förlusttäckningskapaciteten enligt 15 §.

En partiell modell får användas i fråga om försäkringsbolagets hela affärsverksamhet eller endast på en eller flera stora affärsenheter.

En förutsättning för användning av partiella interna modeller är dessutom att

- 1) en begränsning av tillämpningsområdet för modellen är motiverad,
- 2) det solvenskapitalkrav som beräknas med modellen bättre beskriver försäkringsbolagets

risker än ett solvenskapitalkrav som beräknats enligt standardformeln, och att

3) modellen är utformad i enlighet med kraven i 1—3 § och kan integreras med standardformeln för solvenskapitalkravet.

Bestämmelser om integrering av partiella interna modeller i standardformeln finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 5 i kommissionens förordning.

20 §

Ansökan om användning eller ändring av en intern modell

Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke till att helt eller delvis beräkna solvenskapitalkravet med en intern modell. Försäkringsbolagets styrelse ska godkänna ansökan till Finansinspektionen.

Ansökan ska innehålla en utredning om att kraven i 22—28 § är uppfyllda samt verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen. Verksamhetsprinciperna ska innehålla en specifikation av mindre och betydande ändringar av den interna modellen.

Försäkringsbolaget ska dokumentera ändringar av den interna modellen. Försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke också för betydande ändringar av den interna modellen och för ändringar av verksamhetsprinciperna för ändring av den interna modellen.

21 §

Finansinspektionens samtycke

Finansinspektionen ska avgöra en ansökan om ibruktagande och ändring av en intern modell inom sex månader från det att ansökan blivit anhängig och de handlingar och utredningar kommit in som behövs för att avgöra ärendet. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke, om för-

säkringsbolagets riskhanteringssystem är tillräckliga och om den interna modellen uppfyller kraven i 22—28 § eller om en partiell intern modell i fråga om sitt tillämpningsområde uppfyller kraven i 19 § 2 och 3 mom. och 22—28 §.

Om ansökan i anslutning till en partiell intern modell endast avser vissa undergrupper av en specifik riskmodul, vissa affärsenheter inom försäkringsbolaget med avseende på en specifik riskmodul eller delvis vardera av dessa områden, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska överlämna en övergångsplan för att utvidga tillämpningsområdet för modellen. I övergångsplanen ska det anges på vilket sätt försäkringsbolaget planerar att säkerställa att utvidgningen av tillämpningsområdet omfattar huvuddelen av bolagets försäkringsverksamhet som berörs av den specifika riskmodulen.

Krav som ställs på en intern modell

22 §

Risker som ska beaktas i en intern modell

Vid användning av en intern modell ska det säkerställas att alla väsentliga risker som försäkringsbolaget är exponerat för beaktas i solvenskapitalkravet. Modellen ska täcka åtminstone de risker som anges i 3 §.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell noggrant bedöma sådana väsentliga särskilda risker som är förenade med finansiella garantier och avtalsenliga optioner, samt bolagets egna optioner och optioner som givits försäkringstagarna. Dessutom ska försäkringsbolaget beakta de konsekvenser som framtida förändringar av finansiella och andra förhållanden kan få för användningen av dessa optioner.

Försäkringsbolaget ska i sin interna modell beakta alla de betalningar till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare som det förväntas sig att betala, oavsett om ett bindande avtal ingåtts om betalningarna.

23 §

Diversifieringseffekter, riskreduceringstekniker och ledningens åtgärder

I den interna modellen får beaktas

1) diversifieringseffekter av inbördes beroenden inom och mellan riskkategorier, om försäkringsbolaget för Finansinspektionen visar att mätningen av dessa diversifieringseffekter är ändamålsenlig,

2) effekterna av riskreduceringstekniker, om kreditrisken och andra risker som är förenade med dessa tekniker kommer till korrekt uttryck i modellen,

3) de åtgärder som försäkringsbolagets ledning sannolikt kommer att vidta under specifika omständigheter, med hänsyn till den tid som krävs för att genomföra sådana åtgärder.

24 §

Kvalitetkrav för beräkningsmetoderna och informationen

De metoder som används för att beräkna den prognostiserade sannolikhetsfördelningen för riskerna som den interna modellen baseras på får inte strida mot de metoder för beräkning av de försäkringstekniska avsättningarna som anges i 10 kap. Metoderna för beräkning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska bygga på trovärdiga uppdaterade uppgifter och realistiska antaganden samt på relevanta försäkringsmatematiska och statistiska tekniker.

Utifrån beräkningsmetoden måste riskerna kunna kategoriseras och rangordnas på ett adekvat sätt.

Den interna modellen ska baseras på exakta, tillräckliga och lämpliga uppgifter samt på statistiskt material. Det statistiska material som används vid beräkningen av den prognostiserade sannolikhetsfördelningen ska uppdateras minst en gång per år.

Bestämmelser som kompletterar denna paragraf samt 22 och 23 § finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 och 3 i kommissionens förordning.

25 §

Kalibreringskrav

Solvenskapitalkravet ska kalibreras direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som i enlighet med 2 § 2 mom. har genererats med hjälp av den interna modellen. Försäkringsbolaget får använda också ett annat riskmått eller en annan tidsperiod i den interna modellen, om bolaget kan utnyttja resultaten av sin interna modell för att beräkna solvenskapitalkravet så att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Om försäkringsbolaget inte kan härleda solvenskapitalkravet direkt från den prognostiserade sannolikhetsfördelning som genererats med hjälp av den interna modellen, kan Finansinspektionen samtycka till att uppskattningar används vid beräkningen av solvenskapitalkravet. En förutsättning är då att försäkringsbolaget styrker att de försäkrade förmånerna får en skyddsnivå som motsvarar den som anges i 2 § 2 mom.

Bestämmelser om kalibrering av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 4 i kommissionens förordning.

26 §

Kvalitetssäkring

Försäkringsbolaget ska ha ett system för kvalitetssäkring av den interna modellen med vilket man regelbundet utvärderar hur modellen fungerar, kontrollerar att antagandena är relevanta och jämför resultaten med de faktiska utfallen. Kvalitetssäkringen ska också innefatta en analys av den interna modellens stabilitet och att de kvalitetskrav på de uppgifter som enligt 24 § används för modellen uppfylls samt testning av hur känsliga de resultat som modellen ger är för förändringar av de centrala antagandena.

Försäkringsbolaget ska med en statistisk kvalitetssäkringsmetod kunna påvisa att solvenskapitalkravet som erhålls med den interna modellen är korrekt. Den statistiska metod som an-

vänds ska omfatta testning av den prognostiserade sannolikhetsfördelningens relevans i förhållande till förlustutvecklingen samt till alla betydande nya uppgifter och upplysningar som rör sannolikhetsfördelningen.

Försäkringsbolaget ska minst en gång per år se över orsakerna och källorna till de vinster och förluster som gjorts inom varje betydande affärsenhet. Samtidigt ska försäkringsbolaget bedöma hur den kategorisering av riskerna som valts för den interna modellen förklarar orsakerna och källorna till vinsterna och förlusterna, med beaktande av försäkringsbolagets riskprofil.

Bestämmelser om analys av vinster och förluster finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 6 i kommissionens förordning och om kvalitetssäkring i avsnitt 7 i den förordningen.

27 §

Användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem

Den interna modellen ska utgöra en betydande del av det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. och ska användas i stor utsträckning. Modellen ska användas särskilt när det gäller riskhanteringen och beslutsprocesserna samt processerna för bedömning och allokering i fråga om ekonomiskt kapital och solvenskapital. Försäkringsbolaget ska visa att det konsekvent använder den interna modellen för beräkning av solvenskapitalkravet och för andra syften som nämns i detta moment.

Försäkringsbolagets styrelse ska säkerställa att utformningen och användningen av den interna modellen samt modellens överensstämmelse med försäkringsbolagets risker fortlöpande är ändamålsenliga. Styrelsen ska ombesörja att försäkringsbolaget tar i bruk system som säkerställer den interna modellens funktion.

Bestämmelser om användning av interna modeller inom företagsstyrningssystem finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 2 i kommissionens förordning.

28 §

Dokumentation av interna modeller

Försäkringsbolaget ska skriftligen dokumentera utformningen av sin interna modell och dess funktion. Av dokumentationen ska framgå

1) uppgifter som visar att modellen uppfyller de krav som anges i 22—27 §,

2) den teori, de antaganden och den matematiska och empiriska grund som lett fram till den interna modellens utformning,

3) omständigheter under vilka den interna modellen inte fungerar effektivt,

4) förändringar av den interna modellen i enlighet med 20 §.

Bestämmelser om dokumentation av interna modeller finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 8 i kommissionens förordning.

29 §

Externa modeller och uppgifter

Att försäkringsbolaget använt modeller eller uppgifter som det fått från en tredje part berättigar inte till undantag från något av de krav på interna modeller som föreskrivs i 22—28 §.

Bestämmelser om externa modeller och uppgifter finns dessutom i avdelning I kapitel VI avsnitt 9 i kommissionens förordning.

Tillsyn

30 §

Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln

Finansinspektionen kan av grundad anledning ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln.

31 §

Interna modellers tillförlitlighet

Försäkringsbolaget ska på begäran för Finansinspektionen lägga fram en redogörelse för de antaganden som ligger till grund för den interna modellen.

Finansinspektionen får kräva att försäkringsbolaget tillämpar sin interna modell på relevant jämförelsematerial och använder antaganden som bygger på externa uppgifter, för att kontrollera att den interna modellen uppfyller kalibreringskraven enligt 25 § och att dess specifikation överensstämmer med allmänt accepterad marknadspraxis.

32 §

Underlåtelse att iaktta kraven på en intern modell

Om en intern modell inte längre uppfyller kraven enligt 22—28 § ska försäkringsbolaget utan dröjsmål antingen för Finansinspektionen lägga fram en plan för att på nytt uppnå överensstämmelse inom skälig tid eller visa att effekterna av underlåtenheten att iaktta kraven är oväsentliga.

Om försäkringsbolaget inte genomför den plan som avses i 1 mom. får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget ska beräkna solvenskapitalkravet enligt standardformeln.

33 §

Övergång till standardformeln

Finansinspektionen kan av grundad anledning på ansökan ge försäkringsbolag som använder en intern modell tillstånd att börja beräkna

solvenskapitalkravet helt eller delvis enligt standardformeln.

34 §

Användning av en intern modell på yrkande av Finansinspektionen

Om ett försäkringsbolags riskexponering väsentligt avviker från antagandena i standardformeln kan Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget använder en fullständig eller partiell intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet eller riskmoduler som används vid beräkningen.

Förordningar

35 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får de belopp justeras som anges i detta kapitel, på basis av de ändringar i det europeiska konsumentprisindexet som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

12 kap.

Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

Kapitalbasmedel och överskottsmedel

1 §

Kapitalbasmedel

Med *kapitalbasmedel* avses summan av primärkapitalet enligt 2 § och av tilläggskapitalet enligt 3 §.

Kapitalbasmedlen ska ständigt vara av en sådan kvalitet och uppgå till ett sådant belopp som räcker för att uppfylla de kapitalkrav som avses i 11 kap.

Bestämmelser om definition, klassificering, medräkningsbarhet och begränsningar i fråga om kapitalbasmedel finns dessutom i avdelning I kapitel IV i kommissionens förordning.

2 §

Primärkapital

Med *primärkapitalet* avses

- 1) den positiva skillnaden mellan tillgångarna och skulderna värderade enligt 10 kap., efter avdrag för värdet av försäkringsbolagets innehav av egna aktier,
- 2) efterställda skulder.

3 §

Tilläggskapital

Tilläggskapitalet består av poster utöver dem som ingår i primärkapitalet och som kan krävas in för att täcka förluster.

Tilläggskapitalet får omfatta följande poster:

- 1) obetalt aktiekapital, garantikapital och grundfond som inte ännu krävts in,
- 2) rembursor och garantier,
- 3) andra rättsligt bindande åtaganden som gjorts till försäkringsbolaget än de som avses i 1 och 2 punkten.

I fråga om ömsesidiga skadeförsäkringsbolag får tilläggskapitalet också omfatta tilläggsavgifter som bolaget kan kräva in av sina försäkringstagardelägare under de följande 12 månaderna.

Om en post i tilläggskapitalet har betalats in eller krävts in ingår den inte längre i tilläggskapitalet.

4 §

Överskottsmedel

Med *överskottsmedel* avses överskott som uppkommit genom livförsäkringsverksamhet och som avses att delas ut som tilläggsförmåner till försäkringstagare, försäkrade och förmånstagare men som inte har fördelats. Överskottsmed-

len hör till primärkapitalet om de i väsentliga avseenden har sådana egenskaper som avses i 8 §.

Försäkringsbolaget ska ha av styrelsen godkända skriftliga principer om hur tilläggsförmåner som hör till överskottsmedlen bestäms och om hur överskottsmedel kan användas för att täcka förluster på det sätt som avses i 8 §.

Godkännande av tilläggskapital

5 §

Ansökan om Finansinspektionens samtycke

För att en post i tilläggskapitalet ska beaktas vid bestämmande av kapitalbasmedlen ska försäkringsbolaget på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för postens monetära belopp eller för metoden för att beräkna beloppet. Det monetära belopp som hör till varje post i tilläggskapitalet ska motsvara postens förlusttäckningsförmåga samt bygga på aktsamma, tillförlitliga och realistiska antaganden. När en post i tilläggskapitalet har ett nominellt värde är beloppet för denna post detta nominella värde, om detta på ett ändamålsenligt sätt ger uttryck för postens förlusttäckningsegenskaper.

6 §

Finansinspektionens samtycke

Finansinspektionen ska när den beslutar om samtycke enligt 5 § beakta följande omständigheter:

- 1) de berörda motparternas förmåga och vilja att betala,
- 2) möjligheterna att återkräva medlen med beaktande av postens rättsliga form,
- 3) villkor som skulle kunna hindra att posten betalas eller krävs in,
- 4) resultaten av tidigare betalningskrav när försäkringsbolagen har krävt in motsvarande poster i tilläggskapitalet.

Om Finansinspektionen ger sitt samtycke till en sådan metod som avses i 5 § är det monetära belopp som beräknats med metoden i kraft en ut-satt tid.

Kvalitativa krav på kapitalbasmedel

7 §

Klassificering av kapitalbasmedel

Försäkringsbolaget ska klassificera sina kapitalbasmedel i tre nivåer. Bestämmelser om hur medlen klassificeras enligt nivåer finns i den förteckning som fastställs i avdelning I kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.

Om en post som hör till kapitalbasmedlen inte finns upptagen i den förteckning som avses i 1 mom., ska klassificeringen göras enligt kriterierna i 8 och 9 § och försäkringsbolaget ska på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke för klassificeringen av denna post.

8 §

Egenskaper som inverkar på klassificeringen av kapitalbasmedel

Klassificeringen av de poster i kapitalbasen som avses i 7 § 2 mom. ska vara beroende av om de är primärkapital eller tilläggskapital och i vilken omfattning de uppfyller följande egenskaper:

1) posten är tillgänglig, eller kan krävas in, för att i sin helhet täcka förluster såväl i den löpande verksamheten som vid upplösning av försäkringsbolaget (*permanent tillgänglighet*),

2) vid upplösning av försäkringsbolaget är postens hela belopp tillgängligt för att täcka förluster och posten får inte återbetalas till innehavaren förrän alla andra förpliktelser har uppfyllts (*efterställdhet*).

Vid bedömningen av egenskaperna enligt 1 mom. hos posterna i kapitalbasmedlen ska dessutom beaktas posternas förfallodag. Om förfallodagen för posten har avtalats eller föreskrivits, ska den relativa varaktigheten jämföras med varaktigheten hos de förpliktelser som följer av försäkringsavtalen.

Vid bedömningen av egenskaperna hos posterna bland kapitalbasmedlen ska dessutom beaktas huruvida till posten kopplats

- 1) krav på eller incitament till inlösen,
- 2) obligatoriska fasta kostnader,

3) belastningar.

9 §

Huvudkriterier för klassificeringen

De poster i primärkapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 1 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda, och som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara efterställda.

De poster i tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. ska klassificeras som tillhörande nivå 2 om de i väsentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

De poster i primärkapitalet och tilläggskapitalet som avses i 7 § 2 mom. och som inte klassificeras som tillhörande nivå 1 eller 2 ska klassificeras som tillhörande nivå 3.

10 §

Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen

Om inte något annat följer av 7—9 § ska

1) överskottsmedel som hör till primärkapitalet klassificeras som tillhörande nivå 1,

2) sådana rembursar och garantier som ställts av kreditinstitut som har beviljats koncession i en EES-stat och som förvaras som säkerhet för försäkringsgivares borgenärer av en oberoende förvaltare klassificeras som tillhörande nivå 2,

3) framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägarers ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 och 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

Andra framtida tilläggsavgifter än sådana som avses i 1 mom. 3 punkten och som sådana ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera, kan kräva in av försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2, om de i vä-

sentlig grad har egenskaperna att vara permanent tillgängliga och efterställda.

Medräkningsbarhet av kapitalbasmedel och kvantitativa gränsvärden för nivåerna vid uppfyllelse av kapitalkraven

11 §

Kvantitativa gränsvärden på nivåerna 1—3

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av kapitalbasmedel på nivå 2 eller 3.

De medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller minimikapitalkravet ska utgöras av kapitalbasmedel på nivå 1 och endast i begränsad utsträckning av primärkapitalmedel på nivå 2.

Bestämmelser om kvantitativa begränsningar för kapitalbasmedel på olika nivåer finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 i kommissionens förordning.

12 §

Separata fonder

Med *separata fonder* avses kapitalbasmedel som enbart kan användas för att täcka förluster som uppstår genom särskilda förpliktelser eller särskilda risker.

Bestämmelser om medräkningsbarhet av separata fonder i kapitalbasmedlen finns dessutom i avdelning I kapitel IV avsnitt 3 underavsnitt 1 i kommissionens förordning.

DEL IV

LIVFÖRSÄKRING

13 kap.

Livförsäkring

1 §

Beräkningsgrunderna för livförsäkring

En livförsäkring samt försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser ska, om de hänför sig till försäkringsavtal i livförsäkringsklass 1 eller till motsvarande försäkringsavtal i livförsäkringsklass 3, utöver beräkningsgrunderna för bestämmande av ansvarsskulden enligt 9 kap. 1 § 2 mom. ha beräkningsgrunder i vilka det anges

1) hur försäkringspremierna eller beloppen av det försäkringsskydd som svarar mot dessa beräknas,

2) det belopp som försäkringstagaren har rätt till om försäkringstagaren säger upp avtalet under försäkringsperioden, och

3) hur den försäkrade förmånen beräknas om försäkringstagaren avbryter betalningen av försäkringspremier.

Beräkningsgrunderna för försäkringspremierna för nya livförsäkringar ska uppgöras med hänsyn till tryggandet av de försäkrade förmånerna så att försäkringsbolaget kan fullgöra alla sina försäkringsförpliktelser som föranleds av dessa försäkringar utan att behöva använda andra tillgångar än försäkringspremierna för dessa försäkringar och den avkastning som fås genom placering av dem, på ett sätt som skulle kunna äventyra möjligheterna att uppfylla kapitalkraven enligt 11 kap.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen de beräkningsgrunder som avses i denna paragraf innan de tas i bruk.

2 §

Skälighetsprincipen i fråga om tilläggsförmåner

När beslut fattas om tilläggsförmåner på försäkringar för vilka det enligt försäkringsavtalen finns en rätt till eventuella tilläggsförmåner som ges på basis av det överskott som försäkringarna genererar, ska i fråga om totalbeloppet och fördelningen av de tilläggsförmåner som ges på dessa försäkringar, i skälighetsprincipen beaktas beloppet av och sättet på vilket överskottet av dessa försäkringar uppkom. Tilläggsförmånerna får inte äventyra möjligheterna att uppfylla kapitalkraven enligt 11 kap. eller kontinuiteten i nivån på tilläggsförmånerna.

Tilläggsförmåner som beviljas på försäkringar ska ha en beräkningsgrund av vilken tilläggsförmånernas effekter på försäkringsbolagets ansvarsskuld enligt 9 kap. 1 § framgår.

Försäkringsbolaget ska för utbetalningen av tilläggsförmåner ha skriftliga mål som godkänts av styrelsen och som försäkringsbolaget ska publicera på sina webbsidor och i sitt bokslut. Försäkringsbolaget ska årligen på sina webbsidor och i sitt bokslut publicera en rapport om måluppfyllelsen och vid behov motiveringar till varför målen inte uppnåtts.

Finansinspektionen ska årligen publicera både bolagsspecifika uppgifter och uppgifter som sinsemellan är så jämförbara som möjligt om hur försäkringsbolagen har iakttagit skälighetsprincipen enligt 1 mom. samt om bolagens mål och måluppfyllelsen.

13 a kap.

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

1 §

Bedrivande av liv- och skadeförsäkringsverksamhet i samma försäkringsbolag

Om liv- och skadeförsäkringsverksamhet bedrivs i ett kompositbolag, ska funktionerna i en-

lighet med 2—5 § hållas separerade på ett sådant sätt att de försäkrade förmånerna inte äventyras.

Bokföringen ska ordnas så att av den framgår livförsäkringsverksamhetens och skadeförsäkringsverksamhetens intäkter och kostnader skilt för sig. Poster som är gemensamma för de båda verksamheterna ska i bokföringen tas upp i enlighet med de fördelningsgrunder som Finansinspektionen godkännt.

2 §

Beräkning av nominellt minimikapitalkrav

Försäkringsbolaget ska i enlighet med 11 kap. 4 § beräkna det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten.

Bestämmelser om beräkning av minimikapitalkrav i kompositbolag finns dessutom i avdelning I kapitel VII i kommissionens förordning.

3 §

Uppfyllelse av nominellt minimikapitalkrav

Ett försäkringsbolag ska uppfylla det nominella minimikapitalkravet separat för livförsäkringsverksamheten och skadeförsäkringsverksamheten. Nominella minimikapitalkrav ska uppfyllas med primärkapital som är medräkningsbart enligt 12 kap. 11 §. Livförsäkringsverksamhet och skadeförsäkringsverksamhet får inte svara för att det nominella minimikapitalkravet för den andra verksamheten uppfylls.

När de nominella minimikapitalkraven är uppfyllda får försäkringsbolaget efter att ha underrättat Finansinspektionen utnyttja överskottsmedel från liv- och skadeförsäkringsverksamheten för att uppfylla solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §.

Försäkringsbolaget ska utarbeta en redogörelse med specifikation av de poster i primärkapitalet som uppfyller det nominella minimikapitalkravet för respektive verksamhet.

4 §

Otillräckligt primärkapitalbelopp

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det nominella minimikapitalkravet för liv- eller skadeförsäkringsverksamheten ska Finansinspektionen vidta tillsynsåtgärder enligt 25 kap. oberoende av resultatet av den andra verksamheten.

Trots vad som föreskrivs i 3 § 1 mom. får, med samtycke av Finansinspektionen, medräkningsbara poster i primärkapitalet överföras från den ena verksamheten till den andra i sådana situationer som avses i 1 mom. i denna paragraf.

14 kap.

Aktie- och garantiandelsemission, optionsrätter och andra särskilda rättigheter till aktier och garantiandelar samt ökning av aktie- och garantikapitalet

5 §

Tilläggsavgift för försäkringstagardelägare i ömsesidiga skadeförsäkringsbolag

Försäkringstagardelägarna i ett ömsesidigt skadeförsäkringsbolag där de enligt bolagsordningen är tillskottspliktiga ska omedelbart påföras en tilläggsavgift, om bolagets minimikapitalkrav enligt 11 kap. 4 §, på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak, inte uppfylls eller om de tillgångar som ett bolag i likvidation eller konkurs har inte förslår till betalning av skulderna. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som fordras för uppnående av dessa syften och högst så stor som föreskrivs i 4 kap. 4 §.

Om en försäkringstagardelägare inte på utsatt tid betalar den tilläggsavgift som påförts honom eller henne ska tilläggsavgiften omedelbart indrivas genom utsökning. Om tilläggsavgiften inte kan indrivas hos en försäkringstagardelägare, ska det bristande beloppet fördelas mellan de övriga försäkringstagardelägarna högst

till beloppet av deras tillskottsplikt, om det ännu är behövligt att driva in tilläggsavgiften.

Tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsökningsbara. Bestämmelser om indrivning av dem finns i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

15 kap.

Upptagande av krediter och ställande av säkerhet

1 §

Allmänna bestämmelser om upptagande av krediter

Ett försäkringsbolag får ta upp krediter endast

1) för skötseln av nödvändig likviditet,
2) som återbelåning enligt de grunder som avses i lagen om pension för arbetstagare (395/2006),

3) som sådant kapitallån som avses i 2 §,

4) ur en personalfond som ägs av dess egen personal,

5) som normala kontokrediter i anslutning till sin affärsverksamhet och andra därmed jämförbara krediter.

Försäkringsbolaget ska underrätta Finansinspektionen om upptagande av lån som avses i 1 mom. 1 och 3—5 punkten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om lämnande av anmälan och innehållet i den.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. om försäkringsbolags rätt att ta upp krediter gäller på motsvarande sätt ett tjänsteföretag som är dotterföretag till ett försäkringsbolag och ett dotterföretag vars uppgift är att för försäkringsbolagets del direkt eller indirekt äga obligationer, lånefordringar och andra fordringar, aktier och andra värdepapper eller fastigheter och andra motsvarande tillgångar. Dotterföretaget kan dock ta upp krediter av det försäkringsbolag som är moderbolag.

Ett försäkringsbolag kan ingå avtal om återköp av värdepapper.

16 kap.

Utbetalning av försäkringsbolagets medel

5 §

Utdelningsbart belopp

— — — — —
 Försäkringsbolaget får inte betala ut medel till delägarna om bolaget inte uppfyller kapitalkraven enligt 11 kap. eller de krav på ansvarsskuld enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller om det är känt eller borde vara känt att bolaget är insolvent. Medel får heller inte betalas ut om det är känt eller borde vara känt att utbetalning av medel leder till att bolaget blir insolvent eller till att kapitalkraven enligt 11 kap. eller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. inte längre uppfylls.

12 §

Beslut om kreditgivning och placeringar i vissa fall

Betydande eller principiella beslut som gäller kreditgivning till ett bolag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett bolag som hör till samma konglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget och betydande eller principiella beslut om placeringar i ett sådant bolag ska fattas av försäkringsbolagets styrelse.

Bestämmelserna i 1 mom. om kreditgivning tillämpas också på ställande av borgen eller annan säkerhet för betalningen av en kredit som någon annan beviljat.

17 kap.

Minskning av aktie- och garantikapital och återbetalning av garantikapital

2 §

Beslutsfattande

— — — — —
 Försäkringsbolaget får inte minska sitt startkapital så att det understiger vad som föreskrivs i 2 kap. 1 a §.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

3 §

Fusionsplan och en revisors yttrande

Utöver vad som föreskrivs om saken i 16 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska fusionsplanen uppta

1) ett förslag om hur det överlåtande bolagets försäkringsbestånd och andra tillgångar och skulder överförs till det övertagande bolaget,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om de omständigheter som nämns i 2 § 3 mom. i detta kapitel, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

4) en utredning om att det övertagande bolaget efter fusionen uppfyller de krav på ansvarsskuld enligt 9 kap. eller försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden (1114/2006) samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Vad som i 16 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska också tillämpas också på försäkringsbolag. Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 4 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

3 §

Delningsplan och revisorsyttrande

Utöver vad som föreskrivs i 17 kap. 3 § i aktiebolagslagen ska delningsplanen uppta

1) ett förslag till hur det ursprungliga bolagets försäkringsbestånd samt övriga tillgångar och skulder ska fördelas mellan de bolag som deltar i delningen,

2) en utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

3) en utredning om att de bolag som deltar i delningen efter delningen uppfyller kraven på ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Vad som i 17 kap. 4 § 1 mom. i aktiebolagslagen föreskrivs om en revisors yttrande ska också tillämpas på försäkringsbolag. Revisorn behöver dock inte i fråga om 1 mom. 3 punkten ge yttranden om omständigheter som avses i 10—12 och 13 a kap. Dessutom krävs av revisorn den behörighet som anges i 7 kap. 3 § i denna lag.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

2 §

Plan för överlåtelse av försäkringsbeståndet

Det överlåtande bolagets styrelse ska med det övertagande bolagets styrelse för överlåtelsen av försäkringsbeståndet upprätta en skriftlig plan som ska dateras och undertecknas.

Av planen för överlåtelse av försäkringsbeståndet ska det framgå

1) det överlåtande och det övertagande bolagets firma, företags- och organisationsnummer eller motsvarande identifieringsuppgifter och hemorter,

2) utredning om orsaken till överlåtelsen av försäkringsbeståndet,

3) vid behov förslag till ändring av det övertagande bolagets bolagsordning,

4) förslag till eventuellt vederlag för överlåtelse av försäkringsbeståndet och till villkor för vederlaget,

5) utredning om de särskilda förmåner och rättigheter som tillkommer det överlåtande och det övertagande bolagets förvaltningsråds- och styrelseledamöter, verkställande direktör, revisor och i 3 § avsedd revisor,

6) utredning om vad som har avtalats om sådant delägarskap i det övertagande bolaget som bygger på försäkringar som överlåts, om det övertagande bolaget är ett ömsesidigt försäkringsbolag,

7) utredning om det försäkringsbestånd som ska överlåtas och de tillgångar som enligt avtal ska överföras som täckning för beståndet,

8) utredning om det utjämningsbelopp som överförs,

9) en utredning om att det överlåtande försäkringsbolaget, som inte försatts i likvidation, och det övertagande försäkringsbolaget efter överlåtelsen uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen

om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenskraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden,

10) utredning om återbetalning av ett ömsesidigt försäkringsbolags garantikapital i en situation som avses i 4 § 4 mom.,

11) förslag till planerad tidpunkt för överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

7 §

Samtycke av EES-staternas tillsynsmyndigheter till överlåtelse av försäkringsbestånd

Om Finansinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av de myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de EES-stater av vilka Finansinspektionen med stöd av 6 § 1 mom. har begärt bekräftelse eller godkännande eller vilka Finansinspektionen med stöd av 6 § 2 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget uppfyller kapitalkraven eller ha gett sitt samtycke till eller positiva utlåtande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

17 §

Överlåtelse till ett utländskt EES-försäkringsbolag av ett försäkringsbestånd som tecknats med stöd av etableringsrätten och rätten att fritt tillhandahålla tjänster

Ett försäkringsbolag får med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överlåta sitt bestånd av försäkringsavtal som ingåtts med stöd av etableringsrätten enligt 3 kap. 1 § och rätten att fritt tillhandahålla tjänster enligt 6 § till ett utländskt försäkringsbolag som har sin hemort i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*utländskt EES-försäkringsbolag*).

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 12 § ska den inhämta bekräftelse av till-

synsmyndigheten i det övertagande bolagets hemstat om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen uppfyller de kapitalkrav enligt Solvens II -direktivet som ställs på försäkringsbolag samt samtycke av tillsynsmyndigheten i den EES-stat där den risk som ett skadeförsäkringsavtal gäller enligt 3 kap. 7 § är belägen eller där livförsäkringstagaren är varaktigt bosatt eller, om livförsäkringstagaren är en juridisk person, där den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till.

Om de försäkringsavtal som ska överlåtas har slutits genom en filial som avses i 3 kap. 4 §, ska Finansinspektionen innan den ger sitt samtycke enligt 12 § i detta kapitel ge den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där filialen är belägen möjlighet att bli hörd i fråga om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Finansinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad, att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer samt att 15 och 16 § inte tillämpas på överlåtelsen. Kapitets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

Om Finansinspektionen inte inom tre månader från det att begäran har tillställts mottagaren har fått svar av tillsynsmyndigheterna i de EES-stater av vilka Finansinspektionen med stöd av 2 mom. har begärt bekräftelse eller samtycke eller vilka Finansinspektionen med stöd av 3 mom. har gett möjlighet att bli hörda, ska dessa anses ha bekräftat att det övertagande bolaget uppfyller kapitalkraven eller har gett sitt samtycke till eller ett positivt yttrande om överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Finansinspektionen får inte ge samtycke enligt 12 § till överlåtelse av försäkringsbeståndet om det övertagande försäkringsbolaget har av-

krävt en plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § eller en kortfristig finansieringsplan enligt 25 kap. 6 § och om Finansinspektionen anser att försäkringstagnas rättigheter enligt försäkringsavtalen eller ett återförsäkringsföretags avtalsförpliktelser är hotade.

18 §

Överlåtelse av annat försäkringsbestånd till ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan med samtycke av Finansinspektionen helt eller delvis överlåta ett annat försäkringsbestånd än ett sådant som avses i 17 § till ett EES-försäkringsbolag.

Finansinspektionen ska innan den ger sitt samtycke enligt 12 § inhämta bekräftelse av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den stat där det övertagande bolaget är beläget om att det övertagande bolaget med beaktande av överlåtelsen uppfyller kapitalkraven enligt Solvens II -direktivet.

I fråga om överlåtelse av försäkringsbeståndet enligt denna paragraf ska i övrigt iakttas vad som föreskrivs ovan i detta kapitel, dock så att det revisorsyttrande som avses i 3 § inte behöver lämnas till det övertagande bolaget, att den av Finansinspektionen utfärdade kallelsen på försäkringsborgenärerna som avses i 5 § 2 mom. offentliggörs på det överlåtande bolagets bekostnad och att denna kallelse inte utfärdas på det övertagande bolagets försäkringsborgenärer. Kapitlets 4 § 2 och 3 mom., 8—10 §, 12 § 1 mom. 3 punkten och 5 kap. 21 § 3 mom. tillämpas inte på det övertagande bolaget.

19 §

Övertagande av försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag kan med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överta försäkringsbeståndet av ett utländskt EES-försäkringsbolag. Finansinspektionen ska ge sitt samtycke

till övertagandet av försäkringsbeståndet, om de förutsättningar som anges i 12 § uppfylls.

Finansinspektionen ska inom tre månader efter att den mottagit begäran om yttrande lämna sitt svar till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det överlåtande bolagets hemstat. Om Finansinspektionen inte inom föreskriven tid har svarat myndigheten som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i det överlåtande bolagets hemstat, anses Finansinspektionen ha gett sitt samtycke till överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

22 kap.

Ändring av bolagsform

2 §

Ombildning av ett privat försäkringsbolag till publikt

Bolagsstämman beslut om ombildning av ett privat försäkringsaktiebolag eller ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt bolag ska fattas med kvalificerad majoritet enligt 5 kap. 21 §.

Ett privat försäkringsaktiebolag kan ombildas till publikt försäkringsaktiebolag och ett ömsesidigt försäkringsbolag till publikt ömsesidigt försäkringsbolag endast om bolaget uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i denna lag och kapitalkraven enligt 11 kap. och, om bolaget är ett kompositbolag, kapitalkraven enligt 13 a kap., eller kraven på täckning av ansvarsskulden enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt solvenkraven enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och enligt lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden samt om bolagets bolagsordning uppfyller de krav som denna lag ställer på publika försäkringsbolags bolagsordning. Ändringen av bolagsordningen förfaller, om inte försäkringsbolaget inom en månad från det att Finansinspektionen har fastställt försäkringsbolagets bolagsordning gör registeranmälan om en sådan

ändring av bolagsordningen som gäller ombildning till ett publikt försäkringsaktiebolag eller ett publikt ömsesidigt försäkringsbolag.

Försäkringsbolaget blir ett publikt försäkringsbolag när den ändring av bolagsordningen som gäller ändring av bolagsformen registreras i handelsregistret.

23 kap.

Likvidation och konkurs

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpning av aktiebolagslagen och konkurslagen

Om försäkringsbolaget efter att hela försäkringsbeståndet överlåtits inte fortsätter att bedriva försäkringsverksamhet inom sex månader efter överlåtelsen eller om bolagets beslut att fortsätta med annan affärsverksamhet förfaller med stöd av 21 kap. 14 § 3 mom. på grund av underlåtelse att lämna anmälan för registrering eller att registrering har vägrats, ska på bolagets likvidation och upplösning tillämpas bestämmelserna i 20 kap. 1—22 § i aktiebolagslagen om likvidation och upplösning av aktiebolag.

I andra situationer än de som avses i 1 och 2 mom. ska aktiebolagslagen inte tillämpas på försäkringsbolags likvidation eller konkurs. Om inte något annat följer av detta kapitel ska konkurslagen (120/2004) tillämpas på försäkringsbolags konkurs.

2 §

Förutsättningar för försättande i likvidation

Ett försäkringsbolag ska försättas i likvidation och upplösas, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om

arbetspensionsförsäkringsbolag och situationen inte har rättats till inom den tid som föreskrivs i 3 § 1 mom. i detta kapitel, i enlighet med en kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 6 § eller i 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

2) försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Bolaget kan försättas i likvidation trots att de åtgärder som avses i 25 kap. 9 § inte har vidtagits eller efter det att dessa åtgärder har vidtagits.

3 §

Kallelse till den bolagsstämma som ska besluta om försättande i likvidation

Om ett försäkringsbolag eller arbetspensionsförsäkringsbolag ska försättas i likvidation enligt 2 § 1 mom. 1 punkten, ska styrelsen utan dröjsmål sammankalla bolagsstämman för att besluta om att bolaget ska försättas i likvidation inom en månad efter det att minimikapitalkravet inte har uppfyllts. Finansinspektionen kan förlänga tiden inom vilken bolaget ska försättas i likvidation med högst tre månader enligt 25 kap. 6 § eller med högst sex månader enligt 20 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag för att en kortfristig finansieringsplan ska kunna genomföras och minimikapitalkravet uppfyllas, om de försäkrade förmånerna inte äventyras till följd av detta.

Utöver vad som föreskrivs i bolagsordningen ska en skriftlig kallelse sändas till varje delägare vars adress är känd för bolaget. Styrelsen ska underrätta Finansinspektionen om kallelsen till bolagsstämman.

I kallelsen ska det huvudsakliga innehållet i styrelsens beslutsförslag anges. Till styrelsens beslutsförslag ska dessutom fogas det bokslut och den verksamhetsberättelse som avses i 25 kap. 8 § samt ett revisorsyttrande om dem. Förslaget jämte bilagor ska på försäkringsbolagets huvudkontor hållas framlagda för delägarna i minst en vecka före bolagsstämman och utan

dröjsmål sändas till de delägare som ber om det, samt läggas fram vid bolagsstämman.

Om styrelsen och verkställande direktören inte har upprättat det bokslut som avses i 3 mom., sammankallar Finansinspektionen den bolagsstämma som ska besluta om likvidationen med iakttagande av bestämmelserna i 25 kap. 8 §.

4 §

Beslut om likvidation

Försäkringsbolagets bolagsstämma ska besluta att bolaget ska försättas i likvidation och upplösas, om bolaget inte uppfyller minimikapitalkravet och situationen inte har rättats till före bolagsstämman.

Om bolagsstämman inte fattar det beslut som förutsätts i 1 mom., ska Finansinspektionen förordna att bolaget träder i likvidation och upplösas.

Trots 1 och 2 mom. förordnar Finansinspektionen att försäkringsbolaget omedelbart och utan bolagsstämmans beslut träder i likvidation och upplösas, om försäkringsbolagets koncession har återkallats med stöd av 26 § 1 eller 2 mom. i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska underrätta Patent- och registerstyrelsen om förordnanden som avses i 3 mom. samt om den tid för att avhjälpa en brist och om förordnanden som avses i 26 § i lagen om Finansinspektionen, och Patent- och registerstyrelsen ska på tjänstens vägnar anteckna den utsatta tiden och förordnandena i registret.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

Finansinspektionens tillsynsuppgifter och rättigheter i anslutning till dem

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska övervaka att försäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed. Finansinspektionens tillsyn ska utgå från en proaktiv och riskbaserad metod. Tillsynen ska genomföras regelbundet. Finansinspektionen ska för varje försäkringsbolag fastställa en minsta frekvens och omfattning för sina tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de krav som gäller

1) ledning, företagsstyrningssystem, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker, samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

2) försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.,

3) uppfyllelse av kapitalkraven samt fullständiga och partiella interna modeller enligt 11 kap., samt

4) kapitalbasens kvalitet och storlek enligt 12 kap.

Finansinspektionen ska också bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation samt metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen övervakar också finländska försäkringsholdingsammanslutningar på det sätt som föreskrivs i denna lag.

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10—12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen resultaten av en risk- och solvensbedömning i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Livförsäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen en redogörelse för beräkning av ansvarsskulden enligt 9 kap. samt en analys av försäkringsverksamheten. Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur redogörelsen och analysen ska upprättas.

Försäkringsbolaget ska årligen inom en månad från den bolagsstämma där bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställdes, eller vid en senare tidpunkt som Finansinspektionen godkänt, tillställa inspektionen en redogörelse för sin verksamhet enligt vad som Finansinspektionen särskilt bestämmer.

Finländska försäkringsholdingsammanslutningar ska årligen inom en tid som Finansinspektionen bestämmer tillställa denna sitt bokslut, sin verksamhetsberättelse och sitt koncernbokslut.

Bestämmelser om offentliggörande, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, tidsfrister, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapitlen XII och XIII i kommissionens förordning.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

1) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat med standardformeln i överensstämmelse med 11 kap., och om kravet på att använda en intern modell enligt 34 § i det kapitlet inte är ändamålsenligt eller har visat sig ineffektivt, eller om en fullständig eller partiell intern modell håller på att utarbetas i enlighet med 11 kap. 34 §,

2) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för solvenskapitalkravet, beräknat enligt en fullständig eller partiell intern modell i överensstämmelse med 11 kap., och att vissa kvantifierbara risker angivits bristfälligt och om det inte har lyckats att inom utsatt tid anpassa modellen så att den bättre ger uttryck för den föreliggande riskprofilen,

3) om försäkringsbolagets riskprofil avviker väsentligt från de antaganden som legat till grund för korrigeringarna och övergångsåtgärderna, då ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag använder matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 § eller övergångsåtgärder enligt 11 § 1—6 mom. och 12 § 1—6 mom. i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen,

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i

6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälpas genom andra åtgärder inom utsatt tid.

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1 mom. 3 och 4 punkten stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga riskerna som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

I sådana fall som avses i 1 mom. 2 och 4 punkten ska Finansinspektionen säkerställa att försäkringsbolaget avhjälpas de brister som leder till höjning av kapitalkravet.

Finansinspektionen ska bedöma en sådan höjning av kapitalkravet som avses i 1 mom. minst en gång per år. Höjningen ska upphävas när försäkringsbolaget har avhjälpit de brister som leder till höjningen.

Om kapitalkravet har höjts ska solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § ersättas med ett solvenskapitalkrav vari ingår höjningen av kapitalkravet. Vid beräkning av riskmarginalen enligt 10 kap. 10 § 2 mom. får solvenskapitalkravet dock inte inkludera höjningen av kapitalkravet enligt 1 mom. 4 punkten i denna paragraf.

Anmälningsskyldighet och åtgärder då kapitalkraven inte uppfylls

5 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Försäkringsbolaget ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Försäkringsbolaget ska inom två månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls överlämna en plan för återställande

av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen för godkännande.

Försäkringsbolaget ska vidta alla behövliga åtgärder för att inom sex månader efter att det observerat att solvenskapitalkravet inte uppfyllts avhjälpa denna situation eller ändra sin riskprofil för att uppfylla solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen får vid behov förlänga tidsfristen enligt 3 mom. med tre månader.

Om det förekommer exceptionella störningar på finansmarknaden får Finansinspektionen förlänga den förlängda tidsfristen enligt 4 mom. med en skälig tilläggstid på högst sju år, med beaktande av alla relevanta faktorer. Försäkringsbolaget ska då var tredje månad tillstålla Finansinspektionen en lägesrapport om de åtgärder som vidtagits och vilka framsteg bolaget har gjort för att uppfylla solvenskapitalkravet eller ändra sin riskprofil.

Tidsfristen enligt 5 mom. ska återtas om lägesrapporten enligt 5 mom. visar att det inte skett några väsentliga framsteg när det gäller att uppfylla solvenskapitalkravet eller att ändra riskprofilen mellan det datum då det observerades att solvenskapitalkravet inte uppfylls och det datum då lägesrapporten inlämnades.

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls, på nytt uppfyller minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

7 §

Uppgifter som ska framgå av planen för återställande av en sund finansiell ställning och den kortfristiga finansieringsplanen

Den plan för återställande av en sund finansiell ställning som avses i 5 § och den kortfristiga finansieringsplan som avses i 6 § ska innehålla åtminstone

- 1) en uppskattning av de allmänna omkostnaderna och provisionerna samt av övriga förvaltningskostnader,
- 2) uppskattade inkomster och utgifter avseende direkt försäkring samt mottagen och avgiven återförsäkring,
- 3) en prognos för balansräkningen,
- 4) uppskattad storlek på de medel som är avsedda att täcka försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. samt kapitalkrav enligt 11 kap., och
- 5) företagets återförsäkringsprinciper.

8 §

Upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, ska styrelsen och verkställande direktören utan dröjsmål och senast inom två månader upprätta bokslut och verksamhetsberättelse för den tid för vilken bokslut och verksamhetsberättelse inte ännu har framlagts vid bolagsstämman, och överlämna dem till revisorn för granskning. Härvid ska iakttas vad som i 8 kap. i denna lag föreskrivs om bokslut och verksamhetsberättelse och i revisionslagen om revisionsberättelse. Om tiden för bokslutet och verksamhetsberättelsen omfattar också den föregående räkenskapsperioden, ska det för denna räkenskapsperiod upprättas ett särskilt bokslut och en särskild verksamhetsberättelse.

Om styrelsen och verkställande direktören inte i en sådan situation som avses i 1 mom. har upprättat bokslut och verksamhetsberättelse, ska Finansinspektionen uppmana styrelsen och verkställande direktören att utan dröjsmål upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorerna för granskning. Om uppmaningen inte följs har Finansinspektionen rätt att låta upprätta bokslut och verksamhetsberättelse och överlämna dem till revisorer för granskning.

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller kraven i fråga om ansvarsskuld enligt 9 kap. och försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller kraven i fråga om beloppet av ansvarsskulden och kravet i fråga om täckning för ansvarsskulden enligt vad som föreskrivs i 15 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag,

3) försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § eller om ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital underskrider solvensgränsen enligt 17 § 1 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och Finansinspektionen har anledning att anta att bolagets finansiella ställning ytterligare kommer att försämrats eller om Finansinspektionen anser att bolaget håller på att komma i en sådan situation.

Finansinspektionen kan under de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom. också förbjuda ett försäkringsbolag att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. Bestämmelserna i denna lag om förbud att överlåta och

pantsätta egendom tillämpas också på beslut om förbud, med de undantag som anges i 13 § 2 mom.

Finansinspektionen kan be tillsynsmyndigheterna i de EES-stater där bolaget bedriver försäkringsverksamhet med stöd av 3 kap. 1 och 6 § att vidta sådana åtgärder i sin hemstat som avses i 1 och 2 mom. i denna paragraf.

Ett förbud att överlåta och pantsätta ett försäkringsbolags egendom får gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta förlänga förbudet med högst tre månader.

13 §

Inverkan på försäkringsbolags verksamhet av förbudet att överlåta och pantsätta egendom

Ett förbud mot överlåtelse och pantsättning av egendom påverkar inte ställningen eller uppgifterna för försäkringsbolagets styrelse, verkställande direktör eller ett eventuellt förvaltningsråd. Under den tid förbudet att överlåta och pantsätta egendom är i kraft behåller försäkringsbolaget sin rätt att bestämma om sin verksamhet och egendom, om inte något annat följer av 2 mom.

Försäkringsbolaget får överlåta eller pantsätta egendom som omfattas av förbudet bara om ombudet samtycker till det. Förbudet hindrar inte att egendomen används på normalt sätt. Samtycke behövs dock inte om det är fråga om en åtgärd som hänför sig till bolagets sedvanliga affärsverksamhet och som inte är ovanlig till sina villkor, sin betydelse eller sina risker. För en affärstransaktion vars värde överstiger 1 000 000 euro eller 1 procent av skillnaden mellan de kapitalbasmedel som godkänts i enlighet med 12 kap. för uppfyllelse av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § och minimikapitalkravet, eller skillnaden mellan ett arbetspensionsförsäkringsbolags solvenskapital som beräknats enligt 7 kap. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och minimikapitalkravet, ska alltid ansökas om samtycke av ombudet. Försäkringens återköpsvärde får dock

inte betalas till försäkringstagarna utan ombudets samtycke.

En åtgärd som strider mot förbudet är ogiltig, utom när den andra parten inte visste eller inte borde ha vetat att försäkringsbolaget inte hade rätt att företa rättshandlingen i fråga.

Förordningar och föreskrifter samt uppgifter som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

23 §

24 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) den information som avses i 3 § 3—5 mom., om utformningen av de dokument i vilka informationen finns och hur dessa dokument regelbundet ska ges in till Finansinspektionen,

2) innehållet i en underrättelse enligt 19 § 1 mom.,

3) vilken information som ska ingå i de planer som avses i 7 § och i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

25 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter

Om Finansinspektionen med stöd av 24 § 1 punkten meddelar närmare föreskrifter om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när den understiger ett år, kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall,

5) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Finansinspektionen får inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 §, om rapporteringen sker oftare än en gång per år. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten för ett försäkringsbolag om detta visar att det är oändamålsenligt att rapporteringen sker oftare än årligen, med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsgruppens affärsverksamhet.

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

Bestämmelser om skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter i fråga om minimikapital finns i 11 kap.

26 §

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen får i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags rapporteringsskyldighet eller befria bolaget från skyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i företagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Finansinspektionen får inte befria försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall befria ett försäkringsbolag från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om försäkringsbolaget visar att rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post är oändamålsenlig med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i gruppens affärsverksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Begränsning av eller befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

27 §

Information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen separat tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten enligt 25 kap. 25 § eller 26 kap. 43 §, särskilt antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 25 kap. 26 § eller 26 kap. 43 §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkringsbolags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

Definitioner och tillämpningsområde

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande över ett annat företag samt ett företag som Finansinspektionen anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,

2) *dotterföretag* ett företag över vilket ett moderföretag i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande,

3) *ägarintresse* det att

a) det mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag uppstår en betydande bindning enligt 1 kap. 10 §,

b) det att någon med bestämmande inflytande som avses i 1 kap. 5 § 3 mom. i bokföringslagen

innehar minst 20 procent av ett företags rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar,

c) en fysisk eller juridisk person direkt eller indirekt innehar rösträtt eller aktier, medlemsandelar, garantiandelar eller bolagsandelar i ett sådant företag där Finansinspektionen anser att det utövas faktiskt betydande inflytande,

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företags styrelse eller motsvarande organ,

5) *försäkringsföretag med ägarintresse* ett försäkringsföretag som är företag med ägarintresse i minst ett försäkringsföretag eller i ett försäkringsföretag i tredjeland,

6) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagens stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företags styrelse eller motsvarande organ,

7) *försäkringsföretag* ett försäkringsbolag, dock inte ett arbetspensionsförsäkringsbolag som avses i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, samt en motsvarande utländsk försäkringsgivare vars hemort är i en EES-stat,

8) *försäkringsföretag i tredjeland* ett utländskt företag som bedriver direkt försäkring eller återförsäkring och vars hemort inte är i en EES-stat,

9) *konglomerats holdingföretag* moderföretaget i en företagsgrupp som utgör ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat och som inte är ett reglerat företag, samt ett sådant företag i ledningen för ett konglomerat enligt i 3 § 3 mom. 2 punkten i den lagen,

10) *mångbranschholdingföretag* ett moderföretag som inte är ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och som har minst ett försäkringsföretag enligt denna lag bland sina dotterföretag,

11) *grupptillsynsmyndighet* en myndighet som är ansvarig för grupp tillsyn,

12) *tillsynskollegium* en permanent men flexibel samarbetsgrupp som ska underlätta beslut om samarbete, koordinering och grupp tillsyn och som består av de tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företagen i en grupp,

13) *Europeiska försäkringstillsynsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG.

När ägarintresse bestäms i enlighet med 1 mom. 3 punkten ska som indirekt innehav betraktas även innehav som fås med hjälp av en formel enligt vilken de successiva intressena hos företag som inte hör till samma koncern multipliceras med varandra. I fråga om företag inom samma koncern ska deras innehav i ett bolag utanför koncernen räknas som direkt innehav.

2 §

Försäkringsgrupper

Försäkringsföretag som hör till samma försäkringsgrupp (*grupp*) ska på gruppnivå övervakas i enlighet med detta kapitel.

En grupp består av

1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse och av företag som är anknutna till företag med ägarintresse, eller av

2) försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, och detta företag betraktas som moderföretag och de andra företa-

gen som dotterföretag och att grupp tillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag.

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7—9 § ska bestämmelserna om grupp tillsyn tillämpas på

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11—49 §,

2) företag med ägarintresse som inte är försäkringsföretag i enlighet med 11—20, 22, 27, 30, 33, 39—50 §,

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11—49 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51—54 §,

5) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, ska 11—49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska det finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömse-

sidiga ägar-, avtals- eller faktiska kontrollförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupp tillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera av sina dotterföretag eller också kan det yttersta moderföretagets dotterföretag ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag.

4 §

Yttersta moderföretag i Finland

Om ett yttersta moderföretag som avses i 3 § inte har sin hemort i Finland, kan Finansinspektionen besluta att 11—49 § ska tillämpas på nivån av det till gruppen hörande nationellt sett yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland.

Finansinspektionen ska innan den fattar beslutet höra det yttersta moderföretag som avses i 3 § och grupp tillsynsmyndigheten. Det motiverade beslutet ska av Finansinspektionen ges in till grupp tillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Finansinspektionen kan inte fatta beslut eller hålla ett beslut i kraft, om ett yttersta moderföretag enligt 3 § i enlighet med 35 § har fått samtycke till att på dess dotterföretag tillämpas solvenskapitalkraven enligt 36 och 37 § samt bestämmelserna om bristande uppfyllelse av solvens- och minimikapitalkraven.

Grupp tillsynsmyndighet

5 §

Grupp tillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupp tillsynsmyndighet i Finland om den har beviljat koncession för alla försäkringsföretag inom en grupp samt i sådana fall som avses i 6 §.

6 §

Utseende av grupp tillsynsmyndighet

Finansinspektionen verkar som grupp tillsynsmyndighet om den har beviljats koncession för försäkringsföretaget med ägarintresse.

Om det yttersta moderföretaget i en grupp inte är ett försäkringsföretag ska Finansinspektionen vara grupp tillsynsmyndighet

1) om den har beviljat koncession för ett försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) när det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller om ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Finland och gruppen består av flera försäkringsföretag varav minst ett har beviljats koncession av Finansinspektionen,

3) om gruppens ledning består av minst två försäkringsholdingsammanslutningar eller konglomerats holdingföretag och dessa har sina hemorter i olika EES-stater och det i alla dessa stater finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag som har den största balansomslutningen,

4) om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat där det inte finns försäkringsföretag som ingår i gruppen och Finansinspektionen har beviljat koncession för det till gruppen hörande försäkringsföretag vars balansomslutning är störst,

5) i andra situationer än de som avses i 1—4 punkten, om Finansinspektionen har beviljat koncession för det försäkringsföretag vars balansomslutning är störst.

På begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten kan Finansinspektionen i samråd med andra myndigheter som utövar tillsyn över gruppen av särskilda skäl besluta att avvika från de grunder för utseende av grupp tillsynsmyndighet som anges i 1 och 2 mom. Finansinspektionen ska vidta behövliga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga behöriga tillsyns-

myndigheterna inom tre månader efter att begäran framförts. Gruppen ska höras innan beslutet fattas.

Om Finansinspektionen eller någon av de andra behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 3 mom. före ett gemensamt beslut och utgången av den tre månaders tidsfrist som föreskrivs i det momentet har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det när det gemensamma beslutet fattas.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till gruppen samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett gemensamt beslut enligt denna paragraf som bindande.

Till dess att ett gemensamt beslut enligt 3 mom. fattas ska Finansinspektionen vara grupp-tillsynsmyndighet, om uppgiften hör till den i enlighet med 1 eller 2 mom.

7 §

Överföring av grupp-tillsynsuppgifter till en annan tillsynsmyndighet

Finansinspektionen kan ingå en överenskommelse om grupp-tillsyn på undergruppsnivå omfattande flera EES-stater. Finansinspektionen kan ingå en sådan överenskommelse med en eller flera sådana EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över sådana andra anknutna företag som är yttersta moderföretag på nationell nivå och har sin hemort i EES-staten i fråga. En överenskommelse kan ingås om det är motiverat för en effektiv organisering av grupp-tillsynen. Tillsynsmyndigheterna ska då motivera sin överenskommelse både för grupp-tillsynsmyndigheten och för det yttersta moderföretaget.

Om Finansinspektionen enligt överenskommelsen svarar för grupp-tillsynen ska på undergruppsnivå tillämpas 10 §.

Finansinspektionen får inte utöva grupp-tillsyn enligt 4 § i Finland om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat enligt den överenskommelse som avses i 1 mom. ska ansvara för grupp-tillsynen. I så fall ska på grupp-tillsynen tillämpas lagen i den stat där den myndighet som svarar för grupp-tillsynen finns. Över överenskommelsen ska upprättas ett skriftligt tillsynsprotokoll som ska undertecknas av samtliga behöriga tillsynsmyndigheter och ges in till undergruppens yttersta moderföretag.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet i enlighet med 46 § underrätta tillsynskollegiet om överenskommelser som avses i 1 mom.

Avvikelse från tillämpning av bestämmelserna om grupp-tillsyn

8 §

Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupp-tillsyn

Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget, om

1) företaget har sin hemort i ett tredjeland där det finns rättsliga hinder för överförandet av behövlig information,

2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupp-tillsynens syften, eller om

3) det är oändamålsenligt eller vilseledande att med hänsyn till grupp-tillsynens syfte låta det berörda företaget omfattas av grupp-tillsynen.

Ett eller flera företag får undantas grupp-tillsynen, om företagets betydelse eller företagets gemensamma betydelse för tillsynen är ringa.

Om Finansinspektionen anser att ett försäkringsföretag i enlighet med 1 mom. 2 eller 3 punkten inte behöver omfattas av grupp-tillsynen, ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter innan den fattar beslut.

9 §

Tillämpning av lagarna om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat samt kreditinstitutsverksamhet

Om bestämmelser som motsvarar varandra ska tillämpas på ett konglomerats holdingföretag både enligt denna lag och enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen vid behov, efter att ha hört en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndighet, besluta att endast bestämmelserna om saken i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat ska tillämpas på konglomeratets holdingföretag.

Om bestämmelser som motsvarar varandra ska tillämpas på ett konglomerats holdingföretag både enligt denna lag och enligt kreditinstitutslagen (610/2014), i synnerhet i fråga om riskbaserad övervakning, kan Finansinspektionen enligt en gemensam överenskommelse med en annan EES-stats behöriga tillsynsmyndighet besluta tillämpa antingen endast denna lag eller kreditinstitutslagen beroende på vilken sektors betydelse som är större inom gruppen beräknad i enlighet med 4 § 2 mom. 1 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till konglomeratets holdingföretag samt om sina beslut enligt 1 och 2 mom. underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska bankmyndigheten som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG.

10 §

Grupptillsyn över finländska yttersta moderföretag

Finansinspektionen får begränsa tillämpningen av kraven på grupptillsyn över ett nationellt

sett yttersta moderföretag som avses i 4 § till moderföretagets finansiella ställning eller en del av den, om det för en effektiv organisering av grupptillsynen är motiverat med anledning av beslut eller åtgärder som gäller grupptillsyn och som fattats av grupptillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

Om Finansinspektionen beslutar att de solvensbestämmelser som gäller gruppen ska tillämpas på det finländska yttersta moderföretaget

1) ska den erkänna det val av metod som bindande, som grupptillsynsmyndigheten för det yttersta moderföretaget enligt 3 § har gjort för beräkning av solvenskapitalkravet på gruppnivå i överensstämmelse med ett beslut enligt 15 § och tillämpa den,

2) ska den i överensstämmelse med 28 eller 32 § erkänna den godkända interna modellen som bindande,

3) får det finländska yttersta moderföretaget inte i enlighet med 35 § ansöka om sådant samtycke genom vilket användning av förfaranden enligt 36 och 37 § som gäller bristande uppfyllelse av solvenskapitalkraven samt av de kraven och minimikapitalkraven skulle tillåtas i något av dess dotterföretag.

Om det yttersta moderföretaget som avses i 3 § i överensstämmelse med 28 eller 32 § har fått tillstånd att beräkna solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt den interna modellen och om Finansinspektionen anser att det finländska yttersta moderföretagets riskprofil på ett betydande sätt avviker från de antaganden som legat till grund för det moderföretags interna modell som avses i 3 § och om det finländska yttersta moderföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen besluta att höja kapitalkravet enligt 25 kap. 4 § utöver solvenskapitalkravet på nationell grupp-nivå. Om en höjning av kapitalkravet i en exceptionell situation inte är motiverat, får Finansinspektionen kräva att det finländska yttersta moderföretaget ska beräkna solvenskapitalkravet på grupp-nivå enligt standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till grupp tillsynsmyndigheten och det yttersta moderföretaget.

Solvens på grupp nivå

11 §

Uppfyllelse och beräkning av solvenskapitalkrav

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller de försäkringsföretag som hör till en grupp ska säkerställa att gruppen fortlöpande har kapitalbasmedel som till kvalitet och mängd räcker för att gruppen ska kunna uppfylla solvenskapitalkravet enligt 14—33 §.

Om gruppens yttersta moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat, ska gruppens solvens beräknas på försäkringsholdingsammanslutningens eller konglomeratets holdingföretags nivå i enlighet med 14—33 §. Vid denna beräkning ska på försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratets holdingföretag tillämpas bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap.

Ett försäkringsföretag med ägarintresse eller ett försäkringsföretag som hör till en grupp och vilka avses i 1 mom. ska utan dröjsmål lämna ett meddelande till Finansinspektionen om att gruppens solvenskapitalkrav inte längre uppfylls eller att det finns risk för att det inte kommer att uppfyllas under de följande tre månaderna. Vid förfarandet iakttas då 25 kap. 5 §. Vid behov ska Finansinspektionen före förlängningen av tidsfristen för planen för återställande av en sund finansiell ställning höra den tillsynsmyndighet som svarar för grupp tillsynen.

Efter att ha fått meddelandet enligt 3 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål informera de övriga tillsynsmyndigheterna inom tillsynskollegiet, vilka ska analysera gruppens situation.

12 §

Återkommande solvensberäkningar

Gruppens yttersta moderföretag ska minst en gång per år göra de beräkningar som avses i 11 §.

Gruppens yttersta moderföretag eller ett företag som hör till gruppen och som Finansinspektionen utsett efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter ska lämna behövliga data för beräkningen och beräkningens resultat till Finansinspektionen.

Gruppens yttersta moderföretag ska fortlöpande övervaka solvenskapitalkravet på grupp nivå. Om gruppens risker avviker väsentligt från de antaganden som låg till grund för det solvenskapitalkrav på grupp nivå som senast rapporterats till grupp tillsynsmyndigheten, ska en förnyad beräkning av detta kapitalkrav göras utan dröjsmål och rapporteras till Finansinspektionen.

13 §

Beräkning av solvenskapitalkravet på yrkande av Finansinspektionen

Om Finansinspektionen har grundad anledning att anta att gruppens risker förändrats väsentligt sedan dagen för den senaste rapporteringen av solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva en förnyad beräkning av detta kapitalkrav på grupp nivå.

Val av beräkningsmetod och allmänna principer

14 §

Tekniska principer och huvudmetod

Den solvensberäkning som avses i 11 § ska göras upp enligt de tekniska principer som avses i detta kapitel. Om inte något annat följer av 15 § ska solvensen beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26—29 §.

Bestämmelser om den på koncernbokslutet baserade metoden finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

15 §

Finansinspektionens beslut om metoden

Om det inte är lämpligt att använda den på koncernbokslutet baserade metoden för att beräkna solvensen på gruppnivå, får Finansinspektionen efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter besluta att i fråga om gruppen ska användas avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31—33 § eller en kombination av de nämnda metoderna.

Bestämmelser om val av metod finns dessutom i avdelning II kapitel I avsnitt 1 i kommissionens förordning.

16 §

Beaktande av den proportionella andelen

Vid solvensberäkning på gruppnivå ska hänsyn tas till den proportionella andel som företaget med ägarintresse innehar i ett anknutet företag. Med proportionell andel avses

1) i samband med den på koncernbokslutet baserade metoden den procentandel som använts vid upprättandet av koncernbokslutet,

2) i samband med avdrags- och sammanräkningsmetoden den direkta eller indirekta ägarandel av kapitalet i det anknutna företaget som ett företag med ägarintresse har.

Om ett anknutet företag är ett dotterföretag som inte har tillräckliga medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla solvenskapitalkravet, ska vid beräkningen av solvensen på gruppnivå beaktas hela skillnaden mellan dotterföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet, trots vad som föreskrivs i 1 mom. Med Finansinspektionens samtycke får dotterföretagets solvensunderskott dock beaktas

på proportionell basis, om ansvaret hos ett moderföretag som innehar en andel av kapitalet är begränsat till denna kapitalandel.

17 §

Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet, efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter, bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen, om

1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i gruppen,

2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett faktiskt betydande inflytande utövas i företaget, eller om

3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över det andra företaget.

18 §

Förhindrande av dubbelräkning av poster i medräkningsbara kapitalbasmedel

Medräkningsbara kapitalbasmedel för uppfyllandet av solvenskapitalkravet får inte mellan olika försäkringsföretag användas två gånger vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

Vid beräkningen beaktas inte

1) tecknat men inte inbetalt kapital som eventuellt belastar ett företag med ägarintresse,

2) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag med ägarintresse som eventuellt belastar ett anknutet försäkringsföretag,

3) sådant tecknat men inte inbetalt kapital i ett anknutet försäkringsföretag som eventuellt belastar ett annat försäkringsföretag som är anknutet till samma försäkringsföretag med ägarintresse.

Om inte något annat föreskrivs i 26—31 § ska vid beräkningen inte beaktas

1) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör dess anknutna försäkringsföretags medräkningsbara kapitalbasmedel,

2) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i försäkringsföretaget med ägarintresse, och

3) sådana tillgångar i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse som utgör medräkningsbara kapitalbasmedel i ett annat försäkringsföretag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse.

Om inte något annat följer av 2 eller 3 mom. får följande poster omfattas av beräkningen om de får ingå i det anknutna företags medräkningsbara kapitalbasmedel:

1) överskottsmedel enligt 12 kap. 4 § som uppkommer i ett livförsäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse eller motsvarande överskottsmedel enligt lagstiftningen i en annan EES-stat,

2) tecknat men inte inbetalt kapital i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse.

Om Finansinspektionen anser att vissa poster i de medräkningsbara kapitalbasmedlen, utöver de som avses i 4 mom., som får uppfylla ett anknutet försäkringsföretags solvenskapitalkrav faktiskt inte får användas som medräkningsbara kapitalbasmedel i dess försäkringsföretag med ägarintresse, får dessa poster tas med i beräkningen endast till det belopp som krävs för att uppfylla solvenskapitalkravet för det anknutna företaget.

Summan av de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 4 och 5 mom. får inte överstiga solvenskapitalkravet för ett anknutet försäkringsföretag.

Sådana poster av de medräkningsbara kapitalbasmedlen i ett försäkringsföretag som är anknutet till ett försäkringsföretag med ägarintresse,

för vilka en ansökan om samtycke på förhand enligt 12 kap. 5 § ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen endast under förutsättning att de vederbörligen godkänns av den tillsynsmyndighet som ansvarar för tillsynen över det anknutna företaget.

19 §

Att inte beakta kapital som skapats inom en grupp

Vid beräkning av en gruppss solvens får sådana poster inte beaktas i de medräkningsbara kapitalbasmedlen som får uppfylla solvenskapitalkravet och som härrör från ömsesidig finansiering mellan ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess

1) anknutna företag,

2) företag med ägarintresse, eller mellan ett

3) annat företag som är anknutet till något företag med ägarintresse i det berörda företaget.

Vid beräkning av en gruppss solvens får inte beaktas poster i de medräkningsbara kapitalbasmedel som får uppfylla solvenskapitalkravet i ett försäkringsföretag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse, om dessa poster härrör från ömsesidig finansiering tillsammans med ett annat företag som är anknutet till försäkringsföretaget med ägarintresse.

Ömsesidig finansiering ska anses föreligga åtminstone om ett försäkringsföretag eller dess anknutna företag innehar aktier, garantiandelar eller andelar i den inbetalda grundfonden i ett sådant företag eller ger lån till ett sådant företag som direkt eller indirekt innehar poster i det förstnämnda försäkringsföretagets medräkningsbara kapitalbasmedel.

Bestämmelser om när intern finansiering på gruppnivå inte ska beaktas finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

20 §

Värdering av tillgångar och skulder

Vid beräkning av solvens på gruppnivå ska tillgångarna och skulderna värderas i enlighet med 10 kap. 1 §.

Bestämmelser om värdering av tillgångar, skulder och försäkringstekniska avsättningar på gruppnivå samt om val och användning av beräkningsmetoder finns dessutom i avdelning III kapitel I avsnitt 2 i kommissionens förordning.

Användning av beräkningsmetoder

21 §

Anknutna försäkringsföretag

I beräkningen av solvensen på gruppnivå ska samtliga försäkringsföretag som är anknutna till ett försäkringsföretag med ägarintresse beaktas.

Om ett anknutet försäkringsföretag har sin hemort i en annan EES-stat, ska i beräkningen solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla detta enligt bestämmelserna i den andra EES-staten beaktas.

22 §

Indirekta innehav via en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag

Vid beräkning av solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag som via en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag har ett ägarintresse i ett anknutet försäkringsföretag, ska ställningen för försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag beaktas i beräkningen.

På försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag tillämpas då bestämmelserna om solvenskapitalkrav i 11 kap. och bestämmelserna om de medräkningsbara kapitalbasmedlen i 12 kap.

Om en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. innehar efterställda skul-

der eller andra medräkningsbara kapitalbasmedel på vilka tillämpas begränsningar enligt 12 kap. 11 §, ska av dessa poster som medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet den andel godkännas som fås vid en beräkning på gruppnivå med iakttagande av begränsningarna enligt 12 kap. 11 §.

Sådana medräkningsbara kapitalbasmedel i en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som avses i 1 mom. och för vilka en ansökan om samtycke enligt 12 kap. 5 § på förhand ska ges in till Finansinspektionen eller en motsvarande tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, får ingå i beräkningen av solvensen på gruppnivå endast om de har godkänts av grupp-tillsynsmyndigheten.

23 §

Anknutna försäkringsföretag i tredjeland

Om man för ett försäkringsföretag med ägarintresse beräknar solvensen på gruppnivå enligt den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 §, ska ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland vid denna beräkning behandlas på samma sätt som ett anknutet försäkringsföretag. Om det tredjeland där försäkringsföretaget har sin hemort kräver att företaget ska ha koncession och att det ska ha en solvensordning som minst motsvarar de krav som anges i 10—12 kap., får i beräkningen i fråga om detta företag beaktas solvenskapitalkravet och de medräkningsbara kapitalbasmedlen för att uppfylla det som föreskrivits i tredjelandet i fråga.

Om Europeiska kommissionen inte har antagit ett beslut om likvärdighet av solvensordning i ett tredjeland, ska Finansinspektionen i egen-skap av grupp-tillsynsmyndighet vid tillämpningen av 1 mom. kontrollera likvärdigheten. Kontrollen ska göras på begäran av ett försäkringsföretag med ägarintresse, eller Finansinspektionen kan göra kontrollen på eget initiativ. Innan Finansinspektionen fattar beslut om likvärdigheten ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan bistå Finansin-

spektionen i samband med kontrollen och hörandet.

Om Europeiska kommissionen har antagit en delegerad förordning om likvärdighet ska Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet fatta ett beslut i enlighet med de kriterier som godkänns i förordningen. Om kommissionen har antagit ett beslut enligt vilket ett tredjelandets tillsynsordning tillfälligt är likvärdigt, ska tredjelandet i fråga anses vara likvärdigt vid tillämpningen av 1 mom.

Finansinspektionen får i egenskap av grupp tillsynsmyndighet inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som strider mot ett tidigare beslut om detta tredjeland, om det inte är behövligt för att betydande ändringar i solvensordningen enligt 10—12 kap. och i tillsynsordningen i tredjelandet ska kunna beaktas.

24 §

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

Vid beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, kan försäkringsföretaget med ägarintresse använda metoderna 1 och 2 som fastställts i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG. Metod 1 kan dock användas endast om Finansinspektionen har försäkrat sig om att nivån på den samordnade ledningen och nivån på den interna kontrollen i koncernbolagen är tillräcklig. Den valda metoden ska användas konsekvent.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, på begäran av försäkringsföretaget med ägarintresse eller på eget initiativ, besluta att från de medräkningsbara kapitalbasmedlen som uppfyller solvenskapitalkra-

vet på grupp nivå och som gäller försäkringsföretaget med ägarintresse avdras ägarandelen i företaget enligt 1 mom.

25 §

Tillgång till behövliga data saknas

Om Finansinspektionen inte har tillgång till sådana data för solvensberäkning på grupp nivå som gäller försäkringsföretag och avser ett anknutet försäkringsföretag med hemort i en EES-stat eller ett tredjeland, ska det anknutna företags bokföringsvärde i försäkringsföretaget med ägarintresse dras av från de medräkningsbara kapitalbasmedlen för uppfyllande av solvenskapitalkraven på grupp nivå.

Ett anknutet företags orealiserade vinster får inte räknas in i de medräkningsbara kapitalbasmedlen.

Beräkningsmetoder

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet tillämpas 11 och 12 kap.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Solvenskapitalkravet på grupp nivå med utgångspunkt i koncernbokslutet (*det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp nivå*) ska beräknas enligt standardformeln i 11 kap. eller med en godkänd gruppintern modell.

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse och den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska uppfyllas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen enligt vad som anges i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16—25 § och 25 kap. 6 §.

28 §

Tillsynsmyndigheternas beslut om gruppintern modell

Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i gruppen med en intern modell görs av försäkringsföretaget och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett konglomerats holdingföretag, ska ansökan ges in till grupp-tillsynsmyndigheten.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet utan dröjsmål underrätta de övriga tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet samt sända den fullständiga ansökan till dem.

Finansinspektionen ska tillsammans med de övriga tillsynsmyndigheterna besluta om samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska inom fem månader från mottagandet av ansökan sända sitt förslag till avgörande till de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna.

Finansinspektionen ska vidta behövliga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med övriga behöriga tillsynsmyndigheter inom sex månader från mottagandet av ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på sex månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Euro-

peiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avgöra ärendet eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten till-sätter en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet fatta beslut i ärendet. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de övriga behöriga tillsynsmyndigheternas synpunkter.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. före det gemensamma beslutet och före utgången av den sex månaders tidsfrist som anges i 4 mom. har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna det gemensamma beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet.

29 §

Höjning av kapitalkravet vid tillämpning av en gruppintern modell

Om Finansinspektionen anser att riskprofilen för ett försäkringsbolag som står under dess tillsyn avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för den interna modell som godkänts för gruppen, och bolaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i enlighet med 25 kap. 4 § för företaget besluta att höja kapitalkravet utöver det genom en intern modell beräknade solvenskapitalkravet.

Om det i exceptionella situationer inte är motiverat att höja solvenskapitalkravet, får Finansinspektionen kräva att ett försäkringsbolag en-

ligt 1 mom. ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt den standardformel som anges i 11 kap. 1—18 §. I sådana fall som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. får Finansinspektionen höja kapitalkravet utöver det solvenskapitalkrav som beräknats med hjälp av standardformeln.

Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till försäkringsföretaget samt till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där omständigheter som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. kan uppkomma på grupp-nivå, framför allt om

1) särskilda risker som riktar sig mot gruppen är svåra att kvantifiera och inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen, eller om

2) de behöriga tillsynsmyndigheterna i enlighet med 29 § och 25 kap. 4 § har höjt kapitalkravet utöver solvenskapitalkravet för anknutna försäkringsföretag.

Om gruppens riskprofil inte beaktas på ett korrekt sätt, får Finansinspektionen höja det sammanställda solvenskapitalkravet på grupp-nivå med iakttagande av 25 kap. 4 §.

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på grupp-nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

1) gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom.,

2) de värden som de anknutna försäkringsföretagen har i försäkringsföretag med ägarintres-

se samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

1) de kapitalbasmedel hos ett försäkringsföretag med ägarintresse som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet,

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

1) solvenskapitalkravet för försäkringsföretaget med ägarintresse,

2) de proportionella andelarna av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen.

Om ägarintresset i de anknutna försäkringsföretagen helt eller delvis är indirekt, ska de anknutna försäkringsföretagens värde i försäkringsföretaget med ägarintresse inbegripa värdet av det indirekta ägandet med beaktande av relevanta successiva ägarintressen. Dessutom ska de poster som avses i 2 mom. 2 punkten inbegripa de motsvarande proportionella andelarna av de kapitalbasmedel i de anknutna försäkringsföretagen som får medräknas vid uppfyllandet av solvenskapitalkravet, samt de poster som avses i 3 mom. 2 punkten inbegripa de proportionella andelarna av solvenskapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

32 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden samt den interna modellen

Om en gemensam ansökan om tillstånd att beräkna gruppens samlade solvenskapitalkrav enligt 31 § för gruppens försäkringsföretag med hjälp av en intern modell görs av ett försäkringsföretag med ägarintresse och dess anknutna företag eller av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning eller till ett

konglomerats holdingföretag, ska på beräkning-
en och metoden tillämpas 28 och 29 §.

33 §

*Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid
tillämpning av avdrags- och sammanräknings-
metoden*

Finansinspektionen ska när utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet särskilt uppmärksamma de specifika risker som riktar sig mot gruppen som är svåra att kvantifiera och som inte i tillräcklig utsträckning beaktas vid beräkningen.

Om riskprofilen för en grupp avviker väsentligt från de antaganden som ligger till grund för gruppens samlade solvenskapitalkrav, får Finansinspektionen höja gruppens samlade kapitalkrav. I sådana fall tillämpas 25 kap. 4 §.

*Centraliserad riskhantering och förfarandet vid
solvenstillsyn*

34 §

Tillämpning av förfarandet på dotterföretag

På försäkringsföretag som är dotterföretag till ett annat försäkringsföretag ska 36 och 37 § tillämpas, om

1) grupp tillsynsmyndigheten inte har fattat något beslut enligt 8 § om att lämna ett dotterföretag utanför grupp tillsynen,

2) riskhanteringen och den interna kontrollen i försäkringsföretaget med ägarintresse omfattar också dotterföretaget och försäkringsföretaget med ägarintresse övertygar grupp tillsynsmyndigheten om att dotterföretaget leds enligt sunda affärsprinciper,

3) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 40 § 3 mom. och samtycke enligt 44 § 2 mom., och

4) försäkringsföretaget med ägarintresse har fått samtycke enligt 35 § av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Om försäkringsföretaget är dotterföretag till en försäkringsholdingsammanslutning eller till

ett konglomerats holdingföretag ska 35—38 § tillämpas på ansökningsförfarandet, solvensberäkningen och förfarandet i exceptionella situationer.

35 §

Beslut om tillämpning av förfarandet

Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska ansöka på förhand om samtycke till att använda förfarandet enligt 36 och 37 § hos den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession.

Finansinspektionen ska i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet om saken samt sända en fullständig ansökan till dem.

Finansinspektionen ska i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet besluta om huruvida samtycke ska ges och om eventuella villkor i anslutning därtill. Finansinspektionen ska sända sitt förslag till avgörande till tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet inom två månader efter att ha mottagit ansökan.

Finansinspektionen ska vidta behövliga åtgärder för ett gemensamt beslut tillsammans med de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna inom tre månader från det att samtliga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet har tagit emot ansökan.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom tidsfristen på tre månader och ingen av de behöriga tillsynsmyndigheterna har bett Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande eller om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har tillsatt en nämnd vars beslutsförslag förkastas, ska Finansinspektionen fatta beslut i ärendet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet. I sitt beslut ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna samt av de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om Finansinspektionen eller någon av de övriga behöriga tillsynsmyndigheter som avses i 2 mom. före ett gemensamt beslut och före utgången av den tidsfrist på tre månader som an-

ges i 4 mom. har hänskjutit ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, ska Finansinspektionen invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet sända det motiverade beslutet till sökanden samt till övriga behöriga tillsynsmyndigheter.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet.

36 §

Beräkning av solvenskapitalkrav för dotterföretag

Solvenskapitalkravet för försäkringsföretags dotterföretag beräknas på följande sätt:

1) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med en intern modell som godkänts i enlighet med 28 § och om Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från denna interna modell, och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 § eller, om detta i exceptionella situationer inte skulle vara motiverat, kräva att företaget ska beräkna sitt solvenskapitalkrav enligt standardformeln,

2) om gruppen beräknar solvenskapitalkravet för gruppen med standardformeln och Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession anser att dotterföretagets riskprofil avviker väsentligt från antagandena enligt standardformeln och dotterföretaget inte löser de problem som Finansinspektionen observerat, får Finansinspektionen i exceptionella situationer föreslå att företaget delvis ersätter parametrarna enligt standardformeln med företagsspecifika parametrar

som omfattar teckningsriskmoduler för livförsäkring, skadeförsäkring och sjukförsäkring som avses i 11 kap. 18 §; i stället får Finansinspektionen föreslå att solvenskapitalkravet höjs i enlighet med 25 kap. 4 §.

Finansinspektionen ska förhandla om sitt förslag i tillsynskollegiet samt underrätta dotterföretaget om grunderna för förslaget. Finansinspektionen ska vidta behövliga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om den tillsynsmyndighet som har beviljat dotterföretaget koncession är av en annan åsikt om saken än Finansinspektionen i dennas egenskap av grupp-tillsynsmyndighet, ska Finansinspektionen före ett gemensamt beslut och senast inom en månad på förslag av den behöriga tillsynsmyndigheten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Finansinspektionen ska i egenskap av den myndighet som beviljat dotterföretaget koncession sända det motiverade beslutet till dotterföretaget och till tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan behörig tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

37 §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet för dotterföretag

Om solvenskapitalkravet för ett dotterföretag inte har uppfyllts ska Finansinspektionen, i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession, utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den plan för återställande av en sund finansiell ställning enligt 25 kap. 5 § som lagts fram av dotterföretaget.

Om Finansinspektionen konstaterar att dotterföretagets ekonomiska förhållanden har försvagats ska den utan dröjsmål underrätta tillsynskollegiet om de åtgärder som dotterföretaget föreslagit. Med undantag av krissituationer ska tillsynskollegiet före beslutet förhandla om vilka åtgärder som ska vidtas.

Finansinspektionen ska inom fyra månader från det att den konstaterat att solvenskapitalkravet enligt 1 mom. inte har uppfyllts eller inom en månad från mottagandet av en sådan underrättelse som avses i 2 mom. vidta behövliga åtgärder för ett gemensamt beslut i samråd med de övriga tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet.

Om ett gemensamt beslut dock inte fattas inom utsatt tid och om ingen av de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet har bitt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett avgörande, ska Finansinspektionen fatta beslut i ärendet i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession. I beslutet ska Finansinspektionen beakta de synpunkter som framförts av övriga tillsynsmyndigheter i tillsynskollegiet.

Om den behöriga tillsynsmyndigheten som beviljat dotterföretaget koncession och Finansinspektionen i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet är av olika åsikt om godkännande av planen för återställande av en sund finansiell ställning eller av de åtgärder som föreslagits med anledning av försämringen i den ekonomiska situationen, ska Finansinspektionen, utom i krissituationer, före ett gemensamt beslut och senast inom de tidsfrister som avses i 3 mom., i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Tillsynsmyndigheterna ska invänta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens avgörande och handla i enlighet med det.

Ett motiverat beslut ska sändas till dotterföretaget och till de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet.

Finansinspektionen ska erkänna ett sådant gemensamt beslut som avses i denna paragraf som bindande och likaså ett beslut av någon annan

tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession.

Om minimikapitalkravet för dotterföretaget inte har uppfyllts ska Finansinspektionen i egenskap av den tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession utan dröjsmål till tillsynskollegiet sända den kortfristiga finansieringsplan som enligt 25 kap. 6 § lagts fram av dotterföretaget. Tillsynskollegiet ska även informeras om varje åtgärd som vidtagits för att minimikapitalkravet ska uppfyllas på dotterföretagsnivå.

38 §

När användningen av förfarandet upphör

Ett försäkringsföretag med ägarintresse svarar för att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Företaget ska utan dröjsmål underrätta grupp-tillsynsmyndigheten och tillsynsmyndigheten för dotterföretaget i det fall att villkoren inte iakttas. Försäkringsföretaget med ägarintresse ska lägga fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet minst en gång per år kontrollera att villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten iakttas. Finansinspektionen ska dessutom genomföra sådan kontroll på begäran av en annan behörig tillsynsmyndighet, om denna har vägande skäl att misstänka att villkoren inte längre iakttas. Om brister påvisas under kontrollen, ska Finansinspektionen kräva att försäkringsföretaget med ägarintresse lägger fram en plan enligt vilken villkoren kommer att iakttas inom en rimlig tid.

Om villkoren enligt 34 § 1 mom. 2—4 punkten inte iakttas inom en rimlig tid eller om Finansinspektionen efter att ha hört tillsynskollegiet fattar ett beslut enligt 8 §, eller konstaterar att en plan som avses i 1 eller 2 mom. är otillräcklig, kan 36 och 37 § inte tillämpas. De behöriga tillsynsmyndigheterna ska utan dröjsmål underrättas om saken.

Tillsyn över företagsstyrningssystem på grupp-nivå

39 §

Företagsstyrningssystem på grupp-nivå

Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på grupp-nivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8—12, 12 a, 14—16 och 18—20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupp-tillsynen.

Den interna kontrollen inom gruppen ska omfatta åtminstone tillsyn över solvensen på grupp-nivå samt tillförlitliga rapporterings- och redovisningsförfaranden.

40 §

Risk- och solvensbedömning på grupp-nivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömning på grupp-nivå enligt 6 kap. 12 §.

Om solvensen på grupp-nivå beräknas enligt den på koncernbokslutet baserade metod som avses i 26 § ska gruppens yttersta moderföretag lämna Finansinspektionen, i dennas egenskap av grupp-tillsynsmyndighet, sådana uppgifter som gör det möjligt att påvisa skillnaden mellan summan av solvenskapitalkraven för alla anknutna försäkringsföretag inom gruppen och det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens samtycke, i Finansinspektionens egenskap av grupp-tillsynsmyndighet, göra en risk- och solvensbedömning samtidigt på grupp-nivå och på dotterföretagsnivå, när dotterföretag hör till gruppen, och utarbeta en enda handling som omfattar samtliga bedömningar.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 3 mom. ska den höra tillsynsmyndigheterna i tillsynskollegiet och beakta deras synpunkter på ett behörigt sätt.

Om en grupp utnyttjar den möjlighet som anges i 3 mom. ska den sända handlingen samti-

digt till alla behöriga tillsynsmyndigheter för gruppen.

Information som ska sändas till Finansinspektionen samt offentliggörande av informationen

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Om inte något annat följer av 42 § ska gruppens yttersta moderföretag eller ett försäkringsföretag som Finansinspektionen utsett efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter, minst en gång per år till Finansinspektionen rapportera varje betydande riskkoncentration på grupp-nivå och alla betydande interna transaktioner som försäkringsföretag inom gruppen har gjort.

Rapporteringskyldigheten gäller också transaktioner med fysiska personer som har sådana betydande bindningar till ett företag inom gruppen som avses i 1 kap. 10 §. Om en intern transaktion har en mycket betydande inverkan på företaget som hör till gruppen ska rapporteringen ske genast när det är möjligt.

Finansinspektionen ska efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen ange de risktyper och affärstransaktioner som de försäkringsföretag som ingår i gruppen alltid ska rapportera. När Finansinspektionen och de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna anger de risktyper eller transaktioner som ska rapporteras eller yttrar sig om dem ska de beakta gruppens specifika struktur och riskhantering.

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen eller vartdera värdet.

Vid tillsynen över riskkoncentrationer ska Finansinspektionen särskilt övervaka risken för en eventuell spridning inom gruppen, risken för intressekonflikter samt riskernas nivå eller volym.

Bestämmelser om rapportering av regelbunden tillsyn över en grupp samt om anmälan av betydande riskkoncentrationer och betydande interna transaktioner på gruppnivå finns dessutom i avdelning II kapitel VI i kommissionens förordning.

42 §

Undantag från lämnande av information

Om gruppens yttersta moderföretag självt är ett reglerat företag eller anknutet till ett reglerat företag eller konglomeratets holdingföretag som är underkastat tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, får Finansinspektionen efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter besluta att tillsyn över riskkoncentrationer enligt 41 § eller över transaktioner inom en grupp eller vardera formen av tillsyn inte ska utövas på nivån för det yttersta moderföretaget.

43 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Grupptillsynsmyndigheten kan begränsa skyldigheten att lämna regelbundna tillsynsrapporter eller bevilja befrielse från skyldighet att lämna rapporter när tillgångarna redovisas post för post, om begränsningen enligt 25 kap. 25 § eller befrielse enligt 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Finansinspektionen ska när den fattar beslut om saken beakta arten och omfattningen av gruppens affärsverksamhet samt riskernas natur samt vid beslut om befrielse enligt 26 § dessutom de omständigheter som påverkar den finansiella stabiliteten.

44 §

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Det yttersta moderföretaget i en grupp ska årligen offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska tillämpas bestämmelserna om offentliggörande av information i 8 a kap.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

- 1) information på gruppnivå,
- 2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har specificerats separat för varje dotterföretag.

Innan Finansinspektionen ger sitt samtycke enligt 2 mom. ska den höra de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet och till den del det är behövt beakta deras synpunkter.

Om det i den rapport som avses i 2 mom. saknas information som Finansinspektionen kräver och om detta utelämnande är av väsentlig betydelse, har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession rätt att kräva att dotterföretaget i fråga offentliggör behövlig ytterligare information.

Bestämmelser om offentliggörande av rapporter om företagets solvens och finansiella situation samt om rapporternas innehåll finns dessutom i avdelning II kapitel VI avsnitt 1 i kommissionens förordning.

Tillsynsåtgärder på gruppnivå

45 §

Tillsynssamarbete på gruppnivå

Bestämmelser om samarbetet med övriga tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över företag inom en grupp och om Finansinspektionens skyldighet att tillsätta ett tillsynskollegium

finns i 65 a och 65 b § i lagen om Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten lämna relevant information om hur tillsynskollegiet fungerar och om eventuella svårigheter som uppstått.

Bestämmelser om utbyte av uppgifter mellan tillsynsmyndigheterna i samband med grupp-tillsyn finns dessutom i avdelning II kapitel IV avsnitt 2 i kommissionens förordning.

46 §

Finansinspektionens uppgifter som grupp-tillsynsmyndighet

Utöver vad som föreskrivs i 65 a § i lagen om Finansinspektionen ska Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet

1) granska och bedöma gruppens finansiella ställning,

2) granska och bedöma huruvida gruppen iakttar bestämmelserna om solvens samt de krav som gäller riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp,

3) granska och bedöma gruppens företagsstyrningssystem, risk- och solvensbedömning samt ledningens duglighet,

4) leda bedömningen av interna modeller och tillståndsförfaranden på grupp-nivå,

5) informera tillsynskollegiets övriga tillsynsmyndigheter om beslut enligt 4 § som har fattats av någon annan tillsynsmyndighet,

6) sköta andra uppgifter som i enlighet med samordningsöverenskommelser mellan de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet eventuellt anvisas Finansinspektionen i syfte att effektivisera grupp-tillsynen.

47 §

Tillsynsmyndigheternas möte

Finansinspektionen ska yrka på att ett möte med samtliga tillsynsmyndigheter som medverkar i grupp-tillsyn sammankallas åtminstone om

1) Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet för ett enskilt försäkringsföretag eller att minimikapitalkravet inte uppfylls i det försäkringsföretaget,

2) Finansinspektionen får kännedom om en betydande brist i uppfyllandet av solvenskapitalkravet på grupp-nivå eller gruppens samlade solvenskapitalkrav beräknade enligt 11 och 12 § med utgångspunkt i den metod baserad på koncernbokslutet som avses i 26 § eller avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31 § eller den interna modellen enligt 32 §,

3) andra exceptionella omständigheter än de som avses i 1 eller 2 punkten har inträffat.

48 §

Rätt att få och ge information

Bestämmelser om Finansinspektionens granskningsrätt och rätt att få uppgifter samt om dess skyldighet att lämna ut information finns i lagen om Finansinspektionen.

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupp-tillsyn tillämpas 25 kap. 3 §.

Om Finansinspektionen med stöd av 8 § 1 mom. 2 eller 3 punkten lämnar ett försäkringsföretag utanför grupp-tillsynen, har tillsynsmyndigheten i den medlemsstat där försäkringsföretaget i fråga har sin hemort, på begäran rätt att av gruppens yttersta moderföretag som har sin hemort i Finland få information som kan vara relevant för tillsynen över försäkringsföretaget i fråga.

49 §

Finansinspektionens åtgärder

Om ett försäkringsföretag i en grupp inte uppfyller kraven i 11—41 § eller om företaget uppfyller kraven men solvensen ändå kan vara äventyrad eller om transaktioner inom gruppen eller riskkoncentrationer hotar försäkringsföretagets finansiella ställning, ska Finansinspektionen vidta åtgärder enligt denna lag eller enligt lagen om Finansinspektionen i fråga om en försäkringsholdingsammanslutning, ett konglomerats holdingföretag eller ett försäkringsföretag.

Om försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller försäkringsföretaget har sin hemort i en annan EES-stat än Finland ska Finansinspektionen informera tillsynsmyndigheten i den medlemsstaten om sina iakttagelser, för eventuella åtgärder.

Mångbranschholdingföretag

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

Om ett försäkringsföretag är dotterföretag till ett mångbranschholdingföretag ska försäkringsföretaget informera Finansinspektionen om dess transaktioner med mångbranschholdingföretaget och företag anknutna till mångbranschholdingföretaget. I sådana fall ska 41 och 47—49 § tillämpas på transaktioner inom gruppen.

Tredjeländer

51 §

Kontroll av tillsynens likvärdighet

När det är fråga om ett försäkringsföretag som har sin hemort i Finland och vars moderföretag är ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska Finansinspektionen kontrollera om tredjeländets tillsynsmyndigheter utför tillsyn som är lik-

värdig med vad som i detta kapitel föreskrivs om grupp tillsyn.

Om inte Europeiska kommissionen har konstaterat att tillsynsordningen i tredjelandet är likvärdig, krävs utöver vad som anges 1 mom. att kontrollen genomförs av Finansinspektionen, om den i enlighet med 5 eller 6 § skulle verka som grupp tillsynsmyndighet. Kontrollen ska utföras på begäran av antingen moderföretaget eller på begäran av ett försäkringsföretag som hör till gruppen eller på Finansinspektionens eget initiativ. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistår Finansinspektionen vid kontrollen.

Innan Finansinspektionen beslutar om huruvida tillsynsordningen är likvärdig ska den höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter. Beslutet ska fattas i enlighet med kommissionens förordning. Finansinspektionen får inte i fråga om ett tredjeland fatta ett beslut som står i strid med tidigare beslut som berör tredjelandet i fråga. Det ovannämnda beslutet kan emellertid fattas om det är behövligt med beaktande av betydande förändringar i solvensordningen och i tillsynsordningen i tredjelandet.

Om tillsynsmyndigheterna är oeniga om ett beslut som fattats i enlighet med 3 mom. kan de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen be den om hjälp inom tre månader efter det att Finansinspektionen meddelat om beslutet.

52 §

Samarbete med tillsynsmyndigheter i tredjeländer

Om tillsynsmyndigheterna i ett tredjeland bedriver tillsyn som är likvärdig med detta kapitel ska Finansinspektionen samarbeta med dessa tillsynsmyndigheter. Härvid tillämpas 5, 6, 39 och 44—49 § samt lagen om Finansinspektionen på samarbetet och förfarandena.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om försäkringsföretag i ett tredjeland används antingen metoder enligt lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupp-tillsyn i detta kapitel, dock inte metoder enligt 34—38 §. I enlighet med 4 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyn saknas, eller om

2) trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet i en EES-stat har etablerat sig ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland.

Om bestämmelserna i lagen om Finansinspektionen och bestämmelserna om grupp-tillsyn i detta kapitel tillämpas på ett tredjelands försäkringsföretag, ska de tillämpas endast på nivån för försäkringsholdingsammanslutningar, konglomeratets holdingföretag och tredjelandets försäkringsföretag.

Om ett försäkringsföretags moderföretag är ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska på moderföretaget vid beräkningen av solvensen på gruppnivå tillämpas bestämmelserna om kapitalbasmedel i 12 kap. samt

1) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 22 §, om det är fråga om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag,

2) det solvenskapitalkrav som bestämts i enlighet med 23 §, om det är fråga om ett försäkringsföretag i ett tredjeland.

Om bestämmelserna om grupp-tillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34—38 §, inte är effektiva med tanke på målsättningarna för grupp-tillsynen, kan Finansinspektionen besluta tillämpa också andra effektiva metoder som säkerställer en ändamålsenlig tillsyn över försäkringsföretagen i en grupp. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om

dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter och Europeiska kommissionen om metoderna.

Finansinspektionen kan kräva etablering av en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat och tillämpa bestämmelserna i detta kapitel på försäkringsföretagen i den grupp som leds av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag.

54 §

Kontroll av tillsynens likvärdighet på nivån för yttersta moderföretag i tredjeland

Om ett moderföretag som har sin hemort i ett tredjeland och som avses i 51 § är dotterföretag i ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i ett tredjeland, ska kontrollen av tillsynens likvärdighet enligt den paragrafen göras endast på nivån för det yttersta moderföretaget i tredjelandet.

Finansinspektionen kan i det fall att likvärdig tillsyn saknas utföra en ny kontroll på en lägre nivå på vilken försäkringsföretag har ett moderföretag som kan vara ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i ett tredjeland. Härvid tillämpas 53 §.

29 kap.

Avgörande av tvister samt straffpåföljder

5 §

Försäkringsbolagsförseelse

Den som uppsåtligen

5) bryter mot vad som i 8 kap. 10 § i aktiebolagslagen föreskrivs om anmälan för registrering av bokslut, koncernbokslut eller verksamhetsberättelse, underlåter att göra anmälan eller

lämna andra upplysningar som enligt 3 kap. 2, 5, 8, 12, 19, 19 a, 20 eller 21 §, 4 kap. 5 §, 6 kap. 19 §, 11 kap. 5 §, 15 kap. 1 §, 21 kap. 4 §, 23 kap. 7, 18, 25, 27, 31 eller 37 §, 25 kap. 2, 3, 5, 6 eller 12 §, 26 kap. 11, 40, 41 eller 48 § i denna lag eller enligt 31 § i lagen om Finansinspektionen ska lämnas till Finansinspektionen, eller inte offentliggör rapporter eller information som avses i 26 kap. 44 § i denna lag, eller

6) bryter mot 8 kap. 4—27 §, 23 kap. 14 § eller 25 kap. 8 § i denna lag eller mot de bestämmelser i 8 kap. 10 eller 12 § i aktiebolagslagen som med stöd av denna lag ska tillämpas på försäkringsbolag och som gäller upprättande av delårsrapport, mellanbokslut, bokslut, verksamhetsberättelse, koncernbokslut eller bokslut och verksamhetsberättelse enligt 25 kap. 8 § i denna lag, eller mot vad som i 16 kap. 17 § eller 17 kap. 17 § i aktiebolagslagen eller i 23 kap. 23 § i denna lag föreskrivs om slutredovisning vid försäkringsbolags fusion, delning eller likvidation,

ska, om gärningen inte är ringa eller om strängare straff för den inte föreskrivs någon annanstans i lag, för *försäkringsbolagsförseelse* dömas till böter.

30 kap.

Sekretess och rätt att lämna ut uppgifter

3 §

Försäkringsbolags rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 2 § har ett försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretess

10) till ett företag som hör till samma koncern som försäkringsbolaget, till ett företag som hör till samma grupp enligt 26 kap. som försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat avsedda finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget, för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, grupp-tillsyn samt riskhantering; vad som i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte utlämnande av känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms särskilt genom lag.

Lag

om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

Lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (/), nedan *ändringslagen*, träder i kraft den 1 januari 2016.

Försäkringsbolagslagens (521/2008) 2 kap. 1 a § tillämpas på försäkringsbolag som bildas efter att ändringslagen trätt i kraft.

En koncessionsansökan som är anhängig när ändringslagen träder i kraft ska inom ett år från ikraftträdandet kompletteras så att den motsvarar kraven i försäkringsbolagslagen.

2 §

Upphävande av en förordning av social- och hälsovårdsministeriet

Genom ändringslagen upphävs social- och hälsovårdsministeriets förordning om verksamhetsplan för försäkringsbolag (621/2008).

3 §

Tillämpning av bestämmelserna om Finansinspektionens behörighet innan ändringslagen träder i kraft

Finansinspektionen har från och med den 1 april 2015 befogenhet att godkänna

- 1) tilläggskapital i enlighet med 12 kap. 6 § i ändringslagen,
- 2) klassificering av poster i kapitalbasmedlen i enlighet med 12 kap. 7 § i ändringslagen,
- 3) bolagsspecifika parametrar i enlighet med 11 kap. 17 § i ändringslagen,
- 4) fullständiga och partiella interna modeller i enlighet med 11 kap. 21 § i ändringslagen,
- 5) bildande av specialföretag i Finland i enlighet med 2 kap. 18 b § i ändringslagen,
- 6) en mellanliggande försäkringsholdingsammanslutnings tilläggskapital i enlighet med 26 kap. 22 § i ändringslagen,
- 7) interna modeller för en grupp i enlighet med 26 kap. 28 och 32 § i ändringslagen,
- 8) användning av matchningsjustering på riskfria räntesatser i enlighet med 10 kap. 8 § i ändringslagen,
- 9) användning av övergångsåtgärder för riskfria räntesatser i enlighet med 11 § i denna lag,
- 10) användning av övergångsåtgärder för försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap. i ändringslagen, i enlighet med 12 § i denna lag.

Finansinspektionen har från och med den 1 april 2015 befogenhet att

- 1) bestämma nivån och tillämpningsområdet för grupp tillsynen i enlighet med 26 kap. 3—10 samt 40 och 42 § i ändringslagen,
- 2) utse grupp tillsynsmyndighet i enlighet med 26 kap. 6 § i ändringslagen,

- 3) tillsätta ett tillsynskollegium i enlighet med 26 kap. 45 § i ändringslagen och 65 b § i lagen om Finansinspektionen (878/2008).

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2015 befogenhet att

- 1) besluta om avdrag av ägarintresse i enlighet med 26 kap. 24 § i ändringslagen,
 - 2) besluta om val av metod för solvensberäkning i enlighet med 26 kap. 15 § i ändringslagen,
 - 3) vid behov besluta om likvärdighet i enlighet med 26 kap. 23 och 51 § i ändringslagen,
 - 4) bevilja försäkrings- och återförsäkringsföretag tillstånd att i enlighet med 26 kap. 34 § i ändringslagen tillämpa bestämmelserna i 36 och 37 § i det kapitlet,
 - 5) fatta beslut enligt 26 kap. 53 och 54 § i ändringslagen,
 - 6) vid behov besluta om användningen av övergångsåtgärder i enlighet med 5—10 § i denna lag.
- Finansinspektionen ska behandla försäkrings- och återförsäkringsföretagens ansökningar om godkännande och tillstånd i enlighet med 1 och 3 mom. Finansinspektionens beslut med anledning av ansökningar om godkännande och tillstånd tillämpas inte före den 1 januari 2016.

4 §

Utjämningsbelopp

Ett skadeförsäkringsbolag ska sänka den överskjutande delen av utjämningsbeloppets maximibelopp ned till det maximibelopp som avses i 9 kap. 5 a § i försäkringsbolagslagen och ett livförsäkringsbolag ska avveckla sitt utjämningsbelopp inom högst tio år efter det att ändringslagen har trätt i kraft. Bolaget ska upprätta en plan för sänkning och avveckling av utjämningsbeloppet och inhämta Finansinspektionens fastställelse av planen. I planen ska i rimlig utsträckning beaktas hur utjämningsbeloppet har uppkommit.

Ett livförsäkringsbolags utjämningsbelopp anses under övergångsperioden höra till det ersättningsansvar som anges i 9 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen.

5 §

Försäkringsbolag som avslutar sin verksamhet

På ett försäkringsbolag som innan ändringslagen trädde i kraft har slutat bevilja nya försäkringar kan de bestämmelser tillämpas som gällde vid ikraftträdandet, om

1) försäkringsbolaget förvaltar endast försäkringsbeståndet i syfte att avsluta sin verksamhet senast den 31 december 2018, eller om

2) ett likvidationsförfarande enligt 23 kap. i försäkringsbolagslagen har tillämpats på försäkringsbolaget innan ändringslagen trädde i kraft och en likvidator har utsetts.

Om Finansinspektionen av grundad anledning konstaterar att framsteg inte har gjorts vad gäller avslutande av verksamheten, ska tillämpning av ändringslagen på försäkringsbolaget påbörjas senast

1) den 1 januari 2019 i de fall som avses i 1 mom. 1 punkten, och

2) den 1 januari 2021 i de fall som avses i 1 mom. 2 punkten.

Om ett försäkringsföretag hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen, kan övergångsbestämmelsen i 1 mom. tillämpas på företaget endast om förfarandet används i fråga om samtliga försäkringsföretag som hör till gruppen.

Försäkringsbolaget ska meddela Finansinspektionen om det vill omfattas av ett förfarande som avses i 1 mom. Försäkringsbolaget ska varje år rapportera till Finansinspektionen vilka åtgärder det vidtagit samt vilka framsteg det gjort för att avsluta verksamheten.

Finansinspektionen ska upprätta en förteckning över de försäkringsbolag som omfattas av det förfarande som avses i 1 mom. och för kännedom sända förteckningen till de myndigheter som svarar för försäkringstillsynen i de övriga medlemsstaterna inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

6 §

Sändande av information

Den tid inom vilken ett försäkringsbolag ska offentliggöra information som avses i 8 a kap. i försäkringsbolagslagen samt sända information som avses i 25 kap. 3 § varje år eller med längre intervaller, ska förkortas med två veckor per räkenskapsperiod så att den är

1) högst 20 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod, om räkenskapsperioden upphör den 30 juni 2016 eller därefter men före den 1 januari 2017, och

2) högst 14 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod, om räkenskapsperioden upphör den 30 juni 2019 eller därefter men före den 1 januari 2020.

Den tid inom vilken försäkrings- och återförsäkringsföretag kvartalsvis ska sända information som avses i 25 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen ska förkortas med en vecka per räkenskapsperiod så att den är

1) högst åtta veckor den 1 januari 2016 eller därefter men före det kvartal som slutar den 1 januari 2017, och

2) högst fem veckor den 1 januari 2019 eller därefter men före det kvartal som slutar den 1 januari 2020.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. ska tillämpas på gruppnivå, i fråga om 26 kap. 44 § och 48 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen, på försäkringsföretag med ägarintresse, på försäkringsholdingsammanslutningar och på moderföretag i ett sådant finans- och försäkringskonglomerat som avses i 3 § 1 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004), varvid de tider som anges 1 och 2 mom. i denna paragraf förlängs med sex veckor.

7 §

Klassificering av kapitalbasmedel

Med avvikelse från klassificeringen av kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen ska en tillgångspost som ingår i primärkapi-

talet placeras i nivå 1 för en tid av högst 10 år från ändringslagens ikraftträdande, om

1) tillgången inte i enlighet med 12 kap. i försäkringsbolagslagen klassificeras som hörande till nivå 1 eller 2 för kapitalbasmedel,

2) tillgången har förvärvats innan ändringslagen trädde i kraft,

3) tillgången eller en del av den har kunnat räknas som en del av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse kapitlet hade vid ändringslagens ikraftträdande, och om

4) tillgången hör till de poster som avses i 11 kap. 4 § 1, 2 eller 3 mom. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse de hade vid ändringslagens ikraftträdande.

Med avvikelse från klassificeringen av kapitalbasmedel enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen kan en tillgångspost som ingår i primärkapitalet placeras i nivå 2 för en tid av högst 10 år från ändringslagens ikraftträdande, om

1) tillgången har förvärvats före ändringslagens ikraftträdande,

2) tillgången eller en del av den har kunnat räknas som en del av verksamhetskapitalet enligt 11 kap. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse kapitlet hade vid ändringslagens ikraftträdande,

3) tillgången hör till de poster som avses i 11 kap. 4 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen, i den lydelse momentet hade vid ändringslagens ikraftträdande.

8 §

Koncentrationsrisk och räntemarginalrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, eller vid beräkning av kapitalkravet för marknadsriskkoncentrationer som avses i 11 kap.

12 § 2 mom. 6 punkten i försäkringsbolagslagen i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning, ska följande parametrar användas för sådana fordringar på EU-medlemstaters regeringar eller centralbanker som anges i en annan valuta än respektive lands valuta:

1) till utgången av 2017 samma parametrar som vid beräkning av fordringarna i respektive lands egen valuta,

2) år 2018 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 80 procent, och

3) år 2019 standardparametrarna för fordran i fråga, sänkta med 50 procent.

9 §

Aktiekursrisk

Vid beräkning av kapitalkravet för aktier som försäkringsbolaget har förvärvat den dag ändringslagen trädde i kraft eller tidigare och vilka är av typ 1 enligt artikel 168 i kommissionens förordning samt på vilka ska tillämpas den beräkningsmetod som avses i artikel 169.1 b i kommissionens förordning, kan försäkringsbolaget tillämpa anpassning.

Anpassningen beräknas utifrån det vägda medelvärde av följande tal:

1) parametern enligt artikel 170.1 a i kommissionens förordning,

2) parametern enligt artikel 169.1 a i kommissionens förordning.

Vikten för den parameter som avses i 2 mom. 2 punkten ska ökas åtminstone linjärt i slutet av varje år från värdet noll under det år som inleds den 1 januari 2016 till värdet ett den 1 januari 2023.

Bestämmelser om beräkningen av kapitalkravet enligt denna paragraf finns dessutom i artikel 173 i kommissionens förordning.

10 §

Uppfyllelse av solvenskapitalkravet

Om ett försäkringsbolag inte uppfyller det solvenskapitalkrav som avses i 11 kap. i försäk-

ringsbolagslagen under år 2016 men uppfyller kraven på verksamhetskapital enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande, ska försäkringsbolaget vidta åtgärder för att öka sina kapitalbasmedel enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller för att sänka sin riskprofil så att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet senast den 31 december 2017. På försäkringsbolaget ska då inte tillämpas de tidsfrister som anges i 25 kap. 5 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

Ett försäkringsbolag enligt 1 mom. ska var tredje månad sända en rapport av vilken det framgår vilka åtgärder som vidtagits och de framsteg som gjorts för att öka de medräkningsbara kapitalbasmedlen i enlighet med solvenskapitalkravet eller för att sänka riskprofilen.

Om rapporten enligt Finansinspektionens åsikt visar att några betydande framsteg inte har gjorts när det gäller ökningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen eller sänkningen av riskprofilen, ska Finansinspektionen återkalla den övergångstid som avses i 1 mom.

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

Ett livförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke justera räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om försäkringsbolaget inte tillämpar övergångsbestämmelsen för försäkringstekniska avsättningar enligt 12 § i denna lag.

En räntesats som anpassats genom justering kan användas i fråga om en sådan del av försäkringsbeståndet som omfattar försäkringsavtal vilka har ingåtts senast innan ändringslagen trädde i kraft, med undantag för sådant förnyande av avtal som gjorts den 1 januari 2016 eller därefter, och i fråga om vilken matchningsjustering enligt 10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen inte används.

För justeringar som avses i 1 mom. ska för varje valuta beräknas skillnaden mellan följande tal:

1) den diskonteringsränta för försäkringstekniska avsättningar som försäkringsbolaget använder dagen före ändringslagens ikraftträdande, och

2) den ränta som tillämpad på försäkringsbeståndets kassaflöden ger samma värde som den bästa skattningen enligt 10 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen, då i beräkningen har beaktats en volatilitetsjustering enligt 8 § i det kapitlet, om bolaget använder sådan justering.

Beloppet av den justering som avses i 1 mom. ska beräknas som en andel av den skillnad som avses i 3 mom. Andelen ska minskas linjärt i slutet av varje år från 100 procent det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Den del av försäkringsbeståndet på vilken den genom en justering som avses ovan anpassade räntesatsen används får inte tas med i beräkningen av volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen.

Om försäkringsbolaget använder en justering enligt denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport enligt 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken relevans användningen av den anpassade räntesatsen har för bolagets finansiella ställning.

Om försäkringsbolaget observerar att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att använda en justering enligt denna paragraf, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader efter det att försäkringsbolaget observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls ska bolaget upprätta en plan varav framgår vilka åtgärder bolaget kommer att vidta för att öka de medräkningsbara kapitalbasmedlen enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller sänka riskprofilen för att försäkringsbolaget ska uppfylla solvenskapitalkravet senast det datum som anges i 1 mom. Planen kan vid behov uppdateras i ett senare skede.

Ett försäkringsbolag enligt 7 mom. ska årligen till Finansinspektionen sända en rapport där de vidtagna åtgärderna presenteras. Av rappor-

ten ska också framgå vilka framsteg som gjorts för att målet ska nås. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska dessa åtgärder och vilka framsteg som gjorts också framgå av rapporten. Om Finansinspektionen konstaterar att det enligt vad som framgår av rapporten är orealistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet det datum som anges i 1 mom., ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att utnyttja den justering av räntesatsen som avses i denna paragraf.

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Med Finansinspektionens förhandssamtycke får ett försäkringsbolag utnyttja ett avdrag på försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om bolaget inte utnyttjar den justering av räntesatsen som anges i 11 §. Avdraget kan utnyttjas separat på varje grupp av försäkringsförpliktelser som avses i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

För avdrag som avses i 1 mom. beräknas skillnaden mellan följande poster:

1) de försäkringstekniska avsättningarna beräknade enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen vid ändringslagens ikraftträdande, med beaktande av volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om försäkringsbolaget utnyttjar en sådan; från de sålunda beräknade försäkringstekniska avsättningarna dras av fordringar som är baserade på återförsäkringsavtal och fordringar på specialföretag,

2) ansvarsskulden i bokföringen beräknad enligt 9 kap. i försäkringsbolagslagen utan utjämningsbelopp dagen före ändringslagens ikraftträdande i enlighet med då gällande bestämmelser och beräkningsgrunderna för bolagets ansvarsskuld i bokföringen; från den sålunda beräknade ansvarsskulden i bokföringen dras av fordringar som är baserade på återförsäkringsavtal.

Beloppet av det avdrag som avses i 1 mom. beräknas som en andel av den skillnad som av-

ses i 2 mom. Andelens maximibelopp minskar linjärt i slutet av varje år från 100 procent det år som inleds den 1 januari 2016 till 0 procent den 1 januari 2032.

Med Finansinspektionens förhandssamtycke eller på yrkande av Finansinspektionen kan beräkningen enligt 2 mom. göras om

1) med 24 månaders intervaller, eller

2) oftare än enligt 1 punkten om försäkringsbolagets riskprofil har ändrats väsentligt.

Finansinspektionen kan minska avdraget som beräknats enligt 2—4 mom., om utnyttjande av avdraget fullt ut leder till lägre försäkringstekniska avsättningar än en beräkning enligt de bestämmelser som gällde vid ändringslagens ikraftträdande och beräkningsgrunderna för bolagets ansvarsskuld i bokföringen.

Om försäkringsbolaget utnyttjar ett avdrag som avses i denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska också framgå vilken relevans utnyttjandet av avdraget har för bolagets finansiella situation.

Om försäkringsbolaget observerar att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att utnyttja ett avdrag enligt denna paragraf ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader efter det att försäkringsbolaget observerat att solvenskapitalkravet inte uppfylls ska bolaget upprätta en plan varav framgå vilka åtgärder bolaget kommer att vidta för att öka de medräkningsbara kapitalbasmedlen enligt 12 kap. i försäkringsbolagslagen eller sänka riskprofilen för att försäkringsbolaget ska uppfylla solvenskapitalkravet senast det datum som anges i 1 mom. Planen kan vid behov uppdateras i ett senare skede.

Ett försäkringsbolag enligt 7 mom. ska årligen till Finansinspektionen sända en rapport där de vidtagna åtgärderna presenteras. Av rapporten ska också framgå vilka framsteg som gjorts för att målet ska nås. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska dessa åtgärder och vilka framsteg som gjorts också framgå av rapporten. Om Finansinspektionen konstaterar att det enligt vad som framgår av rapporten

är orealistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet det datum som anges i 1 mom., ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att utnyttja ett avdrag enligt denna paragraf.

13 §

Övriga bestämmelser

Om försäkringsbolaget har gjort placeringar i överlåtbara värdepapper eller andra finansiella instrument baserade på ompaketerade lån som har emitterats före den 1 januari 2011, ska avdelning I kapitel VIII i kommissionens förordning inte tillämpas, om inte nya underliggande exponeringar har lagts till eller ersatts den 1 januari 2015 eller därefter.

Ett sådant ytterst moderföretag med hemort i Finland som avses i 26 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen kan hos Finansinspektionen till och med den 31 mars 2022 ansöka om godkännande av en sådan intern modell som avses i 26 kap. 28 § i försäkringsbolagslagen och som ska tillämpas endast på det yttersta moderföretaget eller åtminstone på ett av dess dotterföretag med hemort i Finland, om riskprofilen för den del av en grupp som uppkommer på detta sätt avsevärt skiljer sig från den övriga gruppen.

Också på en sådan försäkringsgrupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas 6, 7 och 10 § samt 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. i denna lag.

På en försäkringsgrupp som inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen men som uppfyller minimikapitalkravet för det anpassade verksamhetskapitalet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen i den lydelse det hade vid ändringslagens ikraftträdande, tillämpas 9 § i denna lag.

På ett livförsäkringsbolag som vid ändringslagens ikraftträdande har slutat bevilja nya försäkringar i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008) på ett annat sätt än försäkring av anknytande risker till befintliga livförsäkringsavtal, ska inte tillämpas 1 kap. 15 § 4 mom., 11 kap. 4 § 5 mom. eller 13 a kap. i försäkringsbolagslagen. Vad som föreskrivs ovan gäller till dess bolaget beslutar att åter börja bevilja nämnda försäkringar.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) 29 § 3 mom., 30 a, 33 och 34 §, sådana de lyder, 29 § 3 mom. samt 33 och 34 § i lag 525/2008 och 30 a § i lag 418/2004,
ändras 2 § 1 mom. 6 a- och 7 punkten, 3, 7 och 10 §, 15 § 2 och 3 mom., 19 § 1 mom., 20 § 1 mom., 28 §, 29 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32, 35, 36 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47, 47 b, 47 g och 65—67 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten,
av dem 2 § 1 mom. 6 a-punkten, 3 och 10 §, 15 § 2 mom., 28 §, 29 § 1 och 2 mom., 30, 31, 32 och 39 §, 40 § 3 mom., 46, 47 b, 47 g, 65 och 66 § samt 79 § 4 mom. 10 punkten sådana de lyder i lag 525/2008, 2 § 1 mom. 7 punkten sådana de lyder i lag 637/2000, 7 och 47 § sådana de lyder i lagarna 525/2008 och 895/2008, 15 § 3 mom. sådant det lyder i lag 189/2014, 19 § 1 mom. sådant det lyder i

lag 982/2013, 20 § 1 mom. sådant det lyder i lagarna 525/2008 och 982/2013 samt 67 § sådan den lyder i lag 359/2002, samt

fogas till lagen en ny 32 a § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

6 a) *återförsäkring* verksamhet som består i att överta risker som överläts av ett utländskt EES-försäkringsbolag eller av ett försäkringsbolag eller återförsäkringsbolag i tredjeland,

7) *hemstat* vid skadeförsäkring den stat där det försäkringsbolag som försäkrar risken har sin bolagsrättsliga hemort, vid livförsäkring den stat där det försäkringsbolag som svarar för åtagandet har sin bolagsrättsliga hemort och vid återförsäkring den stat där återförsäkringsbolaget har sin bolagsrättsliga hemort,

3 §

Verksamhet som faller utanför tillämpningsområdet

Denna lag tillämpas inte på

1) verksamhet som avses i lagen om försäkringsförmedling (570/2005), och inte heller på

2) sådan koassuransverksamhet som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II), nedan *Solvens II -direktivet*, i vilken ett utländskt EES-försäkringsbolag deltar från ett utländskt driftställe i annan egenskap än ledande försäkringsgivare.

7 §

En filials etableringsanmälan

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland med stöd av etableringsrätten efter att den myndighet i hemstaten som svarar för försäkringstillsynen har gjort en anmälan om detta till Finansinspektio-

nen. Anmälan ska innehålla tillräckliga uppgifter om den tilltänkta filialens affärsverksamhet, förvaltning och generalagent. Etablering av en filial i Finland betraktas som bedrivande av försäkringsverksamhet med stöd av etableringsrätten.

Dessutom behövs ett intyg av försäkringstillsynsmyndigheten i bolagets hemstat över att försäkringsbolaget uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten.

10 §

Anmälan om inledande av fritt tillhandahållande av försäkringstjänster

Innan ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva direkt försäkringsverksamhet i Finland som fritt tillhandahållande av tjänster, ska Finansinspektionen av försäkringstillsynsmyndigheten i försäkringsbolagets hemstat få en anmälan till vilken ska fogas

1) ett intyg över att försäkringsbolaget uppfyller de kapitalkrav för försäkringsbolag som ställs i Solvens II -direktivet, med beaktande av den planerade verksamheten,

2) utredning om vilka försäkringsklasser den verksamhet som bolaget med stöd av sin koncession har rätt att bedriva omfattar, samt

3) utredning om de risker som den tilltänkta verksamheten gäller.

15 §

Hemstatens myndighets behörighet i Finland

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten förbjuda bolaget att avyttra eller pantsätta egendom som bolaget innehar i Fin-

land eller förbjuda bolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna, om försäkringsbolaget enligt den tillsynsmyndigheten i sin hemstat inte uppfyller Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.

Finansinspektionen kan på begäran av den myndighet som i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten begränsa EES-försäkringsbolagets rätt att använda tillgångar som innehas av kreditinstitut som avses i kreditinstitutslagen (610/2014), fondbolag och fondföretag som avses i lagen om placeringsfonder (48/1999), AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014), värdepappersföretag som avses i lagen om investerings-tjänster (747/2012) och livförsäkringsbolag som avses i försäkringsbolagslagen (521/2008) och vilka hänför sig till EES-försäkringsbolagets tilläggspensionsverksamhet, eller helt och hållet förbjuda EES-försäkringsbolaget att använda nämnda tillgångar, om EES-försäkringsbolaget enligt den tillsynsmyndigheten i bolagets hemstat inte uppfyller Solvens II -direktivets krav på försäkringstekniska avsättningar och solvens.

19 §

Koncession

Koncession ska beviljas om

1) det utifrån den verksamhetsplan som avses i 20 § och annan utredning om den planerade försäkringsverksamheten den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland i sin verksamhet kommer att iaktta sunda och försiktiga affärsprinciper,

2) generalagenten uppfyller kraven enligt 24 §,

3) den bedömningen kan göras att försäkringsbolaget från ett tredjeland uppfyller kraven på företagsstyrningssystem enligt 34 a § samt kraven som gäller ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion enligt 37 §,

4) filialen har ett startkapital enligt 28 § och säkerhet har ställts enligt 29 §, samt om

5) den bedömningen kan göras att filialen uppfyller solvenskraven enligt 31 § när verksamheten inleds.

20 §

Handlingar som ska fogas till koncessionsansökan

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska till sin koncessionsansökan foga följande handlingar och utredningar:

1) bolagsordningen eller motsvarande stadgar samt en förteckning över styrelseledamöterna och bolagets högsta ledning samt en utredning om att bolaget uppfyller de krav som ställs på bolagsstyrelsen i 6 kap. i försäkringsbolagslagen,

2) en utredning om hurdan försäkringsverksamhet bolaget bedriver i sin hemstat,

3) ett besked av den myndighet som i bolagets hemstat utövar tillsyn över försäkringsverksamheten om huruvida bolaget under de tre senaste åren har förbjudits att bevilja nya försäkringar eller om andra allvarliga tvångsmedel har vidtagits mot bolaget under nämnda tid,

4) en verksamhetsplan för den verksamhet som bedrivs i Finland,

5) en sådan ansökan om godkännande av generalagent som avses i 25 §, inklusive bilagor,

5 a) en utredning om att bolaget uppfyller de krav på ett företagsstyrningssystem som föreskrivs i 34 a § och de krav på ansvarig försäkringsmatematiker och aktuariefunktion som föreskrivs i 37 §,

6) en utredning om att de handlingar som inlämnats på bolagets vägnar har upprättats enligt lagarna i bolagets hemstat och att de har utfärdats av en behörig person,

7) ett intyg om att filialen har det startkapital som avses i 28 § och att säkerhet som avses i 29 § har ställts, och

8) en utredning om att filialen när verksamheten inleds uppfyller solvenskraven enligt 31 §.

28 §

Filialens startkapital

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för den direkta försäkringsverksamhet som bolaget bedriver i Finland här ha tillgångar som uppgår till minst

1) 3 000 000 euro vid bedrivande av livförsäkringsverksamhet och försäkringsverksamhet i skadeförsäkringsklasserna 10—16, samt

2) 2 000 000 euro vid bedrivande av annan försäkringsverksamhet än sådan som avses i 1 punkten.

Ett sådant försäkringsbolag från tredjeland som i Finland enbart bedriver återförsäkringsverksamhet ska här ha tillgångar som uppgår till minst 3 000 000 euro. Tredjelandets captivebolag för återförsäkring ska dock ha tillgångar i Finland som uppgår till minst 1 000 000 euro.

I denna lag avses med *filialens startkapital* det minimibelopp av tillgångar som avses i 1 och 2 mom.

29 §

Säkerhet

Av startkapitalet för en filial till försäkringsbolag från tredjeland som bedriver direkt försäkringsverksamhet ska på villkor som Finansinspektionen bestämmer minst hälften sättas in som säkerhet i en finländsk inlåningsbank eller på ett utländskt kreditinstituts filial i Finland.

Medan verksamheten pågår ska värdet av säkerheten alltid uppgå till minst en fjärdedel av minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § 3 mom. i försäkringsbolagslagen.

30 §

Ansvarsskuld och försäkringstekniska avsättningar i bokföringen och solvensberäkningen

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska för sin försäkringsverksamhet i Finland beräkna ansvarsskulden och de försäkringstekniska avsätt-

ningarna i bokföringen och solvensberäkningen i enlighet med 2 och 3 mom.

I en filials bokföring och bokslut består ansvarsskulden av premieansvar och ersättningsansvar, i enlighet med 9 kap. 2 och 3 § i försäkringsbolagslagen.

Vid solvensberäkningen för en filial ska de försäkringstekniska avsättningarna beräknas i enlighet med 10 kap. i försäkringsbolagslagen.

31 §

Solvenskrav för filialer till försäkringsbolag från tredjeland

En filials kapitalbasmedel beräknas utifrån filialens tillgångar och skulder i enlighet med 12 kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. För beräkning av kapitalbasmedlen ska filialens tillgångar och skulder värderas enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen. På filialens kapitalbasmedel tillämpas i övrigt vad som i 12 kap. i försäkringsbolagslagen föreskrivs om kapitalbasmedel.

Solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet för försäkringsverksamhet som bedrivs av försäkringsbolag från tredjeland i Finland ska beräknas i enlighet med 11 kap. i försäkringsbolagslagen.

Kapitalbasmedlen för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska fortlöpande kvalitativt och kvantitativt uppfylla kapitalkraven enligt 2 mom.

De kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet ska till minst ett belopp motsvarande minimikapitalkravet finnas i Finland och överskjutande del i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Det medräkningsbara primärkapitalet enligt 12 kap. 11 § 2 mom. i försäkringsbolagslagen ska för att uppfylla minimikapitalkravet uppgå till minst hälften av det som föreskrivs i 11 kap. 4 § 3 och 4 mom. i försäkringsbolagslagen. I primärkapitalet inräknas säkerhet enligt 29 § i denna lag.

32 §

Ansökan om avvikelse från solvensbestämmelserna

Ett försäkringsbolag från tredjeland som har ansökt om eller beviljats koncession i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utöver Finland kan på förhand ansöka om Finansinspektionens samtycke till att

1) det solvenskapitalkrav som avses i 31 § ska beräknas på grundval av hela den affärsverksamhet som försäkringsbolagets filialer bedriver inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

2) den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras endast i en av de stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver försäkringsverksamhet, och

3) det primärkapital som uppfyller minimikapitalkravet får placeras i vilken som helst av de stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget bedriver verksamhet.

Ett försäkringsbolag från tredjeland ska göra ansökan till Finansinspektionen och dessutom till de behöriga tillsynsmyndigheterna i de stater inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet där försäkringsbolaget har ansökt om eller beviljats koncession. I ansökan ska den myndighet anges som i fortsättningen ska utöva tillsyn över solvensen för den totala försäkringsverksamhet som utövas av de filialer som försäkringsbolaget har etablerat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och försäkringsbolagets val av myndighet ska motiveras. Den säkerhet som avses i 29 § ska deponeras i den medlemsstat där den myndighet som utövar tillsyn över solvensen är belägen.

32 a §

Finansinspektionens samtycke till avvikelse från solvensbestämmelserna

Finansinspektionen kan ge sitt samtycke till ett förfarande enligt 32 § 1 mom. endast om förfarandet godkänns av alla de behöriga tillsyns-

myndigheter som ansökan ska riktas till. Om Finansinspektionen på grundval av ansökan kommer att utöva tillsyn över solvensen för den totala verksamhet som bedrivs av filialer till försäkringsbolaget från tredjeland, ska den informera de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna om saken.

Finansinspektionen kan återkalla sitt samtycke. Finansinspektionen ska då be de behöriga tillsynsmyndigheterna i de övriga EES-staterna att handla på samma sätt. Finansinspektionen ska återkalla sitt samtycke på begäran av den behöriga tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

35 §

Beräkningsgrunder

Vad som i försäkringsbolagslagen föreskrivs om beräkningsgrunder gäller också filialer till ett försäkringsbolag från tredjeland.

36 §

Placering av tillgångar

Vad som i 6 kap. 20 a—20 c § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om placering av tillgångar gäller också verksamhet som utländska försäkringsbolags filialer bedriver i Finland.

39 §

Uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen

En filial till ett försäkringsbolag från tredjeland ska för tillsynen till Finansinspektionen ge in behövliga uppgifter om filialens finansiella ställning och om andra sådana delområden som avses i 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Av de tillställda uppgifterna ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förenade med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolag från tredjeländer ska ha ändamålsenliga system samt skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som dess sty-

relse har godkänt och som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

En filial till ett livförsäkringsbolag ska dessutom till Finansinspektionen ge in en redogörelse för beräkningen av ansvarsskulden enligt 30 § 2 mom. samt en analys av försäkringsverksamheten. Redogörelsen och analysen ska göras i enlighet med Finansinspektionens föreskrifter.

Försäkringsbolaget från tredjeland ska årligen till Finansinspektionen ge in en redogörelse för filialens verksamhet. Till redogörelsen ska fogas ett intyg över att tillgångar som motsvarar filialens startkapital samt den deponerade säkerheten motsvarar kraven i 28 och 29 §. Försäkringsbolaget från tredjeland ska visa att filialen uppfyller kravet på försäkringstekniska avsättningar enligt 30 § 3 mom., solvenskravet enligt 31 § och kravet på placering av tillgångar enligt 36 §. Redogörelsen ska göras upp på det sätt som Finansinspektionen bestämmer och ges in inom den tid som Finansinspektionen bestämmer.

40 §

Filialens bokslut och verksamhetsberättelse

Utöver vad som föreskrivs i denna lag tillämpas på en filials bokslut och verksamhetsberättelse 8 kap. 4 § 5—7 mom., 7 och 8 §, 9 § 1 mom. 1—3 punkten och 2 och 3 mom., 10, 11, 13—19 och 28—30 § i försäkringsbolagslagen. Vad som i de nämnda lagrummen föreskrivs om aktier och aktiekapital gäller också garantandelar och garantikapital samt övriga bolagsandelar och det startkapital som bildas av dem.

46 §

Plan för återställande av en sund finansiell ställning, kortfristig finansieringsplan och höjning av kapitalkravet

Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §, ska bolaget i enlighet med 25 kap. 6 och 7 § i försäkringsbo-

lagslagen upprätta en kortfristig finansieringsplan. Dessutom tillämpas bestämmelserna i 8 § i det kapitlet om upprättande av bokslut och verksamhetsberättelse.

Om en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 §, ska bolaget i enlighet med 25 kap. 5 och 7 § i försäkringsbolagslagen upprätta en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Om Finansinspektionen annars anser att de försäkrade förmånerna är hotade hos en filial som ett försäkringsbolag från tredjeland har etablerat i Finland, kan Finansinspektionen kräva att filialen för godkännande ger in en plan för återställande av en sund finansiell ställning till Finansinspektionen.

Finansinspektionen kan i enlighet med 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen fastställa en höjning av kapitalkravet för en filial till ett försäkringsbolag från tredjeland.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

47 §

Förbud att överlåta och pantsätta egendom

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett försäkringsbolag från tredjeland att överlåta eller pantsätta sin egendom i Finland, om

1) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller kraven enligt 30 § i fråga om ansvarsskuld eller försäkringstekniska avsättningar,

2) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 31 §,

3) försäkringsbolagets filial i Finland inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 31 § och Finansinspektionen har anledning att anta att filialens finansiella ställning ytterligare kommer att försvagas eller om Finansinspektionen anser att filialen håller på att komma i en sådan situation, samt om

4) försäkringsbolaget inte har iakttagit Finansinspektionens uppmaning med stöd av denna lag att komplettera de tillgångar som motsva-

rar filialens startkapital eller den säkerhet som bolaget har ställt.

På de villkor som anges i 1 mom. kan Finansinspektionen också förbjuda försäkringsbolaget att betala försäkringens återköpsvärde till försäkringstagarna. Vad som i denna lag föreskrivs om förbud att överlåta och pantsätta egendom tillämpas också på förbudsbeslutet.

Ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland får gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan av särskilda skäl besluta om förlängning av förbudet med högst tre månader.

Av Finansinspektionens beslut enligt 1 mom. ska framgå beslutsdatum, vilken egendom överlåtelse- och pantsättningsförbudet gäller, förbudets giltighetstid, det ombud som med stöd av 5 mom. har förordnats att övervaka att förbudet iakttas samt vilken inverkan ett överklagande har på beslutets verkställbarhet.

Finansinspektionen ska tillsätta ett i 29 § i lagen om Finansinspektionen avsett ombud vid filialen för ett försäkringsbolag från tredjeland. Ombudet ska övervaka att bolaget iakttar förbudet att överlåta och pantsätta egendom. Ombudet har utöver de befogenheter som framgår av den nämnda paragrafen rätt att besluta om samtycke till rättshandlingar enligt 25 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen.

På förbud att överlåta och pantsätta egendom i ett försäkringsbolag från tredjeland tillämpas dessutom vad som i 24 kap. och 25 kap. 12—21 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs om förbud för ett finländskt försäkringsbolag att överlåta och pantsätta egendom.

47 b §

Tillämplig lagstiftning

På schweiziska skadeförsäkringsbolags verksamhet i Finland ska, med de undantag som nämns i 2 och 3 mom., tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om försäkringsbolag från tredjeland.

På schweiziska skadeförsäkringsbolags startkapital och solvenskrav ska schweizisk lag tillämpas.

På schweiziska skadeförsäkringsbolag tillämpas inte 20 § 1 mom. 2, 3 och 6—8 punkten, 28, 29, 31, 32, 32 a, 45 och 46 §, 47 § 2—5 mom. eller 51 § i denna lag.

47 g §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

Om det övertagande bolaget vid en sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i 66 § är ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag som har en filial i Finland ska Finansinspektionen, innan den ger sitt samtycke till att försäkringsbeståndet överläts, hos den schweiziska myndighet som svarar för försäkringstillsynen inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Om det övertagande bolaget vid en överlåtelse enligt 1 mom. är ett finländskt skadeförsäkringsbolag, ska Finansinspektionen på begäran ge den schweiziska försäkringstillsynsmyndigheten bekräftelse på att det övertagande bolaget är tillräckligt solvent med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlåtas.

Ett schweiziskt skadeförsäkringsbolag med en filial i Finland kan med Finansinspektionens samtycke helt eller delvis överta ett finländskt försäkringsbolags försäkringsbestånd. Finansinspektionen ska då innan den ger sitt samtycke inhämta bekräftelse enligt 1 mom. På sådan överlåtelse av försäkringsbeståndet som avses i detta moment tillämpas i övrigt 21 kap. 1—5, 8—12 och 14—16 § i försäkringsbolagslagen, om inte Finansinspektionen medger dispens från detta. Bestämmelserna i 8—10 § i det kapitlet tillämpas dock enbart på det överlåtande försäkringsbolaget.

65 §

Överlåtelse av ett utländskt EES-försäkringsbolags försäkringsbestånd

Ett utländskt EES-försäkringsbolag får överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts på basis av etableringsrätten eller

rätten att fritt tillhandahålla försäkringstjänster till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett annat utländskt EES-försäkringsbolag, om den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ger sitt samtycke till detta.

Finansinspektionen ger på begäran av ett utländskt EES-försäkringsbolag samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet, om

1) den risk som täcks av ett skadeförsäkringsavtal finns i Finland,

2) den som har tecknat en livförsäkring varaktigt bor i Finland, eller

3) den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personens driftställe till vilket avtalet hänför sig är beläget i Finland.

Om det övertagande bolaget är ett finländskt försäkringsbolag, ska Finansinspektionen dessutom ge den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det överlåtande bolagets hemstat ett utlåtande om huruvida det övertagande bolaget uppfyller solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen.

Finansinspektionen ska besluta om samtycke enligt 2 mom. eller utlåtande enligt 3 mom. inom tre månader efter att begäran inkom från den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i det utländska EES-försäkringsbolagets hemstat. I annat fall anses Finansinspektionen ha gett samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet eller bekräftat att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

66 §

Överlåtelse av försäkringsbeståndet i försäkringsbolag från tredjeländer

Ett försäkringsbolag från tredjeländan får med samtycke av Finansinspektionen överlåta försäkringsbeståndet enligt försäkringsavtal som ingåtts av dess filial i Finland till ett finländskt försäkringsbolag eller till ett sådant utländskt EES-försäkringsbolag eller tredjeländas försäkringsbolag som har en filial i Finland.

Finansinspektionen ska innan samtycke ges inhämta samtycke av den myndighet som svarar

för försäkringstillsynen i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, om

1) den risk som ett skadeförsäkringsavtal täcker finns i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet enligt 3 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen,

2) den som har tecknat en livförsäkring varaktigt bor i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, eller

3) den som har tecknat en livförsäkring är en juridisk person och den juridiska personen har det driftställe som avtalet hänför sig till i någon annan stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Om det övertagande bolaget är ett utländskt EES-försäkringsbolag ska Finansinspektionen innan den ger sitt samtycke, hos den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i bolagets hemstat inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget, med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlätas, uppfyller de kapitalkrav som i Solvens II -direktivet ställs på försäkringsbolag.

Om det övertagande bolaget är ett annat försäkringsbolag från tredjeländan som har en filial i Finland och solvensövervakningen av den direkta försäkringsverksamhet som det övertagande bolaget bedriver inom hela Europeiska ekonomiska samarbetsområdet sköts av den myndighet som svarar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen hos denna myndighet inhämta bekräftelse på att det övertagande bolaget med beaktande av det försäkringsbestånd som ska överlätas är tillräckligt solvent.

67 §

Tidsfrist för erhållande av samtycke eller bekräftelse

Om Finansinspektionen inte inom tre månader efter att begäran anlät till mottagaren har fått svar från de EES-staters myndigheter som svarar för försäkringstillsynen och av vilka Finansinspektionen med stöd av 66 § har begärt bekräftelse eller samtycke, anses dessa ha bekräftat att det övertagande bolaget är tillräckligt

solvent eller på motsvarande sätt ha gett sitt samtycke till överlåtelse av försäkringsbeståndet.

79 §

Sekretess

Utan hinder av bestämmelserna i 1 mom. har ett utländskt försäkringsbolag rätt att lämna ut uppgifter som omfattas av sekretessen

10) till ett företag som hör till samma koncern som det utländska försäkringsbolaget, samma försäkringsgrupp enligt 26 kap. i försäkringsbolslagen som det utländska försäkringsbolaget eller till ett företag som hör till samma finans-

och försäkringskonglomerat enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) som det utländska försäkringsbolaget, för kundbetjäning och annan skötsel av kundrelationer, marknadsföring, grupp tillsyn samt konglomeratets riskhantering; vad som ovan i denna punkt föreskrivs om utlämnande av uppgifter gäller inte känsliga uppgifter enligt 11 § i personuppgiftslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

En ansökan om koncession som gjorts av ett försäkringsbolag från tredjeland och som var anhängig när denna lag trädde i kraft ska inom ett år från lagens ikraftträdande kompletteras så att den stämmer överens med kraven i denna lag.

Lag

om ändring av lagen om försäkringsföreningar

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) 1 kap. 4 § 4 mom., 2 kap. 5 § 2 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2, 3 och 4 § samt 6 § 1 mom., 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten, 12 a kap. samt 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 §,
sådana de lyder, 1 kap. 4 § 4 mom., 10 kap. 4 §, 10 a kap. 2 och 3 § samt 12 kap. 6 c § 1 mom. 1 punkten i lag 1231/2009, 2 kap. 5 § 2 mom. och 10 a kap. 6 § 1 mom. i lag 417/2004, 10 a kap. 4 § i lag 340/2000, 12 a kap. i lagarna 952/2000, 896/2008 och 1231/2009 samt 13 kap. 3 § 3 mom. och 27 § i lag 333/2004,
ändras 1 kap. 1 och 3 §, 2 kap. 4 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a och 3 §, 10 kap. 3 och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 §, 11 kap. 2 och 3 § samt 6 § 2 mom., 12 kap. 6 b § och 13 kap. 20 §,
sådana de lyder, 1 kap. 1 och 3 §, 8 kap. 2 §, 9 kap. 2 a §, 10 kap. 3 och 3 b—3 d §, 10 a kap. 1, 2 a, 5, 7 och 13 § samt 11 kap. 2 § i lag 1231/2009, 2 kap. 4 § i lag 340/2000, 9 kap. 3 § i lag 470/2007, 11 kap. 3 § delvis ändrad i lagarna 340/2000 och 417/2004, 11 kap. 6 § 2 mom. och 12 kap. 6 b § i lag 417/2004 samt 13 kap. 20 § i lag 333/2004, samt
fogas till 10 a kap. nya 1 a—1 d § och till 12 kap. en ny 3 §, i stället för den 3 § som upphävts genom lag 1231/2009, som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden

1 §

Denna lag tillämpas på ömsesidiga försäkringsföretag (*försäkringsförening*) som är registrerade enligt finsk lag och som bedriver försäkringsverksamhet inom Finlands territorium.

En försäkringsförenings sammanlagda årliga premieinkomst får inte överstiga 5 000 000 euro. Försäkringsföreningens, eller om den hör till en försäkringsgrupp, gruppens sammanlagda ansvarsskuld får inte överstiga 25 000 000 euro, och mottagna återförsäkringspremier får inte överstiga 10 procent av föreningens sammanlagda premieinkomst eller ansvarsskuld. Om något av de angivna beloppen överskrids tre år i rad ska föreningsstämman fatta ett beslut om ombildning av försäkringsföreningen till ett ömsesidigt försäkringsbolag med iakttagande av vad som föreskrivs i 8 kap. Föreningen ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskrids.

Bestämmelser om försäkringsföreningar som bedriver försäkring av fiskerimateriel finns dessutom i lagen om försäkringsstöd för kommersiellt fiske (998/2012).

De belopp som anges i 2 mom. kan genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet ändras i överensstämmelse med utvecklingen i den allmänna prisnivån.

3 §

Delägarna i en försäkringsförening är inte personligen ansvariga för föreningens förpliktelser. Försäkringstagardelägarna är dock skyldiga att betala tilläggsavgift till försäkringsföreningen så som det föreskrivs i denna paragraf.

Om en försäkringsförenings egna kapital på grund av uppkommen förlust eller av någon annan orsak inte längre uppfyller kraven enligt 10 a kap. 2 a § 2 mom. eller om tillgångarna i en förening i likvidation eller i konkurs inte räcker till för betalning av skulderna, ska försäkringsta-

gardelägarna utan dröjsmål påföras en tilläggsavgift. Tilläggsavgiften ska vara minst så stor som uppfyllandet av ovan avsedda krav förutsätter, dock högst lika stor som det sammanlagda beloppet av de premier som försäkringstagardelägaren debiterades för kalenderåret innan. Detta moment tillämpas endast på en sådan delägare som var delägare i försäkringsföreningen vid ingången av det kalenderår under vilket tilläggsavgiften påfördes, om inte något annat föreskrivs i stadgarna.

Om en delägare inte inom utsatt tid erlägger en påford tilläggsavgift, ska avgiften utan dröjsmål indrivs i utskökningsväg. Om tilläggsavgiften inte kan indrivs hos delägaren, ska det bristande beloppet, om indrivning ännu behövs, fördelas mellan de övriga delägarna högst till beloppet av deras skyldighet att betala tilläggsavgift.

En tilläggsavgift jämte dröjsmålsränta är direkt utsköklar. Bestämmelser om indrivning av avgiften finns i lagen om verkställighet av skatter eller avgifter (706/2007).

2 kap.

Bildande av en försäkringsförening

4 §

Fastställelse av en försäkringsförenings stadgar och ändringar av dem ska sökas hos Finansinspektionen.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna eller ändringar i dem, om den tilltänkta försäkringsverksamheten är sådan att den medför förpliktelser som med beaktande av föreningens verksamhetsförutsättningar står i uppenbar disproportion till dess ansvarsförmåga.

Finansinspektionen får inte fastställa stadgarna om den bedömningen kan göras vid tidpunkten för ansökan om fastställelse av stadgarna att försäkringsföreningens verksamhet överskrider något av de maximibelopp som anges i 1 kap. 1 § 2 mom. under de följande fem åren.

8 kap.

Ändring av sammanslutningsform

2 §

Finansinspektionen ska när det gäller en i 1 § avsedd ansökan om fastställelse av bolagsordningen, om den inte anser att ansökan utan vidare utredningar ska avslås, på föreningens bekostnad kungöra ansökan i den officiella tidningen. I kungörelsen ska sådana delägare i föreningen och försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas framställa dem till Finansinspektionen inom en av den utsatt tid som inte får vara längre än två månader. Finansinspektionen ska förplikta föreningen att utan dröjsmål underrätta om kungörelsen i åtminstone en tidning som utkommer på föreningens hemort samt dessutom vid behov på det sätt som Finansinspektionen bestämmer.

Finansinspektionen ska fastställa bolagsordningen, om den uppfyller kraven enligt 2 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen och om inte ombildningen av föreningen till ömsesidigt försäkringsbolag kränker de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen har rätt att förena fastställelsen av bolagsordningen med sådana villkor som behövs för att skydda de försäkrade förmånerna.

Föreningen och den som framställt anmärkning får överklaga beslutet genom besvär enligt vad som föreskrivs i lagen om Finansinspektionen. Besvären ska behandlas skyndsamt.

9 kap.

Revision och särskild granskning

2 a §

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av revisorn ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden, verksamhetskapitalet, placeringsverksamheten, försäkrings- och ersättningsverksamheten samt interna affärstransaktioner mellan försäkringsföreningen och sammanslutningar som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till styrelsen.

Styrelsen och förvaltningsrådet ska minst en gång per år i sitt sammanträde höra revisorn om föreningens ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som kommit fram i samband med revisionen.

3 §

I en försäkringsförening ska revisorn och revisorssuppleanten vara en revisor som avses i revisionslagen.

10 kap.

Bokslut, koncernbokslut, verksamhetsberättelse och täckning av ansvarsskuld

3 §

Bestämmelserna om försäkringsbolags ansvarsskuld i 9 kap. 1—3, 6 och 9—11 § samt 13 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen tillämpas också på försäkringsföreningars ansvarsskuld.

Med *försäkringsföreningens utjämningsbelopp* avses ett riskteoretiskt belopp beräknat för skaderika år.

Med *utjämningsbeloppets undre gräns* avses skillnaden mellan minimibeloppet av det korrigerade solvenskapitalet enligt 10 a kap. 8 § och det verksamhetskapital som korrigerats med de poster som nämns i 10 a kap. 7 §. Utjämningsbeloppets undre gräns kan dock inte vara negativ. Med *utjämningsbeloppets övre gräns* avses det belopp som på grundval av de riskteoretiska beräkningarna, med beaktande av återförsäkringen och andra liknande risköverföringsmetoder, anses vara skäligt för en fortsatt försäkringsverksamhet.

En försäkringsförening ska ha beräkningsgrunder för att bestämma utjämningsbeloppet samt utjämningsbeloppets undre och övre gräns. Föreningen ska ansöka om att Finansinspektionen fastställer beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs det hur en försäkringsför-

enings utjämningsbelopp, den övre gränsen för utjämningsbeloppet och förändringar i utjämningsbeloppet ska räknas ut och hur beräkningsgrunderna för utjämningsbeloppet görs upp.

3 b §

Täckningen för en försäkringsförenings ansvarsskuld ska bestå av finansiella instrument eller inteckningsbar fast egendom eller av inteckningsbara rättigheter som är införda i ett offentligt register. Den fasta egendom som utgör täckning för ansvarsskulden ska vara belägen inom territoriet för en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. Högst 30 procent av ansvarsskuldens bruttobelopp, dock högst 2 000 000 euro, får vara placerade i ett och samma objekt.

3 c §

Tillgångar som utgör täckning för en försäkringsförenings ansvarsskuld ska värderas till det värde till vilket de tagits upp i föreningens balansräkning.

3 d §

Finansinspektionen kan på ansökan av en försäkringsförening tillåta att vissa tillgångar som godkänns som täckning värderas avvikande från 3 c §, om detta inte äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan av grundad anledning i enskilda fall begränsa eller förbjuda att en viss placering som avses i 3 b § räknas med i täckningen av ansvarsskulden, om den anser att placeringen äventyrar de försäkrade förmånerna.

Finansinspektionen kan i enskilda fall på ansökan av en försäkringsförening av särskilda skäl för viss tid om högst två år

1) tillåta att återförsäkringsgivarnas andel enligt 3 a § 1 punkten, i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet, får vara sammanlagt högst 100 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) trots förbudet i 3 a § 1 punkten tillåta att återförsäkringsgivarens andel, om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är osannolikt att återförsäkringsgivaren kan svara för sina förbindel-

ser, kan dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden upp till ett belopp som Finansinspektionen fastställer och som inte får vara högre än 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

3) tillåta att andra än tillgångsposter enligt 3 a § dras av från totalbeloppet av ansvarsskulden, om ansvaret för de tillgångsposter som ska dras av faktiskt ligger på någon annan än försäkringsföreningen, på motsvarande sätt som de tillgångsposter som avses i 3 a §.

10 a kap.

Verksamhetskaptal

1 §

En försäkringsförenings verksamhetskaptal är det belopp varmed föreningens tillgångar ska anses överstiga föreningens skulder och andra därmed jämförbara åtaganden, så som föreskrivs i 1 a—1 d §.

Försäkringsföreningen ska fortlöpande uppfylla de krav på verksamhetskaptalet som anges i detta kapitel.

1 a §

Till en försäkringsförenings verksamhetskaptal hänförs

1) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, förutsatt att 25 procent av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av det obetalda beloppet av grundfonden och garantikapitalet,

3) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinsten från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen (1336/1997) samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet,

6) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i ba-

lansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär,

7) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke, på de villkor som föreskrivs i 1 b § och med de begränsningar som föreskrivs i 1 c §, det till fullo betalda kapitalet av ett kapitallån med minst fem års uppsägningstid som föreningen tagit för minst fem år,

8) med de begränsningar som föreskrivs i 1 c § den tilläggsavgift enligt 1 kap. 3 § som en verksam försäkringsförening kan bestämma för räkenskapsperioden i fråga; av tilläggsavgiften kan beaktas högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de avgifter som tagits ut, samt

9) på ansökan av föreningen och med Finansinspektionens samtycke andra poster som är jämförbara med de som nämns ovan.

1 b §

För att ett sådant kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten ska kunna hänföras till verksamhetskapalet ska det uppfylla villkoren i 1 kap. 5 c §. Dessutom är det en förutsättning att

1) lånekapitalet, förutom när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, får återbetalas så att föreningen efter det att kapitalet har återbetalats uppfyller solvenskraven i detta kapitel,

2) låneavtalet inte innehåller bestämmelser om att skulden ska betalas tillbaka före den avtalade förfallodagen i andra situationer än när försäkringsföreningen upplöses eller försätts i konkurs, samt

3) låneavtalet kan ändras endast på försäkringsföreningens ansökan och med Finansinspektionens tillstånd.

1 c §

Av ett sådant obetalt belopp som avses i 1 a § 2 punkten får till verksamhetskapalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapalet eller av verksamhetskapalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten får till verksamhetskapalet hänföras högst ett be-

lopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapalet eller av verksamhetskapalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av en sådan tilläggsavgift som avses i 1 a § 8 punkten får till verksamhetskapalet hänföras högst ett belopp som motsvarar 50 procent av verksamhetskapalet eller av verksamhetskapalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre.

Av sådana tidsbestämda kapitallån som avses i 2 mom. får till verksamhetskapalet sammanlagt hänföras högst ett belopp som motsvarar 25 procent av verksamhetskapalet eller av verksamhetskapalets minimibelopp, beroende på vilket som är lägre. Det belopp av kapitallånen som hänförs till verksamhetskapalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

1 d §

Från verksamhetskapalet ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlusten från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den del av föreningens fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar som inte upptagits som kostnad i resultaträkningen till den del den överskrider det belopp som föreningens kostnadsbelastningsgrunder tillåter,

5) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

6) skillnaden mellan det odiskonterade ersättningsansvaret och det diskonterade ersättningsansvaret, om diskontering används vid beräkning av föreningens ersättningsansvar,

7) med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik,

8) pantar och inteckningar som ställts för främmande förbindelser,

9) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka försäkringsföreningen, samt

10) det verkliga värdet av aktier och andelar som föreningen äger i kreditinstitut och finansinstitut, i andra försäkringsföreningar och i försäkringsbolag, till den del som värdet överstiger tio procent av det bundna kapitalet i respektive företag.

2 a §

En försäkringsförenings verksamhetskaptal ska uppgå till minst 104 000 euro ökat med 27 procent av medeltalet av premieinkomsterna enligt föreningens bokslut för de tre senaste räkenskapsperioderna.

En försäkringsförenings eget kapital ska utgöra minst hälften av verksamhetskaptlets minimibelopp.

5 §

Placeringen av en försäkringsförenings tillgångar samt dess verksamhetskaptal, återförsäkring och övriga omständigheter som inverkar på föreningens solvens ska ordnas så att de tryggar de försäkrade förmånerna, med beaktande av sannolika växlingar i intäkterna och kostnader samt kalkylerbara övriga osäkerhetsfaktorer.

7 §

En försäkringsförenings solvenskapital består av det sammanlagda beloppet av utjämningsbeloppet och verksamhetskaptalet.

Det korrigerade solvenskapitalet erhålls genom en korrigering av solvenskapitalet på följande sätt:

1) ett kapitallån som avses i 1 a § 7 punkten läggs till solvenskapitalet till den del lånet på grund av begränsningarna i 1 c § inte kan hänföras till verksamhetskaptalet,

2) det belopp enligt 1 kap. 3 § som ska debiteras på grundval av tillskottsplikt dras av från solvenskapitalet till den del som beloppet i enlighet med 1 a § 8 punkten och 1 c § 3 mom. i detta kapitel har hänförts till verksamhetskaptalet, och

3) aktierna och andelarna i kredit- och finansinstitut eller andra försäkringsbolag eller försäkringsföreningar som ägs av föreningen samt det verkliga värdet av riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital dras av från solvenskapitalet, om det mellan föreningens innehav finns ett sådant ägarintresse som avses i 12 a kap. 1 § 1 mom. 3 punkten och om dessa tillgångar inte har dragits av från föreningens verksamhetskaptal med stöd av 1 d § 10 punkten i detta kapitel.

13 §

I enskilda fall kan Finansinspektionen på ansökan av en försäkringsförening tillåta att föreningen avviker från de parametrar eller formler som ska användas vid beräkningen av minimibeloppet av solvenskapitalet, om de inte ger en rättvisande bild av föreningens riskposition.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om poster som ska hänföras till och dras av från en försäkringsförenings verksamhetskaptal i enlighet med 1 a—1 d §.

11 kap.

Vinstutdelning och annan användning av föreningens tillgångar

2 §

Vinstutdelning får inte överstiga det sammanlagda beloppet av vinst och föreningens övriga fria egna kapital enligt den fastställda balansräkningen för den senaste räkenskapsperioden, med avdrag för den förlust som balansräkningen utvisar och andra icke-utdelningsbara poster, vilka är

1) belopp som enligt stadgarna ska avsättas till reservfonden eller annars lämnas outdelat, samt

2) belopp som av de realiserade värdeökningarna på de placeringar som står under huvudgruppen "placeringar" i försäkringsföreningens balansräkning, på grundval av 8 kap. 17 § 1 och 2 mom. i försäkringsbolagslagen har uppta-

gits som fritt eget kapital och det sammanlagda belopp med vilket fonden för verkligt värde är negativ.

I fråga om begränsning av vinstutdelning som grundar sig på nedsättning av garantikapitalet tillämpas 5 kap. 2 §. Bestämmelser om begränsning av vinstutdelning till följd av ränta på kapitallån eller annan gottgörelse finns i 1 kap. 5 c § 2 mom. och 5 d § 1 mom.

Sådan vinstutdelning som avses i 1 mom. är förbjuden, om en försäkringsförenings eget kapital understiger minimibeloppet enligt 2 kap. 5 §. Med eget kapital jämställs då inte av försäkringsföreningen upptaget kapitallån. Vinstutdelning är också förbjuden om det är känt eller bör vara känt att föreningen är insolvent. Dessutom är vinstutdelning förbjuden om det är känt eller bör vara känt att vinstutdelning leder till att det egna kapitalet minskar så mycket att det understiger minimibeloppet eller till att föreningen blir insolvent.

3 §

En försäkringsförening vars i 10 a kap. 2 a § 2 mom. nämnda egna kapital är mindre än det dubbla minimibeloppet av detta egna kapital, ska årligen öka reservfonden med minst tio procent av den vinst som rörelsen har avkastat.

Till reservfonden ska överföras det belopp som vid garantiandelsteckning erhållits för garantiandelarna utöver det nominella beloppet samt det belopp som enligt stadgarna ska överföras till reservfonden. Föreningsstämman kan besluta att ett visst belopp av det fria egna kapital som balansräkningen utvisar ska överföras till reservfonden.

Reservfonden får genom beslut av föreningsstämman nedsättas endast för täckande av en förlust som den fastställda balansräkningen utvisar, om inte förlusten kan täckas med fritt eget kapital, eller för överföring av medel till grundfonden.

6 §

— — — — —
Föreningsstämman kan dock genom ett beslut som har biträttts av delägare med minst två tred-

jedelar av de vid stämman avgivna rösterna, av vinsten till något allmännyttigt eller därmed jämförbart ändamål anslå belopp som i förhållande till det i 10 a kap. 2 a § 2 mom. angivna egna kapitalet inte är av nämnvärd betydelse.

12 kap.

Tillsynen över försäkringsföreningarna

3 §

Om en försäkringsförening hör till en sådan grupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen ska på tillsynen över föreningen tillämpas den lagen.

6 b §

En försäkringsförening vars verksamhetskaptal underskrider minimibeloppet av verksamhetskaptalet enligt 10 a kap. 2 a § ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

En försäkringsförening vars eget kapital inte uppfyller minimikraven i 10 a kap. 2 a § 2 mom. ska utan dröjsmål till Finansinspektionen för godkännande ge in en kortfristig finansieringsplan.

Om Finansinspektionen annars anser att en försäkringsförenings försäkringstagares eller försäkrade förmåner hotas, kan Finansinspektionen kräva att försäkringsföreningen till Finansinspektionen för godkännande ger in en plan för återställande av en sund finansiell ställning.

Som en del av planen som avses i 1 och 3 mom. kan Finansinspektionen höja kravet i fråga om minimibeloppet av försäkringsförenings verksamhetskaptal för att säkerställa att föreningen i framtiden kan uppfylla de krav som gäller verksamhetskaptalet.

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i verksamhetskaptalet ingående poster som avses i 10 a kap. 1 a § skrivs ned i den uträkning som avses i 10 a kap. 2 b §, om marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen eller det i övrigt

är behövt för att en korrekt bild ska fås av uträkningen.

Finansinspektionen kan antingen delvis eller helt och hållet förbjuda en förening att hänföra poster som avses i 10 a kap. 1 a § 6 och 8 punkten till föreningens verksamhetskaptal.

Finansinspektionen meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter de planer som avses i denna paragraf ska innehålla.

13 kap.

Likvidation och konkurs

20 §

Om en försäkringsförening har trätt i likvidation med stöd av 3 § 2 mom. genom föreningsstämmans beslut kan föreningsstämman, sedan revisorerna yttrat sig i ärendet, besluta att likvidationen ska avslutas och föreningens verksamhet fortsättas. Beslutet är giltigt endast om det har biträtt av delägare med minst två tredjedelar eller en i stadgarna bestämd större andel av de vid stämman avgivna rösterna. Ett sådant be-

slut får dock inte fattas, om en i denna lag föreskriven likvidationsgrund föreligger eller om föreningens tillgångar har skiftats.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas om en försäkringsförening vars eget kapital underskrider minimikravet på eget kapital åter uppfyller dessa krav.

Efter ett beslut om att avsluta likvidationen och fortsätta föreningens verksamhet ska för föreningen väljas ledning i enlighet med stadgarna.

Efter det att en styrelse har valts ska likvidatorerna utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om beslutet att avsluta likvidationen och om valet av styrelse samt lämna en anmälan till registermyndigheten för registrering av beslutet. Beslutet får inte verkställas förrän det registrerats. Offentlig stämning på föreningens borgenärer är utan verkan om likvidationen har avslutats i enlighet med denna paragraf.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om försäkringskassor

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om försäkringskassor (1164/1992) 83 s §, sådan den lyder i lag 175/2009, samt *fogas* till lagen nya 83 v—83 z § som följer:

7 kap.

Försäkringspremier, ansvarsskuld och solvenskapital

83 s §

Om en pensionskassa som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning för placeringsverksamheten el-

ler en viss nivå på förmånerna, ska pensionskassan utöver ansvarsskulden ständigt ha en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla det sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § beräknats för olika försäkringsklasser (*kapitalbasens minimibelopp*).

Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som

hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.

Till pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:

1) den betalda grundfonden och garantikapitalet,

2) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

3) eget kapital som bildats av överskott från räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

4) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet, samt

5) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.

Från pensionskassans kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlusten från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

4) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt

5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionskassan.

Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionskassan att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 5 punkten till kassans tillgångar enligt 1 mom.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen, och

2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.

83 v §

Den andel som ska hänföras till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser (526/2008), med undantag av försäkringar som avses i 13 § 2 mom. i den lagen, bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2 och 3 mom. i denna paragraf.

På summan av premieansvaret och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll beräknas en andel om 0,3 procent. I fråga om dödsfallsförsäkring som tecknats för högst tre år är andelen dock 0,1 procent och, i fråga om försäkring som tecknats för flera än tre men för högst fem år är andelen 0,15 procent. Det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

83 w §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § ska i fråga om försäkringar som hör till livförsäkringsklass 3 enligt lagen om försäkringsklasser bestämmas genom sammanräkning av de belopp som avses i 2—5 mom. i denna paragraf.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § bär placeringsrisken, ska på summan av premieansvaret för försäkringar och ersättningsansvaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 4 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan inte har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska på summan av premieansvaret för försäkringar och ersättningsan-

svaret för sådana pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden beräknas en andel om 1 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

På risksumman vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden för försäkringar med en risksumma som är större än noll ska beräknas en andel om 0,3 procent, och det erhållna resultatet multipliceras med det relationstal som avses i 83 x §.

Om en pensionskassa som bedriver verksamhet enligt 83 s § inte bär placeringsrisken och pensionskassan har rätt att ändra belastningarna som är avsedda att täcka administrationskostnaderna inom fem år, ska en andel om 25 procent beräknas på försäkringarnas administrationskostnader under den närmast föregående räkenskapsperioden.

83 x §

Det relationstal som avses i 83 v § 2 mom. och i 83 w § 2 och 3 mom. erhålls när summan av en försäkringsgrupps egen andel av premieansvaret för gruppen i fråga och ersättningsansvaret för de pensioner som löper vid utgången av den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande summa före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,85.

Det relationstal som avses i 83 v § 3 mom. och i 83 w § 4 mom. erhålls när försäkringsgruppens egen andel av risksumman för försäkringarna för den närmast föregående räkenskapsperioden jämförs med motsvarande risksumma före avdrag av återförsäkrarnas andel. Relationstalet får inte vara mindre än 0,5.

Om återförsäkringsavtalens natur eller art har förändrats väsentligt sedan den närmast föregående räkenskapsperioden eller om återförsäkringsavtalen inte innebär faktisk risköverföring eller den är ringa, kan Finansinspektionen kräva att pensionskassan vid beräkningen av kapitalbasens minimibelopp använder ett högre relationstal än det som erhålls på basis av 1 och 2 mom.

83 y §

Den andel som hänförs till kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § är i fråga om försäkringar som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser det största av de belopp som räknats ut enligt 2—5 mom.

Av en pensionskassas premieinkomst i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser ska av den egna andelen av premieinkomsten under den senaste räkenskapsperioden sammanräknas 18 procent upp till 50 000 000 euro och 16 procent av den överstigande delen.

Om pensionskassans premieintäkt i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under den senaste räkenskapsperioden är större än premieinkomsten, ska premieintäkten i stället för premieinkomsten användas i den beräkning som avses i 2 mom.

Av medelvärdet av pensionskassans egen andel av ersättningskostnader i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser under de tre senaste räkenskapsperioderna sammanräknas 26 procent av kostnaderna upp till 37 200 000 euro och 23 procent av den överstigande delen.

Om kapitalbasens minimibelopp enligt 1 mom. som bestämts i enlighet med 2—4 mom. är mindre än minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas, ska kapitalbasens minimibelopp vara minst minimibeloppet för det föregående årets kapitalbas multiplicerad med ett relationstal som erhålls när det egna ersättningsansvaret i skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 enligt lagen om försäkringsklasser vid räkenskapsperiodens slut divideras med den egna andelen av ersättningsansvaret vid räkenskapsperiodens början. Detta relationstal får dock inte vara större än 1.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet får beloppen i denna paragraf justeras enligt de förändringar i det europeiska konsumentprisindex som offentliggörs av Europeiska gemenskapernas statistikkontor. Det justerade beloppet avrundas uppåt till närmaste hela 100 000 euro.

83 z §

Om beloppet av en pensionskassas kapitalbas enligt 83 s § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt 83 s § 1 mom., ska pensionskassan utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen

ska det framgå hur pensionskassan inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om pensionsstiftelser

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om pensionsstiftelser (1774/1995) 48 e och 48 g §, sådana de lyder, 48 e § i lag 174/2009 och 48 g § i lag 443/2012, samt
fogas till lagen en ny 48 h § som följer:

6 kap.

Pensionsansvaret och täckandet av det samt solvenskapitalet

48 e §

Om en pensionsstiftelse som bedriver frivillig tilläggspensionsverksamhet står för åtagandet att täcka en biometrisk risk eller garanterar en viss avkastning på placeringsverksamheten eller en viss nivå på förmånerna, ska pensionsstiftelsen utöver pensionsansvaret ständigt ha en tillräcklig kapitalbas för att uppfylla det sammanräknade minimikapitalkravet som i enlighet med 83 v—83 y § i lagen om försäkringskassor (1164/1992) beräknats för olika försäkringsklasser (*kapitalbasens minimibelopp*).

Kapitalbasen ska motsvara typen av risk och tillgångarnas sammansättning i samtliga tilläggspensionsarrangemang. De tillgångar som hör till kapitalbasen får inte vara bundna vid förutsebara ansvarsförbindelser.

Till pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. hänförs följande poster:

1) fonderna för bundet och fritt eget kapital,

2) eget kapital som bildats av överskott från räkenskapsperioden och tidigare räkenskapsperioder,

3) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. i bokföringslagen samt de frivilliga reserver som avses i 15 § i det kapitlet, samt

4) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas verkliga värden och bokföringsvärden i balansräkningen, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionell karaktär.

Från pensionsstiftelsens kapitalbas enligt 1 mom. ska följande poster dras av:

1) räkenskapsperiodens förlust och förlusten från tidigare räkenskapsperioder,

2) den positiva skillnaden mellan tillgångarnas bokföringsvärden och verkliga värden i balansräkningen,

3) den andel av anskaffningsutgiften för immateriella tillgångar som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

4) alla med skulder jämsällbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten ska anses sannolik, samt

5) eventuell maximal förlust som derivatavtal kan orsaka pensionsstiftelsen.

Finansinspektionen får av särskilda skäl förbjuda pensionsstiftelsen att delvis eller helt och hållet hänföra poster som avses i 3 mom. 4 punkten till stiftelsens tillgångar enligt 1 mom.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) vilka poster som ska hänföras till eller dras av från kapitalbasen, och

2) hur de beräkningar som gäller uppfyllandet av kraven på kapitalbasen ska göras och när beräkningarna ska ges in.

48 g §

Om beloppet av en pensionsstiftelses kapitalbas enligt 48 e § 2 och 3 mom. understiger kapitalbasens minimibelopp enligt 48 e § 1 mom., ska pensionsstiftelsen utan dröjsmål för godkännande till Finansinspektionen ge in en plan för återställande av en sund finansiell ställning. Av planen ska det framgå hur pensionsstiftelsen inom ett år ska uppfylla minimikapitalkravet.

48 h §

En förutsättning för att pensionsstiftelsen ska kunna hänföra den post enligt 48 a § 2 mom. 5 punkten som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt till solvenskapitalet är att pensionsstiftelsen i riskhanteringsplanen enligt 48 d § beskriver vad som eftersträvas genom posten, vilka konsekvenser posten har för pensionsstiftelsens placeringsplan, solvens, placeringsfördelning och avkastningsförväntningar samt i vilka situationer solvensen förstärks genom under-

stödsavgifter eller sänkningar av understödsavgifterna begränsas.

Den post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt ska dimensioneras med beaktande av det genomförbara mål som uppställts för den. Pensionsstiftelsen ska följa hur de mål som i riskhanteringsplanen uppställts för användningen av posten uppnås. Pensionsstiftelsen kan inte hänföra posten till sitt solvenskapital om pensionsstiftelsens verksamhet inte motsvarar riskhanteringsplanen.

Om en post som baserar sig på arbetsgivarens tillskottsplikt har hänförts till solvenskapitalet ska pensionsstiftelsen följa förhållandet mellan sin solvens och den genomsnittliga solvensnivån för arbetspensionssystemet. Om pensionsstiftelsens solvens försvagas i förhållande till den genomsnittliga nivån för solvensen inom arbetspensionssystemet så att avvikelsen i betydande grad ökar riskerna för pensionsstiftelsens verksamhet, ska pensionsstiftelsen begränsa användningen av tilläggsförsäkringsansvaret för att sänka understödsavgifterna eller stärka solvenskapitalet genom tilläggsavgifter.

Av en pensionsstiftelses solvenskapital ska det belopp som motsvarar solvensgränsen bestå av andra poster än den som nämns i 1 mom. Finansinspektionen kan dock tillåta att denna post i två års tid hänförs till solvenskapitalet i de situationer som avses i 23 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden även om solvenskapitalet underskrider solvensgränsen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom., 11 § 2 mom., 15 §, 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom.,

sådana de lyder, 1 § 3 mom. i lag 1046/2014, 11 § 2 mom. i lag 983/2013, 15 § i lag 524/2008 samt 16 d § 7 punkten och 16 e § 1 mom. i lag 442/2012, samt

fogas till lagen nya 5 b, 9 g och 13 b §, till 16 e §, sådan den lyder i lag 442/2012, ett nytt 3 mom., till lagen en ny 16 f § och en ny 31 §, i stället för den 31 § som upphävts genom lag 524/2008, som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

— — — — —
På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3—5 och 11 a §, 13 § 1 mom. samt 14—19 och 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1—5 mom., 4 och 5 §, 6 § 2 och 3 mom., 7 och 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten samt 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 och 20 §, 3 kap., 4 kap. 2—6 §, 5 kap. 3 § och 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten, 6 kap. 1—5, 7—12, 12 a, 14—18 och 20 a—20 c §, 21 § 3 och 5 punkten och 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 19 §, 8 a kap., 9 kap. 1—5, 5 a—5 d och 7—12 § och 13 § 2 punkten, 10—13 och 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 och 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. samt 8—10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 och 2 mom., 21 kap. 6 och 7 §, 12 § 1 och 2 mom. och 17—21 §, 23 kap. 9 § 2 och 3 mom. och 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4—7 §, 16 § 1 mom. samt 25—27 §, 26 kap. eller 31 kap. 1 § 4 mom. samt 2 och 10 § i försäkringsbolagslagen.

— — — — —

2 kap.

Bildande av arbetspensionsförsäkringsbolag

5 b §

Betalning i pengar, apport, indrivning och följder

Bestämmelserna om betalning i pengar, apport och följderna av betalningsdröjsmål i 2 kap.

5—7 § i aktiebolagslagen (624/2006) tillämpas också på arbetspensionsförsäkringsbolag. Med avvikelse från nämnda 6 § i det kapitlet ska

1) grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag betalas i pengar,

2) av aktierna i ett arbetspensionsförsäkringsaktiebolag och av garantiandelarna och grundfonden i ett ömsesidigt arbetspensionsförsäkringsbolag i pengar betalas sammanlagt minst hälften av det grundkapital som anges i 6 § 1 mom. i denna lag.

9 g §

Skyldighet att anmäla förändringar i styrelsens sammansättning till Finansinspektionen

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar i styrelsens sammansättning. Av anmälan ska framgå att styrelseledamöterna uppfyller kraven i 9 e §.

11 §

Verkställande direktör

— — — — —
Verkställande direktören ska vara väl ansedd och ha god kännedom om arbetspensionsförsäkringsverksamhet, placeringsverksamhet och företagsledning. Ett arbetspensionsförsäkringsbolags ansvariga försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen får inte vara bolagets verkställande direktör.

— — — — —

5 kap.

Revision

13 b §

Särskilda bestämmelser om revision av arbetspensionsförsäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett arbetspensionsförsäkringsbolags revisor ska i en omfattning som kan anses tillräcklig utsträckas till ansvarsskulden enligt 14 § och till solvenskapitalet enligt 16 §, samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

Bolagets styrelse och förvaltningsråd ska minst en gång per år vid sitt sammanträde höra revisorn om bolagets ekonomiska ställning och interna kontroll samt om övriga omständigheter som framkommit vid revisionen.

15 §

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas och täckning för ansvarsskulden

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska täcka ansvarsskulden enligt 14 § så som bestäms i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden.

Beloppet av den ansvarsskuld som ska täckas fås genom att följande poster dras av från den ansvarsskuld som avses i 14 §:

1) i fråga om avgiven återförsäkringsverksamhet återförsäkringsgivarnas andel, vilken får vara sammanlagt högst 20 procent av totalbeloppet av ansvarsskulden,

2) en andel som motsvarar erhållen återförsäkringsverksamhet till ett belopp av motsvarande depåfordringar inom återförsäkring,

3) fordringar som baserar sig på regressrätt, samt

4) utgifter som hänför sig till anskaffningen av försäkringar och som har aktiverats bland aktiva i balansräkningen.

Återförsäkrarens andel enligt 2 mom. 1 punkten får dock inte dras av om återförsäkringsgivaren har försatts i likvidation eller i konkurs eller om det i övrigt är sannolikt att återförsäkraren inte kan svara för sina förbindelser. Finansinspektionen kan dessutom av särskilda tillsynsrelaterade skäl för högst två år begränsa rätten för ett enskilt arbetspensionsförsäkringsbolag att dra av en andel som motsvarar avgiven återförsäkringsverksamhet vid täckningen av ansvarsskulden.

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska utöver ansvarsskulden täcka skulden för ansvarsfördelningen enligt 183 § i lagen om pension för arbetstagare, skulden för ansvarsfördelningen enligt 142 § i lagen om pension för företagare och skulder som följer av premierna.

Utöver vad som bestäms i 1—4 mom. ska ett arbetspensionsförsäkringsbolag förteckna de fordringar vilkas innehavare har i 1 eller 3 § i lagen om den ordning i vilken borgenärer skall få betalning (1578/1992) avsedd förmånsrätt på grund av panträtt eller annan förmånsrätt till arbetspensionsförsäkringsbolagets tillgångar.

Till den täckningsförteckning som avses i 19 § i lagen om beräkning av solvensgränsen för pensionsanstalter och om täckning av ansvarsskulden ska fogas en förteckning i vilken antecknas

1) i 5 mom. avsedda sakrättsligt skyddade fordringar, och

2) de tillgångar till vilka den förmånsrätt som avses i 1 punkten hänför sig.

16 d §

Poster som ska dras av från solvenskapitalet

Från solvenskapitalet ska följande poster dras av:

7) det verkliga värdet av sådana aktier, andelar, riskdebenturer, kapitallån och andra poster som kan jämföras med eget kapital i ett kreditinstitut eller finansiellt institut och i ett annat

försäkringsbolag och som ägs av bolaget, om det mellan arbetspensionsförsäkringsbolaget och företaget finns en sådan betydande bindning som avses i 1 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen.

16 e §

Finansinspektionens befogenheter

Finansinspektionen kan kräva att värdet av de i solvenskapitalet ingående poster som avses i 16 a § skrivs ned i den solvenskapitalberäkning som avses i 16 f §, om marknadsvärdet av dessa poster har förändrats i betydande utsträckning mellan tidpunkten för granskningen och tidpunkten för uträkningen eller det i övrigt är behövt för att en korrekt bild ska fås av bolagets finansiella ställning.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om poster som enligt 16 a—16 d § ska hänföras till och dras av från solvenskapitalet samt om vilka uppgifter som ska framgå av planer som avses i 20 §.

16 f §

Beräkning av solvenskapitalet

Ett arbetspensionsförsäkringsbolag ska till Finansinspektionen ge in en beräkning varav

framgår huruvida solvenskapitalkraven har uppfyllts.

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om hur solvenskapitalberäkningen ska upprättas och när den ska ges in.

31 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen övervakar att arbetspensionsförsäkringsbolagen iakttar lagstiftningen om försäkringsverksamhet samt god försäkringssed.

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att arbetspensionsförsäkringsbolagens solvens och de omständigheter som inverkar på den har ordnats på ett sätt som tryggar de försäkrade förmåner och att bolagets förvaltnings- och styrsystem är tillräckliga och tillförlitliga. Dessutom ska Finansinspektionen utöva tillsyn över arbetspensionsförsäkringsbolagens marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

Finansinspektionen ska också övervaka finländska försäkringsholdingsammanslutningar med iakttagande av vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om upphävande av 3 mom. i ikraftträdandebestämmelsen i en lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 3 mom. i ikraftträdande-
bestämmelsen i lagen om ändring av lagen
om arbetspensionsförsäkringsbolag (442/2012).

2 §
Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag

om ändring av lagen om Finansinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionen (878/2008) 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten, det inledande stycket i 26 § 1 mom. samt 26 § 1 mom. 2 punkten och 5 mom., 65 b § 2 mom., 65 c § 1 och 2 mom. samt 67 § 5 mom.,
sådana de lyder, 4 § 2 mom. 2 punkten, 6 § 11 och 12 punkten samt 67 § 5 mom. i lag 752/2012, den finska språkdräkten i det inledande stycket i 26 § 1 mom. och 26 § 1 mom. 2 punkten i lag 1198/2014, den svenska språkdräkten i det inledande stycket i 26 § 1 mom., 26 § 5 mom. samt 65 c § 2 mom. i lag 611/2014 samt 65 b § 2 mom. och 65 c § 1 mom. i lag 985/2013, som följer:

4 § *Tillsynsobjekt*

Med *auktoriserade tillsynsobjekt* avses i denna lag

2) försäkringsbolag och specialföretag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008),

6 § *Övriga definitioner*

I denna lag avses med

11) *grupp-tillsyn* konsoliderad tillsyn över kreditinstitut och värdepappersföretag, grupp-tillsyn över försäkringsföretag och tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

12) *grupp* en finansiell företagsgrupp enligt 1 kap. 16 § i kreditinstitutslagen och 1 kap. 16 § i lagen om investeringstjänster, en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § 2 mom. i försäkringsbo-

lagslagen och ett finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,

26 §

Återkallande av verksamhetstillstånd samt därmed jämförbara förordnanden om avslutande av verksamhet

Finansinspektionen får återkalla ett tillsynsobjekts verksamhetstillstånd eller, då ECB eller någon annan myndighet är behörig tillståndsmyndighet, framställa att denna ska återkalla tillståndet, om uppnåendet av de för tillsynen över finansmarknaden i 1 § uppställda målen inte tillräckligt väl kan tryggas genom begränsning av tillsynsobjektets verksamhet i enlighet med 27 § eller genom andra åtgärder enligt denna lag eller genom åtgärder som föreskrivs någon annanstans i lag, och om

2) tillsynsobjektet inte inom utsatt tid har kunnat genomföra de åtgärder som anges i en återhämtningsplan enligt 8 a kap. i kreditinsti-

tutslagen, en åtgärdsplan enligt 11 § i lagen om temporärt avbrytande av en depositionsbanks verksamhet (1509/2001), en plan för att återställa konglomeratets kapitaltäckning enligt 25 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en sådan plan för återställande av en sund finansiell ställning eller en sådan kortfristig finansieringsplan som avses i 25 kap. 5 eller 6 § eller i 26 kap. 11 § i försäkringsbolagslagen, i 20 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, i 46 § i lagen om utländska försäkringsbolag eller i 12 kap. 6 b § i lagen om försäkringsföreningar, eller om genomförandet av en sådan plan har försumrats, eller

Finansinspektionen ska återkalla ett verksamhetstillstånd som den beviljat ett tillsynsobjekt eller föreslå att verksamhetstillståndet återkallas, om tillsynsobjektet har försatts i konkurs, försatts i likvidation genom registermyndighetens eller en domstols lagakraftvunna beslut eller om likvidatorerna har gett slutredovisning om likvidationen. Verksamhetstillståndet ska återkallas också om ett försäkringsbolag har beslutat om likvidation eller om Finansinspektionen har förordnat att försäkringsbolaget ska försättas i likvidation.

65 b §

Inrättande av ett tillsynskollegium

De utländska EES-tillsynsmyndigheter som utövar tillsyn över tillsynsobjekt och filialer som avses i 1 mom. och Europeiska tillsynsmyndigheten har rätt att delta i tillsynskollegiet. Till tillsynskollegiet kan Finansinspektionen vid behov kalla representanter för EES-staternas centralbanker och tillsynsmyndigheter som motsvarar Finansinspektionen i andra stater än EES-stater.

65 c §

Tillsynskollegiets uppgifter och verksamhet

Tillsynskollegiet har till uppgift att underlätta samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna vid

tillsynen över tillsynsobjekt och deras filialer. Finansinspektionen fastställer skriftliga verksamhetsprinciper i fråga om tillsynssamarbetet för tillsynskollegiet. Finansinspektionen ska innan den fastställer verksamhetsprincipen höra de utländska EES-tillsynsmyndigheter som hör till kollegiet.

De verksamhetsprinciper som avses i 1 mom. ska täcka åtminstone följande:

- 1) informationsutbytet,
- 2) eventuella överenskommelser om frivillig fördelning av uppgifter och ansvarsområden,
- 3) tillsynsplaner och andra förfaranden för att utföra en bedömning enligt 11 kap. 2 § i kreditinstitutslagen och i 31 § 2 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,
- 4) effektivisering av tillsynen genom avlägsnande av onödiga dubbleringar av krav,
- 5) beredskap för krissituationer och förfarandet i krissituationer,
- 6) de principer enligt vilka Finansinspektionen kan begränsa en utländsk tillsynsmyndighets rätt att delta i behandlingen av ett enskilt ärende i kollegiet,
- 7) konsekvent tillämpning av solvenskraven vid tillämpning av 65 b § 1 mom. 1 punkten, och
- 8) förfarandena för att fatta beslut som avses i 26 kap. 6, 28, 30 och 32 § i försäkringsbolagslagen samt förfarandet för fullgörande av informationsskyldigheten enligt 26 kap. 11 § 4 mom. i den lagen.

67 §

Överföring av inspektionsuppgifter

Finansinspektionen kan delegera beslutanderätt i fråga om tillsynsobjekt till en utländsk EES-tillsynsmyndighet i enlighet med vad som särskilt föreskrivs i kreditinstitutslagen, försäkringsbolagslagen, lagen om investeringstjänster och lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Lag

om ändring av lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004) 2 § 1 mom. 7 punkten och 14 punkten underpunkt a—d, 17 § 2 mom., 18 § e, g och h-punkten samt 20 § 2 mom.,

av dem 2 § 1 mom. 7 punkten sådan den lyder i lag 984/2013, 2 § 1 mom. 14 punkten underpunkt a—d och 17 § 2 mom. sådana de lyder i lag 886/2008 samt 18 § h-punkten sådan den lyder i lag 622/2014, samt

fogas till 21 §, sådan den lyder i lag 622/2014, ett nytt 2 mom. som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

7) *företag i försäkringsbranschen* försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och tjänsteföretag som avses i försäkringsbolagslagen och i lagen om försäkringsföreningar samt captivebolag och specialföretag som avses i försäkringsbolagslagen,

14) *centrala tillsynsmyndigheter*

a) utländska tillsynsmyndigheter som är samordnande tillsynsmyndigheter för ett finans- och försäkringskonglomerat,

b) andra utländska tillsynsmyndigheter som svarar för den gruppbaseade tillsynen över utländska kreditinstitut och värdepappersföretag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat eller för grupp-tillsynen över utländska försäkringsbolag som hör till konglomeratet,

c) utländska tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över sådana till ett finans- och försäkringskonglomerat hörande reglerade utländska företag som gruppbasead tillsyn eller grupp-tillsyn som avses i b-punkten inte tillämpas på,

d) andra tillsynsmyndigheter som svarar för tillsynen över reglerade utländska företag som hör till ett finans- och försäkringskonglomerat än sådana som avses i a—c-punkten, om de tillsynsmyndigheter som avses i a—c-punkten enhälligt så beslutar.

17 §

Tillämpningsområdet för tillsynen över den ekonomiska ställningen

Ett företag som hör till ett konglomerat kan, enligt vad Finansinspektionen beslutar, vid tillämpningen av bestämmelserna i 18—21 och 23 § lämnas obeaktat, om tillämpningen av bestämmelserna inte är behövlig för uppnående av syftet med tillsynen över konglomeratet. Innan Finansinspektionen fattar beslutet ska den begära ett utlåtande om saken av de andra centrala tillsynsmyndigheterna. Ett företag som hör till ett sådant kreditinstituts eller värdepappersföretags finansiella företagsgrupp som hör till ett konglomerat och ett företag som omfattas av grupp-tillsynen över försäkringsbolag som hör till ett konglomerat kan dessutom, även utan beslut av Finansinspektionen, lämnas obeaktat om

det på grund av dess ringa betydelse har lämnats obeaktat i samband med den gruppbase-
rade tillsynen eller grupp-
tillsynen.

18 §

*Beräkning av kapitalbasen och minimibeloppet
av kapitalbasen i företag som hör till ett konglo-
merat*

Med kapitalbas och minimibeloppet av kapi-
talbasen i ett företag som hör till ett konglome-
rat avses vid tillämpningen av bestämmelserna i
detta kapitel

e) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt
12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller
solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet,
när det är fråga om ett finländskt liv- eller ska-
deförsäkringsbolag eller ett annat än i g-punkten
avsett utländskt liv- eller skadeförsäkringsföre-
tag eller återförsäkringsföretag,

g) kapitalbasmedel och solvenskapitalkravet
enligt bestämmelserna i försäkringsföretagets
hemstat, när det är fråga om ett utländskt försäk-
ringsföretag vars hemstat hör till Europeiska
ekonomiska samarbetsområdet, eller det är frå-
ga om ett annat utländskt försäkringsföretag,
vars hemstat förutsätter att dylika företag har
koncession och ställer sådana krav på dess verk-
samhet som motsvarar de finska kraven i fråga
om solvens; om dylika krav tillämpas i staten i
fråga på försäkringsföretag men inte på återför-
säkringsföretag, kan kapitalbasmedlen och sol-
venskapitalkravet för ett återförsäkringsföretag
beräknas som om det var fråga om ett försäk-
ringsföretag i staten i fråga,

h) medräkningsbara kapitalbasmedel enligt
12 kap. i försäkringsbolagslagen som uppfyller
solvenskapitalkravet och det kapitalbaskrav som
avses i 10 kap. 1 § i kreditinstitutslagen, när det
är fråga om en försäkringsholdingsammanslut-
ning eller ett tjänsteföretag som avses i 2 §
1 mom. 7 punkten i denna lag eller om ett fond-
bolag eller ett förvaringsinstitut, en AIF-förval-
tare, ett förvaringsinstitut eller ett särskilt förva-

ringsinstitut som betraktas som företag i försäk-
ringsbranschen enligt 2 § 3 mom. eller om ett så-
dant konglomerats holdingföretag där försäk-
ringsbranschens andel beräknad enligt 4 §
2 mom. 1 punkten är större än finansbranschens
andel,

20 §

*Allmänna principer som tillämpas vid beräk-
ningen av ett konglomerats kapitaltäcknings-
krav*

Om den sammanräknade kapitalbasen i de fö-
retag som hör till samma bransch i konglome-
ratet överskrider det sammanräknade minimibe-
loppet av kapitalbasen som krävs av dessa före-
tag, får av denna sammanräknade kapitalbas, till
den del det sammanräknade minimibeloppet av
kapitalbasen överskrids, vid beräkningen av ka-
pitaltäckningen för konglomeratet beaktas en-
dast den kapitalbas som uppfyller både de krav
som ställs på kapitalbasen i kreditinstitutslagen
och de krav som ställs på de medräkningsbara
kapitalbasmedlen i försäkringsbolagslagen. Vad
som i detta moment föreskrivs om kapitalbas och
minimibeloppet av kapitalbasen tillämpas på
motsvarande sätt på den konsoliderade kapi-
talbasen och på gruppens kapitalbasmedel enligt
26 kap. i försäkringsbolagslagen samt på mini-
mibeloppet av den konsoliderade kapitalbasen
och på solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i för-
säkringsbolagslagen i fråga om företag som hör
till ett sådant företags konsolideringsgrupp som
hör till ett konglomerat eller som omfattas av
grupp-
tillsynen över ett försäkringsbolag som hör
till ett konglomerat.

21 §

Exponeringar mot kunder

Placeringsobjekt enligt 6 kap. 20 c § i försäk-
ringsbolagslagen vilka bestämmer fondförsäk-

ringars värdeutveckling utgör inte exponeringar mot kunder.

Denna lag träder i kraft den

20

Lag

om ändring av 4 och 5 § i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finansinspektionens tillsynsavgift (879/2008) 4 § 1 mom. och 5 § 1 mom., sådana de lyder i lag 171/2014, som följer:

4 §

Proportionell tillsynsavgift

Avgiftsgrunden för en proportionell tillsynsavgift, avgiften i procent av avgiftsgrunden och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Avgiftsgrund	Avgift i % av avgiftsgrunden
inlåningsbank enligt kreditinstitutslagen (610/2014)	balansomslutning	0,00284
kreditföretag enligt kreditinstitutslagen	balansomslutning	0,00284
andra betalningsinstitut enligt lagen om betalningsinstitut än institut för elektroniska pengar	omsättning	0,25
institut för elektroniska pengar enligt lagen om betalningsinstitut	balansomslutning	0,00284
skadeförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen (521/2008)	balansomslutning x 4	0,00284
livförsäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	balansomslutning	0,00284
arbetspensionsförsäkringsbolag enligt lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997)	balansomslutning	0,00284
försäkringsförening enligt lagen om försäkringsföreningar (1250/1987)	balansomslutning x 4	0,00284
pensionsstiftelser enligt lagen om pensionsstiftelser	balansomslutning	0,00284
pensionskassa enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning	0,00284
sjukkasse enligt lagen om försäkringskassor	balansomslutning x 4	0,00284
annan försäkringskassa enligt lagen om försäkringskassor än pensionskassa eller sjukkasse	balansomslutning	0,00284
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt enligt lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006)	balansomslutning	0,00284
Sjömanspensionskassan enligt lagen om sjömanspensioner (1290/2006)	balansomslutning x 0,4	0,00284

arbetslöshetsförsäkringsfonden enligt lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) och Utbildningsfonden	balansomslutning	0,00284
Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen och Miljöförsäkringscentralen samt stödkassan för arbetslöshetskassorna enligt lagen om arbetslöshetskassor (603/1984)	balansomslutning x 4	0,00284
statens pensionsfond enligt lagen om statens pensionsfond (1297/2006), den kommunala pensionsanstalten Keva enligt lagen om kommunala pensioner (549/2003) och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond enligt kyrkolagen (1054/1993)	balansomslutning x 0,4	0,00284
filialer till utländska EES-kreditinstitut	balansomslutning	0,00095
filialer till tredjejäders kreditinstitut	balansomslutning	0,00284
filialer till andra utländska betalningsinstitut än betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	omsättning	0,11
filialer till utländska betalningsinstitut som motsvarar institut för elektroniska pengar vars hemstat hör till EES	balansomslutning	0,00095
fondbolag enligt lagen om placeringsfonder	de av fondbolaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för fondbolag som tillhandahåller kapitalförvaltning eller investeringsrådgivning	kapitalförvaltningens och investeringsrådgivningens omsättning	0,34
auktoriserade AIF-förvaltare enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	de av AIF-förvaltaren i Finland förvaltrade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som tillhandahåller tjänster enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller anknyttande tjänster enligt 3 kap. 3 § i den lagen	omsättningen från dessa funktioner	0,34
företag som med auktorisation i Finland förvaltar både placeringsfonder och AIF-fonder	de av företaget i Finland förvaltrade placeringsfondernas och AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0022
börser enligt lagen om handel med finansiella instrument samt andra clearingorganisationer enligt lagen om värdeandelssystemet och om clearingverksamhet än värdepapperscentraler	omsättning	1,30%, avgiften är dock minst 50 000 euro
andra värdepappersföretag enligt lagen om investeringstjänster (747/2012) än sådana som avses i 6 kap. 1 § 3—5 mom. i den lagen	omsättning	0,34
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	omsättning	0,11

arbetslöshetskassor enligt lagen om arbetslöshetskassor	medlemsavgiftsintäkter	0,66
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	omsättning	0,15
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	omsättning	0,34
filialer till utländska EES-fondbolag som inte förvaltar en placeringsfond i Finland	omsättning	0,15
filialer till utländska EES-fondbolag som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
utländska EES-fondbolag som inte har filial i Finland och som förvaltar en placeringsfond i Finland	de av det utländska fondbolaget i Finland förvaltade placeringsfondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
tilläggsavgift för AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder etablerade i en EES-stat eller ett tredjeland	de av AIF-förvaltaren utomlands förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0011
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som inte förvaltar AIF-fonder i Finland	omsättning	0,15
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
EES-baserade AIF-förvaltare som inte har filial i Finland och som förvaltar AIF-fonder i Finland	de av den EES-baserade AIF-förvaltaren i Finland förvaltade AIF-fondernas sammanlagda tillgångar	0,0018
filialer till AIF-förvaltare etablerade i tredjeland	omsättning	0,34
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	premieintäkter	0,03

5 §

*Grundavgiften för avgiftsskyldiga som betalar
proportionell tillsynsavgift*

Beloppet i euro av den grundavgift som ska betalas utöver proportionell avgift enligt 4 § och de avgiftsskyldiga bestäms som följer:

Avgiftsskyldiga	Grundavgift i euro
affärsbank enligt lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform (1501/2001), sparbanksaktiebolag enligt sparbankslagen (1502/2001) och andelsbanksaktiebolag enligt lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013)	6 000
annat kreditinstitut	2 000
tilläggsavgift för kreditinstitut vars provisionsintäkter överstiger finansnetto	9 000
betalningsinstitut	2 000
försäkringsbolag	6 000
specialföretag enligt försäkringsbolagslagen	2 000
försäkringsföreningar	1 000
pensionsstiftelser och pensionskassor	1 200
andra försäkringskassor än pensionskassor	800
arbetslöshetskassor	6 000
Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, Sjömanspensionskassan, arbetslöshetsförsäkringsfonden och Utbildningsfonden	6 000
Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund, Trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen och stödkassan för arbetslöshetskassorna	1 200
statens pensionsfond, den kommunala pensionsanstalten Keva och pensionsfonden vid Kyrkans centralfond	15 000
filialer till tredjeländers kreditinstitut	3 000
filialer till utländska EES-kreditinstitut	2 000
fondbolag	4 000
företag som är auktoriserade AIF-förvaltare	4 000
företag som är auktoriserade som AIF-förvaltare och fondbolag	6 000
företag som är auktoriserade som fondbolag och som är registreringsskyldiga enligt lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder	4 500
andra värdepappersföretag än sådana som avses i 6 kap 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	6 000
värdepappersföretag enligt 6 kap. 1 § 3—5 mom. i lagen om investeringstjänster	1 000
filialer till utländska EES-värdepappersföretag	2 000
filialer till värdepappersföretag i tredjeländer	3 000
filialer till utländska betalningsinstitut vars hemstat hör till EES	1 000
filialer till utländska EES-fondbolag	2 000
filialer till EES-baserade AIF-förvaltare	2 000
filialer till AIF-förvaltare som är etablerade i tredjeland	3 000
filialer till tredjeländers försäkringsbolag	3 000

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lag
om ändring av 9 a § i lagen om försäkringsavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om försäkringsavtal (543/1994) 9 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 426/2010, som
följer:

9 a § <i>Närmare bestämmelser och föreskrifter</i> Genom förordning av justitieministeriet får det utfärdas närmare bestämmelser om hur de uppgifter som nämns i artiklarna 183—185 i Europaparlamentets och rådets direktiv	2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) ska lämnas. — — — — — _____ Denna lag träder i kraft den 20 .
---	---

Helsingfors den 24 februari 2015
